

Uradni list

Evropske unije

L 179

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 56

29. junij 2013

Vsebina

I Zakonodajni akti

DIREKTIVE

- ★ Direktiva 2013/35/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o minimalnih zdravstvenih in varnostnih zahtevah v zvezi z izpostavljenostjo delavcev tveganjem, ki nastajajo zaradi fizikalnih dejavnikov (elektromagnetnih sevanj) (20. posebna direktiva v smislu člena 16(1) Direktive 89/391/EGS) in razveljavitvi Direktive 2004/40/ES 1

II Nezakonodajni akti

UREDBE

- ★ Uredba Sveta (EU) št. 626/2013 z dne 27. junija 2013 o spremembi Uredbe (EU) št. 1344/2011 o opustitvi avtonomnih dajatev skupne carinske tarife za določene kmetijske, ribiške in industrijske proizvode 22
- ★ Uredba Sveta (EU) št. 627/2013 z dne 27. junija 2013 o spremembi Uredbe (EU) št. 7/2010 o odprtju in zagotavljanju upravljanja avtonomnih tarifnih kvot Unije za nekatere kmetijske in industrijske izdelke 43
- ★ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 628/2013 z dne 28. junija 2013 o načinu dela Evropske agencije za varnost v letalstvu pri izvajanju inšpekcijskih pregledov standardiziranja in spremljanju uporabe predpisov Uredbe (ES) št. 216/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi Uredbe Komisije (ES) št. 736/2006 ⁽¹⁾ 46

Cena: 7 EUR

(Nadaljevanje na naslednji strani)

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

★ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 629/2013 z dne 28. junija 2013 o nadaljnjih posebnih ukrepih glede dajanja izvenkvotnega sladkorja in izoglukoze na trg Unije z znižanimi presežnimi dajatvami v tržnem letu 2012/2013	55
★ Uredba Komisije (EU) št. 630/2013 z dne 28. junija 2013 o spremembi prilog k Uredbi Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 999/2001 o določitvi predpisov za preprečevanje, nadzor in izkoreninjenje nekaterih transmisivnih spongiformnih encefalopatij ⁽¹⁾	60
★ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 631/2013 z dne 28. junija 2013 o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 546/2006 in Izvedbene uredbe (EU) št. 233/2012 ⁽¹⁾	84
★ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 632/2013 z dne 28. junija 2013 o stoštiriindevetdeseti spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 881/2002 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte, povezane z mrežo Al-Kaida	85
Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 633/2013 z dne 28. junija 2013 o določitvi standardnih uvoznih vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave	87
Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 634/2013 z dne 28. junija 2013 o določitvi uvoznih dajatev v sektorju žit, ki se uporabljajo od 1. julija 2013	89

SKLEPI

2013/336/EU:

★ Sklep Sveta z dne 25. junija 2013 o povečanju števila generalnih pravobranilcev Sodišča Evropske unije	92
--	----

2013/337/EU:

★ Sklep predstavnikov vlad držav članic z dne 26. junija 2013 o imenovanju sodnikov Splošnega sodišča	93
---	----

2013/338/EU:

★ Sklep predstavnikov vlad držav članic z dne 26. junija 2013 o imenovanju sodnikov Sodišča	94
---	----

2013/339/EU:

★ Sklep predstavnikov vlad držav članic z dne 26. junija 2013 o imenovanju sodnika Splošnega sodišča	95
--	----

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

I

(Zakonodajni akti)

DIREKTIVE

DIREKTIVA 2013/35/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 26. junija 2013

o minimalnih zdravstvenih in varnostnih zahtevah v zvezi z izpostavljenostjo delavcev tveganjem, ki nastajajo zaradi fizikalnih dejavnikov (elektromagnetnih sevanj) (20. posebna direktiva v smislu člena 16(1) Direktive 89/391/EGS) in razveljavitvi Direktive 2004/40/ES

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 153(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po predložitvi osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) V skladu s Pogodbo lahko Evropski parlament in Svet z direktivami sprejmeta minimalne zahteve za spodbujanje izboljšav, zlasti delovnega okolja, ki zagotovijo višjo raven varovanja zdravja in varnosti delavcev. Te direktive se izogibajo uvajanju upravnih, finančnih in zakonskih omejitev, ki bi lahko zavirale ustanavljanje in razvoj malih in srednjih podjetij.

(2) Člen 31(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah določa, da ima vsak delavec pravico do varnih in zdravih delovnih pogojev, ki spoštujejo njegovo dostojanstvo.

(3) Po začetku veljavnosti Direktive 2004/40/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o minimalnih zdravstvenih in varnostnih zahtevah v zvezi z izpostavljenostjo delavcev tveganjem, ki nastajajo zaradi fizikalnih dejavnikov (elektromagnetnih sevanj) (18. posebna direktiva v smislu člena 16(1) Direktive 89/391/EGS) ⁽³⁾, so zainteresirane strani in zlasti medicinska skupnost izrazile zaskrbljenost zaradi možnih posledic izvajanja navedene direktive na uporabo medicinskih postopkov, temelječih na medicinskem slikanju. Strani so bile zaskrbljene tudi zaradi posledic Direktive za nekatere industrijske dejavnosti.

(4) Komisija je podrobno preučila argumente zainteresiranih strani ter se na podlagi novih znanstvenih ugotovitev mednarodno priznanih strokovnjakov in po več posvetovanjih odločila, da ponovno temeljito preuči nekatere določbe Direktive 2004/40/ES.

(5) Direktiva 2004/40/ES je bila spremenjena z Direktivo 2008/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾, s katero je bil rok za prenos Direktive 2004/40/ES odložen za štiri leta, nato pa tudi z Direktivo 2012/11/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾, s katero je bil ta rok za prenos odložen do 31. oktobra 2013. To je Komisiji omogočilo predložitev novega predloga, sozakonodajalca pa lahko sprejmeta novo direktivo na podlagi novih in zanesljivejših podatkov.

(6) Direktivo 2004/40/ES bi bilo treba razveljaviti ter sprejeti primernejše in bolj sorazmerne ukrepe za varovanje delavcev pred tveganji, povezanimi z elektromagnetnimi sevanji. Navedena direktiva ni obravnavala dolgoročnih vplivov, vključno z možnimi rakotvornimi učinki zaradi izpostavljenosti časovno odvisnim električnim in magnetnim poljem ter elektromagnetnim sevanjem, za katera

⁽¹⁾ UL C 43, 15.2.2012, str. 47.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 11. junija 2013 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 20. junija 2013.

⁽³⁾ UL L 159, 30.4.2004, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 114, 26.4.2008, str. 88.

⁽⁵⁾ UL L 110, 24.4.2012, str. 1.

zaenkrat ni končnih znanstvenih dokazov o vzročni povezavi. Namen te direktive je obravnavati vse znane neposredne biofizikalne vplive in posredne vplive elektromagnetnega sevanja, zato da se zagotovi varnost in zdravje vsakega delavca posebej in minimalna osnova za varovanje vseh delavcev v Uniji, pri tem pa prepreči morebitno izkrivljanje konkurence.

- (7) V tej direktivi niso obravnavani dolgoročni vplivi izpostavljenosti elektromagnetnim sevanjem, saj zaenkrat ni trdnih znanstvenih dokazov o vzročni povezavi. Toda, če se taki trdni znanstveni dokazi pojavijo, bi morala Komisija razmisliti o najprimernejšem načinu, kako obravnavati take učinke, Evropski parlament in Svet pa bi morala o tem obveščati prek poročila o praktičnem izvajanju te direktive. Pri tem bi morala Komisija poleg ustreznih podatkov, ki jih pridobi od držav članic, upoštevati najnovejše raziskave in znanstvena dognanja s tega področja, ki so na voljo.
- (8) Določiti bi bilo treba minimalne zahteve in tako državam članicam omogočiti, da ohranijo ali sprejmejo ugodnejše določbe za varovanje delavcev, zlasti da določijo nižje opozorilne vrednosti ali mejne vrednosti izpostavljenosti elektromagnetnim sevanjem. Vendar izvajanje te direktive ne bi smelo upravičevati poslabšanja obstoječih razmer v posamezni državi članici.
- (9) Sistem varovanja pred elektromagnetnimi sevanji bi bilo treba brez prekomernih podrobnosti omejiti na opredeljen ciljev, ki jih je treba doseči, načel, ki jih je treba upoštevati, in temeljnih vrednosti, ki jih je treba uporabljati, s čimer se državam članicam omogoči enakovreden način izvajanja minimalnih zahtev.
- (10) Da bi zavarovali delavce, ki so izpostavljeni elektromagnetnim sevanjem, je potrebna učinkovita in uspešna ocena tveganja. Ta obveznost pa mora biti sorazmerna glede na razmere na delovnem mestu. Zato je primerno oblikovati sistem varovanja s preprosto, postopno in razumljivo razvrstitvijo različnih tveganj. Napotitev na vrsto kazalnikov in standardnih situacij, navedenih v praktičnih smernicah, lahko delodajalcem koristno pomaga pri izpolnjevanju njihovih obveznosti.
- (11) Neželeni vplivi na človeško telo so odvisni od frekvence elektromagnetnega polja ali sevanja, ki mu je telo izpostavljeno. Zato morajo biti sistemi omejevanja izpostavljenosti odvisni od vzorca izpostavljenosti in od frekvence, da bi delavce, izpostavljene elektromagnetnim sevanjem, ustrezno zaščitili.
- (12) Raven izpostavljenosti elektromagnetnim sevanjem se lahko učinkoviteje zniža z vključitvijo preventivnih ukrepov v načrtovanje sistema delovnih mest ter s tem, da se pri izbiri delovne opreme, postopkov in metod prednost namenijo zmanjševanju tveganj že pri viru. Določbe v zvezi z delovno opremo in metodami tako prispevajo k varovanju zadevnih delavcev. Preprečiti pa je treba podvajanje ocenjevanja, kadar delovna oprema izpolnjuje zahteve ustreznega prava Unije o izdelkih, ki določa strožje ravni varovanja kot ta direktiva. To omogoča poenostavljeno ocenjevanje v številnih primerih.
- (13) Delodajalci bi morali v skladu s tehničnim napredkom in znanstvenimi dognanji v zvezi s tveganji zaradi izpostavljenosti elektromagnetnim sevanjem izvesti prilagoditve z namenom izboljšati varnost in zdravje delavcev.
- (14) Ker je ta direktiva posebna direktiva v smislu člena 16(1) Direktive Sveta 89/391/EGS z dne 12. junija 1989 o uvajanju ukrepov za spodbujanje izboljšav varnosti in zdravja delavcev pri delu⁽¹⁾, se Direktiva 89/391/EGS uporablja za izpostavljenost delavcev elektromagnetnim sevanjem brez poseganja v strožje in/ali posebne določbe v tej direktivi.
- (15) Fizikalne veličine ter mejne vrednosti izpostavljenosti in opozorilne vrednosti, določene v tej direktivi, temeljijo na priporočilih Mednarodne komisije za varstvo pred neionizirnimi sevanji (ICNIRP) ter bi jih bilo treba obravnavati v skladu s koncepti ICNIRP, razen če je v tej direktivi določeno drugače.
- (16) Da bi zagotovili posodabljanje te direktive, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte v zvezi s povsem tehničnimi spremembami prilog, da odražajo sprejetje uredb in direktiv na področju tehnične harmonizacije in standardizacije, tehnični napredek, spremembe najustrežnejših standardov ali specifikacij ter nova znanstvena dognanja o nevarnostih elektromagnetnih sevanj, ter da se prilagodijo opozorilne vrednosti. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.

⁽¹⁾ UL L 183, 29.6.1989, str. 1.

- (17) Če so potrebne povsem tehnične spremembe prilog, bi morala Komisija tesno sodelovati s Svetovalnim odborom za varnost in zdravje pri delu, ki je bil ustanovljen s Sklepom Sveta z dne 22. julija 2003 ⁽¹⁾.
- (18) V izjemnih okoliščinah, ko to zahtevajo nujni razlogi, na primer možnost neposrednega tveganja za varnost in zdravje delavcev zaradi izpostavljenosti elektromagnetnim sevanjem, bi bilo treba zagotoviti možnost uporabe nujnega postopka v okviru delegiranih aktov, ki jih sprejme Komisija.
- (19) V skladu s Skupno politično izjavo z dne 28. septembra 2011 držav članic in Komisije o obrazložitvenih dokumentih ⁽²⁾ se države članice zavezujejo, da bodo v upravičenih primerih obvestilu o ukrepih za prenos priložile en ali več dokumentov, v katerih se pojasni razmerje med sestavnimi elementi direktive in ustrežajočimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je posredovanje takih dokumentov v primeru te direktive upravičeno.
- (20) Sistem, ki vključuje mejne vrednosti izpostavljenosti in opozorilne vrednosti, bi bilo treba po možnosti razumeti kot sredstvo za lažje zagotavljanje visoke stopnje varovanja pred škodljivimi vplivi na zdravje in tveganji za varnost, ki so lahko posledica izpostavljenosti elektromagnetnim sevanjem. Vendar je lahko tak sistem v nasprotju s posebnimi pogoji v nekaterih dejavnostih, na primer pri uporabi diagnostičnih postopkov z uporabo magnetne resonance v zdravstvenem sektorju. Zato je te posebne pogoje treba upoštevati.
- (21) Zaradi posebnosti oboroženih sil ter da se jim omogoči učinkovito delovanje in interoperabilnost, tudi med skupnimi mednarodnimi vojaškimi vajami, bi morale imeti države članice možnost, da uvedejo enakovredne ali bolj specifične sisteme varovanja, kot so mednarodno dogovorjeni standardi, na primer standardi Nata, pod pogojem, da so preprečeni škodljivi vplivi na zdravje in tveganja za varnost.
- (22) Od delodajalcev bi bilo treba zahtevati, da zagotovijo, da so tveganja zaradi elektromagnetnega sevanja na delovnem mestu odpravljena ali zmanjšana na minimum. Kljub temu je možno, da pride v specifičnih primerih in v ustrezno utemeljenih okoliščinah do začasnega preseganja mejnih vrednosti izpostavljenosti, določenih v tej direktivi. V takem primeru bi morali delodajalci sprejeti potrebne ukrepe za čimprejšnjo ponovno zagotovitev izpostavljenosti pod mejnimi vrednostmi izpostavljenosti.
- (23) V sistemu, ki zagotavlja visoko raven varovanja pred škodljivimi vplivi na zdravje in tveganji za varnost, ki so lahko posledica izpostavljenosti elektromagnetnim sevanjem, bi bilo treba upoštevati posebne skupine

posebej ogroženih delavcev ter preprečiti interferenco ali vplive na delovanje medicinskih naprav, kot so kovinske proteze, srčni spodbujevalniki, defibrilatorji, polževi in drugi vsadki ali medicinske naprave, ki se nosijo na telesu. Na ravneh pod opozorilnimi vrednostmi se lahko pojavijo težave zaradi interferenčnih motenj, zlasti pri spodbujevalnikih, zato bi morali zanje veljati ustrezni preventivni in varnostni ukrepi –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta direktiva, ki je 20. posebna direktiva v smislu člena 16(1) Direktive 89/391/EGS, določa minimalne zahteve za varovanje delavcev pred tveganji za varnost in zdravje, ki izhajajo ali bi lahko izhajala iz izpostavljenosti elektromagnetnim sevanjem med njihovim delom.

2. Ta direktiva zajema vse poznane neposredne biofizikalne vplive in posredne vplive, ki jih povzročajo elektromagnetnega sevanja.

3. Meje vrednosti izpostavljenosti, določene v tej direktivi, zajemajo le znanstveno dokazane povezave med kratkoročnimi neposrednimi biofizikalnimi vplivi in izpostavljenostjo elektromagnetnim sevanjem.

4. Ta direktiva ne zajema domnevnih dolgoročnih vplivov.

Komisija spremlja najnovejši znanstveni razvoj. Če se pokažejo trdni znanstveni dokazi o domnevnih dolgoročnih vplivih, Komisija preuči ustrezen odziv politike, po potrebi pa pripravi tudi zakonodajni predlog za obravnavo takih vplivov. O tem obvešča Evropski parlament in Svet v poročilu iz člena 15.

5. Ta direktiva ne zajema tveganj, ki so posledica stika z aktivnimi prevodniki.

6. Brez poseganja v strožje ali bolj specifične določbe te direktive, se Direktiva 89/391/EGS še naprej v celoti uporablja za celotno področje iz odstavka 1.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „elektromagnetna sevanja“ pomenijo statična električna, statična magnetna in časovno odvisna električna in magnetna polja ter elektromagnetna sevanja s frekvencami do 300 GHz;

⁽¹⁾ UL C 218, 13.9.2003, str. 1.

⁽²⁾ UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

(b) „neposredni biofizikalni vplivi“ pomenijo vplive, ki jih v človeškem telesu neposredno povzroči njegova prisotnost v elektromagnetnem sevanju, vključno s/z:

(i) termični vplivi, kot je segrevanje tkiv zaradi absorpcije energije elektromagnetnega sevanja v tkivu;

(ii) atermični vplivi, kot je stimulacija mišic, živcev ali čutil. Ti vplivi lahko škodljivo vplivajo na psihično in fizično zdravje izpostavljenih delavcev. Poleg tega lahko stimulacija čutil povzroči kratkotrajne simptome, kot sta vrtoglavica ali svetlikanje pred očmi. Ti vplivi lahko povzročijo začasno motnjo ali delujejo na zaznavanje ali druge funkcije možganov ali mišic, kar lahko vpliva na zmožnost delavca za varno opravljanje dela (to je tveganje za varnost) ter

(iii) tokovi v okončinah;

(c) „posredni vplivi“ pomenijo vplive, ki jih povzroči izpostavljenost predmeta elektromagnetnemu sevanju, ki lahko ogrozi varnost ali zdravje, kot so:

(i) interferenčne motnje pri medicinski elektronski opremi in napravah, vključno s srčnimi spodbujevalniki in drugimi vsadki ali medicinskimi napravami, ki se nosijo na telesu;

(ii) tveganje izstrelitve feromagnetnih predmetov v statičnih magnetnih poljih;

(iii) zagon električnih eksplozivnih naprav (detonatorjev);

(iv) požari in eksplozije, ki so posledica vžiga vnetljivih materialov zaradi isker, ki jih povzročijo inducirana polja, kontaktni tokovi ali iskre pri razelektritvah ter

(v) kontaktni tokovi;

(d) „mejne vrednosti izpostavljenosti“ pomenijo vrednosti, določene na podlagi biofizikalnih in bioloških dognanj, zlasti na podlagi znanstveno dokazanih kratkoročnih in akutnih neposrednih vplivov, to je termičnih vplivov in električne stimulacije tkiv;

(e) „mejne vrednosti izpostavljenosti za vplive na zdravje“ pomenijo tiste mejne vrednosti izpostavljenosti, nad katerimi se lahko pojavijo škodljivi vplivi na zdravje delavcev, kot je segrevanje ali stimulacija živčnih in mišičnih tkiv;

(f) „mejne vrednosti izpostavljenosti za vplive na čutila“ pomenijo tiste mejne vrednosti izpostavljenosti, nad katerimi so lahko začasno motene čutne zaznave in nekoliko motene možganske funkcije delavcev;

(g) „opozorilne vrednosti“ pomenijo operativne vrednosti, določene zaradi poenostavitve postopka dokazovanja, da so upoštevane ustrezne mejne vrednosti izpostavljenosti ali da so bili po potrebi sprejeti ustrezni varnostni ali preventivni ukrepi, določeni v tej direktivi.

V Prilogi II je za opozorilne vrednosti uporabljena naslednja terminologija:

(i) za električna polja pomenijo „nizke opozorilne vrednosti“ in „visoke opozorilne vrednosti“ vrednosti, ki se nanašajo na specifične varnostne ali preventivne ukrepe, določene v tej direktivi, ter

(ii) za magnetna polja pomenijo „nizke opozorilne vrednosti“ vrednosti, ki se nanašajo na mejne vrednosti izpostavljenosti za vplive na čutila, „visoke opozorilne vrednosti“ pa se nanašajo na mejne vrednosti izpostavljenosti za vplive na zdravje.

Člen 3

Mejne vrednosti izpostavljenosti in opozorilne vrednosti

1. Fizikalne veličine izpostavljenosti elektromagnetnemu sevanju so navedene v Prilogi I. Mejne vrednosti izpostavljenosti za vplive na zdravje, mejne vrednosti izpostavljenosti za vplive na čutila in opozorilne vrednosti so navedene v prilogah II in III.

2. Države članice zahtevajo, da delodajalci zagotovijo, da izpostavljenost delavcev elektromagnetnemu sevanju za atermične vplive ne presega mejnih vrednosti izpostavljenosti za vplive na zdravje in vplive na čutila, določene v Prilogi II za atermične vplive in v Prilogi III za termične vplive. Upoštevanje mejnih vrednosti izpostavljenosti za vplive na zdravje in vplive na čutila je treba dokazati z uporabo ustreznih postopkov za ugotavljanje izpostavljenosti iz člena 4. Kadar izpostavljenost delavcev elektromagnetnemu sevanju preseže mejne vrednosti izpostavljenosti, delodajalec nemudoma ukrepa v skladu s členom 5(8).

3. Kadar je dokazano, da zadevne opozorilne vrednosti iz prilog II in III niso presežene, to v tej direktivi pomeni, da delodajalec upošteva mejne vrednosti izpostavljenosti za vplive na zdravje in mejne vrednosti izpostavljenosti za vplive na čutila. Kadar izpostavljenost presega opozorilne vrednosti, delodajalec ukrepa v skladu s členom 5(2), razen če je iz ocene, izdelane v skladu s členom 4(1), (2) in (3), razvidno, da zadevne mejne vrednosti izpostavljenosti niso presežene ter da je mogoče izključiti tveganja za varnost.

Ne glede na prvi pododstavek lahko izpostavljenost preseže:

(a) nizke opozorilne vrednosti za električna polja (preglednica B1 iz Priloge II), kadar je to upravičeno zaradi prakse ali postopka, pod pogojem bodisi, da niso presežene mejne vrednosti izpostavljenosti za vplive na čutila (preglednica A3 iz Priloge II), ali

(i) niso presežene mejne vrednosti izpostavljenosti za vplive na zdravje (preglednica A2 iz Priloge II);

- (ii) so s posebnimi varnostnimi ukrepi iz člena 5(6) preprečene iskre pri razelektritvi in kontaktni tokovi (preglednica B3 iz Priloge II) ter
 - (iii) so bili delavci obveščeni glede stanja iz točke (f) člena 6;
- (b) nizke opozorilne vrednosti za magnetna polja (preglednica B2 iz Priloge II), vključno v glavi in trupu, kadar je to upravičeno zaradi prakse ali postopka, pod pogojem bodisi, da niso presežene mejne vrednosti izpostavljenosti za vplive na čutila (preglednica A3 iz Priloge II), ali
- (i) so mejne vrednosti izpostavljenosti za vplive na čutila presežene le začasno;
 - (ii) mejne vrednosti izpostavljenosti za vplive na zdravje niso presežene (preglednica A2 iz Priloge II);
 - (iii) so, če pride do kratkotrajnih simptomov iz člena 5(9), sprejeti ukrepi v skladu s točko (a) navedenega odstavka ter
 - (iv) so bili delavci obveščeni glede stanja iz točke (f) člena 6.
4. Ne glede na odstavka 2 in 3 lahko izpostavljenost preseže:
- (a) mejne vrednosti izpostavljenosti za vplive na čutila (preglednica A1 iz Priloge II) med izmeno, kadar je to upravičeno zaradi prakse ali postopka, pod pogojem, da:
- (i) so presežene le začasno;
 - (ii) niso presežene mejne vrednosti izpostavljenosti za vplive na zdravje (preglednica A1 Priloge II);
 - (iii) so bili izvedeni posebni varnostni ukrepi v skladu s členom 5(7);
 - (iv) so, če pride do kratkotrajnih simptomov iz člena 5(9), sprejeti ukrepi v skladu s točko (b) navedenega odstavka ter
 - (v) so bili delavci obveščeni glede stanja iz točke (f) člena 6;
- (b) mejne vrednosti izpostavljenosti za vplive na čutila (preglednica A3 iz Priloge II in preglednica A2 iz Priloge III) med izmeno, kadar je to upravičeno zaradi prakse ali postopka, pod pogojem, da:
- (i) so presežene le začasno;
 - (ii) niso presežene mejne vrednosti izpostavljenosti za vplive na zdravje (preglednica A2 Priloge II in preglednici A1 ter A3 Priloge III);

(iii) so, če pride do kratkotrajnih simptomov iz točke (a) člena 5(9), sprejeti ukrepi v skladu s točko (a) navedenega odstavka ter

(iv) so bili delavci obveščeni glede stanja iz točke (f) člena 6.

POGLAVJE II

OBVEZNOSTI DELODAJALCEV

Člen 4

Ocenjevanje tveganj in ugotavljanje izpostavljenosti

1. Pri izpolnjevanju obveznosti iz člena 6(3) in člena 9(1) Direktive 89/391/EGS delodajalec oceni vsa tveganja za delavce, ki izhajajo iz elektromagnetnih sevanj na delovnem mestu, in po potrebi izmeri ali izračuna ravni elektromagnetnih sevanj, ki so jim izpostavljeni delavci.

Brez poseganja v člen 10 Direktive 89/391/EGS in člen 6 te direktive se lahko ta ocena tveganja na zahtevo in v skladu z zadevnim pravom Unije in nacionalnim pravom objavi. Zlasti v primeru obdelave osebnih podatkov pri izdelavi take ocene tveganja je treba pri vsakršni objavi spoštovati Direktivo 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov⁽¹⁾ in nacionalno zakonodajo držav članic za izvajanje navedene direktive. Javni organi, ki razpolagajo z izvodom ocene tveganja, lahko zavrnejo zahtevo za dostop do nje ali zahtevo po njeni objavi, kadar bi razkritje ogrozilo poslovne interese delodajalca ali intelektualno lastnino, razen če v zvezi z razkritjem prevlada javni interes. Delodajalci smejo pod istimi pogoji in v skladu z zadevno zakonodajo Unije in nacionalno zakonodajo zavrniti razkritje ali objavo ocene tveganja.

2. Pri izdelavi ocene tveganja iz odstavka 1 tega člena delodajalec opredeli in oceni elektromagnetna sevanja na delovnem mestu in pri tem upošteva ustrezne praktične smernice iz člena 14, in druge zadevne standarde ali smernice, ki jih zagotovi zadevna država članica, tudi podatkovne zbirke o izpostavljenosti. Ne glede na njegove obveznosti po tem členu lahko delodajalec po potrebi upošteva tudi ravni emisij in druge ustrezne podatke za zagotavljanje varnosti, ki jih za opremo zagotovi proizvajalec ali distributer v skladu z zadevnim pravom Unije, vključno z oceno tveganj, če se nanaša na izpostavljenost na delovnem mestu ali kraju namestitve opreme.

3. Če na podlagi zlahka dostopnih informacij ni mogoče zanesljivo ugotoviti, ali so mejne vrednosti izpostavljenosti upoštevane, se ocenjevanje izpostavljenosti izvede na podlagi meritev ali izračunov. V takem primeru se pri ocenjevanju upošteva merska in računska negotovost, kot so napake v številčnih vrednostih, modeliranje virov, geometrija modela ter električne lastnosti tkiv in materialov, določena v skladu z zadevno dobro prakso.

⁽¹⁾ UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

4. Oceno, meritev in izračune iz odstavkov 1, 2 in 3 tega člena načrtujejo in izvajajo pristojne službe ali osebe v primernih presledkih, pri tem pa upoštevajo smernice iz te direktive ter še posebej člena 7 in 11 Direktive 89/391/EGS glede potrebnih pristojnih služb ali oseb ter posvetovanja z delavci in njihovega sodelovanja. Podatki iz ocene, meritve ali izračuna ravni izpostavljenosti se hranijo v primerni sledljivi obliki, tako da je omogočen poznejši vpogled vanje, v skladu z nacionalnim pravom in prakso.

5. Pri izvajanju ocene tveganja v skladu s členom 6(3) Direktive 89/391/EGS je delodajalec pozoren zlasti na naslednje:

- (a) mejne vrednosti izpostavljenosti za vplive na zdravje, mejne vrednosti izpostavljenosti za vplive na čutila in opozorilne vrednosti iz člena 3 ter prilog II in III k tej direktivi;
- (b) frekvenco, raven, trajanje in vrsto izpostavljenosti, vključno s porazdelitvijo po telesu delavca in prostoru delovnega mesta;
- (c) vse neposredne biofizikalne vplive;
- (d) vse vplive na varnost in zdravje posebno ogroženih delavcev, predvsem delavcev, ki nosijo aktivne ali pasivne medicinske vsadke, kot so srčni spodbujevalniki, delavcev z medicinskimi napravami, ki se nosijo na telesu, kot so inzulinske črpalke, in nosečnic;
- (e) vse posredne vplive;
- (f) obstoj nadomestne opreme, načrtovane za zmanjšanje ravni izpostavljenosti elektromagnetnim sevanjem;
- (g) ustrezne informacije, pridobljene med zdravstvenim nadzorom iz člena 8;
- (h) informacije, ki jih zagotovi proizvajalec opreme;
- (i) druge zadevne informacije na področju varnosti in zdravja;
- (j) sočasno izpostavljenost več virom elektromagnetnih sevanj;
- (k) sočasno izpostavljenost virom elektromagnetnih sevanj različnih frekvenc.

6. Na delovnih mestih, dostopnih javnosti, ni treba oceniti izpostavljenosti pod pogojem, da je bilo že opravljeno ovrednotenje v skladu z določbami o omejevanju izpostavljenosti javnosti elektromagnetnim sevanjem, če so upoštevane omejitve za delavce, določene v teh določbah, ter če so izključena tveganja za varnost in zdravje. Kadar se oprema, namenjena za javno uporabo, uporablja skladno z njenim namenom in v skladu s pravom Unije o proizvodih, ki določa strožje ravni varovanja kot so določene v tej direktivi, ter se ne uporablja nobena druga oprema, se šteje, da so ti pogoji izpolnjeni.

7. Delodajalec mora imeti oceno tveganja v skladu s členom 9(1)(a) Direktive 89/391/EGS in opredeliti, katere ukrepe je treba sprejeti v skladu s členom 5 te direktive. Ocena tveganja lahko vključuje razloge zakaj delodajalec meni, da nadaljnja podrobna ocena tveganja zaradi narave in obsega tveganj v zvezi z elektromagnetnimi sevanji ni potrebna. Ocena tveganja se redno posodablja, zlasti če je prišlo do znatnih sprememb, zaradi katerih bi lahko zastarela, ali če rezultati zdravstvenega nadzora iz člena 8 pokažejo, da je to potrebno.

Člen 5

Določbe za preprečitev ali zmanjšanje tveganj

1. Ob upoštevanju tehničnega napredka in razpoložljivosti ukrepov za nadzor nastajanja elektromagnetnih sevanj pri viru delodajalec sprejme potrebne ukrepe za zagotovitev, da se tveganja zaradi izpostavljenosti elektromagnetnim sevanjem na delovnem mestu odpravijo ali zmanjšajo na minimum.

Zmanjšanje tveganj zaradi izpostavljenosti elektromagnetnim sevanjem temelji na splošnih preventivnih načelih iz člena 6(2) Direktive 89/391/EGS.

2. Na podlagi ocene tveganja iz člena 4 delodajalec tedaj, ko so presežene zadevne opozorilne vrednosti iz člena 3 ter prilog II in III, razen če ocena, izvedena v skladu s členom 4(1), (2) in (3), pokaže, da zadevne mejne vrednosti izpostavljenosti niso presežene in da je mogoče izključiti tveganja za varnost, izdela in izvaja akcijski načrt, ki vključuje tehnične in/ali organizacijske ukrepe za preprečevanje izpostavljenosti, ki presega mejne vrednosti izpostavljenosti za vplive na zdravje in mejne vrednosti izpostavljenosti za vplive na čutila, pri tem pa upošteva zlasti:

- (a) druge delovne metode, ki imajo za posledico manjšo izpostavljenost elektromagnetnim sevanjem;
- (b) izbiro opreme, ki oddaja manj intenzivna elektromagnetna sevanja, ob upoštevanju dela, ki ga je treba opraviti;
- (c) tehnične ukrepe za zmanjšanje emisije elektromagnetnih sevanj, vključno z uporabo, kadar je to potrebno, koordiniranih oz. sinhroniziranih varnostnih mehanizmov, zaslonov ali podobnih mehanizmov za varovanje zdravja;
- (d) ustrezne ukrepe za razmejitev in dostop, kot so signali, oznake, talne označbe, ograje, da se omeji dostop ali zagotovi nadzor nad njim;
- (e) v primeru izpostavljenosti električnim poljem, ukrepe in postopke za obvladovanje isker pri razelektritvi in kontaktnih tokov s tehničnimi sredstvi in usposabljanjem delavcev;

- (f) ustrezne programe vzdrževanja delovne opreme, delovnih mest in sistemov delovnih mest;
- (g) načrtovanje in razmestitev delovnih mest in sistema delovnih mest;
- (h) omejitev trajanja in intenzivnosti izpostavljenosti; ter
- (i) dostopnost ustrezne osebne varovalne opreme.

3. Delodajalec na podlagi ocene tveganja iz člena 4 izdela in izvaja akcijski načrt, ki vključuje tehnične in/ali organizacijske ukrepe za preprečitev tveganj za posebej ogrožene delavce iz člena 4 ter vseh tveganj, ki so posledica posrednih vplivov.

4. Poleg zagotavljanja informacij, določenih v členu 6 te direktive, delodajalec v skladu s členom 15 Direktive 89/391/EGS po potrebi ukrepe iz tega člena prilagodi zahtevam posebej ogroženih delavcev oziroma individualnim ocenam tveganja, zlasti za delavce, ki so prijavili uporabo aktivnih ali pasivnih medicinskih vsadkov, kot so srčni spodbujevalniki, uporabo medicinskih naprav, ki se jih nosi na telesu, kot so inzulinske črpalke, ali za noseče delavke, ki so delodajalca obvestile o nosečnosti.

5. Na podlagi ocene tveganja iz člena 4 se delovna mesta, na katerih so delavci verjetno izpostavljeni elektromagnetnim sevanjem, ki presegajo opozorilne vrednosti, označijo z ustreznimi znaki v skladu s prilogama II in III ter Direktivo Sveta 92/58/EGS z dne 24. junija 1992 o minimalnih zahtevah za zagotavljanje varnostnih in/ali zdravstvenih znakov pri delu (deveta posebna direktiva v smislu člena 16(1) Direktive 89/391/EGS) ⁽¹⁾. Zadevna območja se opredelijo, dostop do njih pa se ustrezno omeji. Kadar je dostop do teh območij ustrezno omejen zaradi drugih razlogov in so delavci obveščeni o tveganjih iz elektromagnetnih sevanj, znaki in omejevanje dostopa posebej za elektromagnetna sevanja niso potrebni.

6. Kadar se uporablja člen 3(3)(a), se izvedejo posebni varnostni ukrepi, kot so usposabljanje delavcev v skladu s členom 6 ter uporaba tehničnih sredstev in osebne zaščite, na primer ozemljitev delovnih predmetov in povezava delavcev z delovnimi predmeti (izenačitev potenciala), po potrebi pa tudi uporaba izolacijskih čevljev, rokavic in zaščitnih oblačil v skladu s členom 4(1)(a) Direktive Sveta 89/656/EGS z dne 30. novembra 1989 o minimalnih zdravstvenih in varnostnih zahtevah za osebno varovalno opremo, ki jo delavci uporabljajo na delovnem mestu (tretja posebna direktiva v smislu člena 16(1) Direktive 89/391/EGS) ⁽²⁾.

7. Kadar se uporablja člen 3(4)(a), se izvedejo posebni varnostni ukrepi, kot je nadzor gibanja.

8. Delavci ne smejo biti izpostavljeni vrednostim nad mejnimi vrednostmi izpostavljenosti za vplive na zdravje in mejnimi vrednostmi izpostavljenosti za vplive na čutila, razen če so izpolnjeni pogoji iz člena 10(1)(a) ali (c) oziroma člena 3(3) ali (4). Če so mejne vrednosti izpostavljenosti za vplive na zdravje in mejne vrednosti izpostavljenosti za vplive na čutila presežene kljub ukrepom, ki jih je izvedel, delodajalec takoj izvede ukrepe za zmanjšanje izpostavljenosti pod te mejne vrednosti izpostavljenosti. Delodajalec ugotovi in zabeleži, zakaj so bile mejne vrednosti izpostavljenosti za vplive na zdravje in mejne vrednosti izpostavljenosti za vplive na čutila presežene, ter ustrezno spremeni zaščitne in preventivne ukrepe, da prepreči njihovo ponovno prekoračitev. Tako spremenjeni varnostni in preventivni ukrepi se hranijo v ustrezno sledljivi obliki, tako da je kasneje mogoč vpogled vanje v skladu z nacionalnim pravom in prakso.

9. Kadar se uporabljata odstavci 3 in 4 člena 3 in je delavec prijavil kratkotrajne simptome, delodajalec po potrebi posodobi oceno tveganja in preventivne ukrepe. Kratkotrajni simptomi lahko vključujejo:

- (a) čutne zaznave in vplive na delovanje osrednjega živčnega sistema v glavi, ki jih povzročijo spremenljiva magnetna polja, ter
- (b) vplive statičnega magnetnega polja, kot sta vrtoглаvica in slabost.

Člen 6

Obveščanje in usposabljanje delavcev

Brez poseganja v člena 10 in 12 Direktive 89/391/EGS delodajalec delavcem, ki so pri delu verjetno izpostavljeni tveganjem zaradi elektromagnetnih sevanj, in/ali njihovim predstavnikom zagotovi vse potrebne informacije in usposabljanje v zvezi z rezultati ocene tveganja iz člena 4 te direktive, zlasti glede:

- (a) ukrepov, sprejetih za uporabo te direktive;
- (b) vrednosti in pojmov mejnih vrednosti izpostavljenosti in opozorilnih vrednosti ter s tem povezanih možnih tveganj in sprejetih preventivnih ukrepov;
- (c) možnih posrednih vplivov izpostavljenosti;
- (d) rezultatov ocene, meritve ali izračunov ravni izpostavljenosti elektromagnetnim sevanjem, izvedenih v skladu s členom 4 te direktive;
- (e) zaznavanja in obveščanja o škodljivih vplivih izpostavljenosti na zdravje;
- (f) možnih kratkotrajnih simptomov in zaznav zaradi vplivov na osrednji in periferni živčni sistem;

⁽¹⁾ UL L 245, 26.8.1992, str. 23.

⁽²⁾ UL L 393, 30.12.1989, str. 18.

- (g) okoliščin, v katerih so delavci upravičeni do zdravstvenega nadzora;
- (h) varnih delovnih postopkov za zmanjšanje tveganj zaradi izpostavljenosti;
- (i) posebno ogroženih delavcev iz člena 4(5)(d) ter člena 5(3) in (4) te direktive.

Člen 7

Posvetovanje z delavci in njihovo sodelovanje

Posvetovanje z delavci in sodelovanje delavcev in/ali njihovih predstavnikov poteka v skladu s členom 11 Direktive 89/391/EGS.

POGLAVJE III

DRUGE DOLOČBE

Člen 8

Zdravstveni nadzor

1. S ciljem preprečevanja in pravočasnega ugotavljanja kakršnih koli škodljivih vplivov na zdravje zaradi izpostavljenosti elektromagnetnim sevanjem se izvaja ustrezen zdravstveni nadzor v skladu s členom 14 Direktive 89/391/EGS. Zdravstvena dokumentacija in dostop do nje se zagotovi v skladu z nacionalnim pravom in/ali prakso.

2. V skladu z nacionalnim pravom in prakso se rezultati zdravstvenega nadzora hranijo v primerni obliki, ki omogoča poznejši vpogled vanje, ob upoštevanju zahtev glede zaupnosti. Posamezni delavci imajo na lastno zahtevo pravico do dostopa do svoje osebne zdravstvene dokumentacije.

Če delavec poroča o neželenih ali nepričakovanih vplivih na zdravje ali kadar je zaznano, da izpostavljenost presega mejne vrednosti izpostavljenosti, delodajalec zadevnim delavcem zagotovi ustrezne zdravstvene preglede ali individualni zdravstveni nadzor v skladu z nacionalnim pravom ali prakso.

Taki pregledi ali nadzor se omogočijo med delovnim časom po delavčevi izbiri, pri čemer delavec ne nosi nobenih stroškov.

Člen 9

Kazni

Države članice določijo primerne kazni, ki se uporabijo v primeru kršitev nacionalne zakonodaje, sprejete na podlagi te direktive. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Člen 10

Odstopanja

1. Z odstopanjem od obveznosti iz člena 3 vendar brez poseganja v člen 5(1) se uporablja naslednje:

(a) izpostavljenost lahko preseže mejne vrednosti izpostavljenosti, če je povezana z namestitvijo, preskušanjem, uporabo, razvojem, vzdrževanjem ali raziskavami naprav za slikanje bolnikov z magnetno resonanco v zdravstvenem sektorju, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(i) pri oceni tveganja, izvedeni v skladu s členom 4, se je pokazalo, da so mejne vrednosti izpostavljenosti presežene;

(ii) glede na stanje tehničnega razvoja so bili uporabljeni vsi tehnični in/ali organizacijski ukrepi;

(iii) okoliščine ustrezno utemeljujejo preseganje mejnih vrednosti izpostavljenosti;

(iv) značilnosti delovnega mesta, delovne opreme ali delovnih postopkov so bile upoštewane ter

(v) delodajalec dokaže, da so delavci še vedno zaščiteni pred škodljivimi vplivi na zdravje in tveganji za varnost, vključno z zagotavljanjem upoštevanja navodil za varno uporabo, ki jih zagotovi proizvajalec v skladu z Direktivo Sveta 93/42/EGS z dne 14. junija 1993 o medicinskih pripomočkih⁽¹⁾;

(b) države članice lahko dovolijo, da se za osebe, ki dela v operativnih vojaških objektih ali sodeluje v vojaških dejavnostih, vključno s skupnimi mednarodnimi vojaškimi vajami, dovoli uvedba enakovrednih ali bolj specifičnih sistemov zaščite, pod pogojem, da so preprečeni škodljivi vplivi na zdravje in tveganja za varnost;

(c) države članice lahko v ustrezno utemeljenih okoliščinah in le, dokler te ostanejo ustrezno utemeljene, dovolijo, da se mejne vrednosti izpostavljenosti začasno presežejo v specifičnih sektorjih ali za specifične dejavnosti zunaj področja uporabe točk (a) in (b). Za namene te točke „ustrezno utemeljene okoliščine“ pomenijo okoliščine, ko so izpolnjena naslednja merila:

(i) pri oceni tveganja, izvedeni v skladu s členom 4, se je pokazalo, da so mejne vrednosti izpostavljenosti presežene;

(ii) glede na stanje tehničnega razvoja so bili uporabljeni vsi tehnični in/ali organizacijski ukrepi;

(iii) posebne značilnosti delovnega mesta, delovne opreme ali delovnih postopkov so bile upoštewane ter

(iv) delodajalec dokaže, da so delavci še vedno zaščiteni pred škodljivimi vplivi na zdravje in tveganji za varnost, tudi na podlagi primerljivih, bolj specifičnih in mednarodno priznanih standardov in smernic.

⁽¹⁾ UL L 169, 12.7.1993, str. 1.

2. Države članice obvestijo Komisijo o vsakem odstopanju na podlagi točk (b) in (c) odstavka 1 in hkrati navedejo razloge, ki utemeljujejo taka odstopanja, v poročilu iz člena 15.

Člen 11

Tehnične spremembe prilog

1. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 12 za povsem tehnično spremembo prilog, da se:

- (a) upošteva sprejemanje uredb in direktiv na področju tehničnega usklajevanja in standardizacije v zvezi z načrtovanjem, gradnjo, proizvodnjo ali izdelavo delovne opreme ali delovnih mest;
- (b) upošteva tehnični napredek, spremembe najustreznejših standardov ali specifikacij in nova znanstvena dognanja o elektromagnetnih sevanjih;
- (c) prilagodijo opozorilne vrednosti, kadar so na voljo novi znanstveni dokazi, pod pogojem, da delodajalce še naprej zavezujejo obstoječe mejne vrednosti izpostavljenosti, določene v prilogah II in III.

2. Komisija v skladu s členom 12 sprejme delegiran akt, da v Prilogo II vnese smernice ICNIRP za omejeno izpostavljenost električnemu polju, induciranemu zaradi gibanja človeškega telesa v statičnem magnetnem polju in zaradi spremenljivega magnetnega polja pod 1 Hz takoj, ko so na voljo.

3. Kadar v primeru sprememb iz odstavkov 1 in 2 tako zahtevajo nujni razlogi, se za delegirane akte, sprejete v skladu s tem členom, uporabi postopek iz člena 13.

Člen 12

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 11 se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 29. junija 2013. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Pooblastilo iz člena 11 lahko kadar koli prekliche Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 11, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu, ali če sta pred iztekom tega roka Evropski parlament in Svet obvestila Komisijo, da ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 13

Postopek v nujnih primerih

1. Delegirani akti, sprejeti v skladu s tem členom, začnejo veljati nemudoma in se uporabljajo, dokler se jim ne nasprotuje v skladu z odstavkom 2. Uradno obvestilo o delegiranem aktu Evropskemu parlamentu in Svetu navaja razloge za uporabo postopka v nujnih primerih, povezane z zdravjem in varovanjem delavcev.

2. Evropski parlament ali Svet lahko nasprotuje delegiranemu aktu v skladu s postopkom iz člena 12(5). V takem primeru Komisija nemudoma po prejemu uradnega obvestila Evropskega parlamenta ali Sveta o nasprotovanju aktu ta akt razveljavi.

POGLAVJE IV

KONČNE DOLOČBE

Člen 14

Praktične smernice

Za lažje izvajanje te direktive Komisija najpozneje šest mesecev pred 1. julijem 2016 pripravi nezavezujoče praktične smernice. Te praktične smernice se nanašajo zlasti na naslednje:

(a) ugotavljanje izpostavljenosti ob upoštevanju ustreznih evropskih ali mednarodnih standardov, vključno s/z:

- računskih metod za oceno mejnih vrednosti izpostavljenosti,
- prostorskim povprečenjem zunanjih električnih in magnetnih polj,
- navodili za obravnavanje merske in računske negotovosti;

(b) smernice glede dokazovanja skladnosti pri posebnih vrstah neenakomerne izpostavljenosti v specifičnih primerih, in sicer na podlagi uveljavljene dozimetrije;

(c) opis „utežene temenske metode“ za nizkofrekvenčna polja in „seštevanje multifrekvenčnih polj“ za visokofrekvenčna polja;

- (d) izvedbo ocene tveganja in po možnosti zagotovitev poenostavljenih postopkov, zlasti ob upoštevanju potreb malih in srednjih podjetij;
- (e) ukrepe za preprečitev ali zmanjšanje tveganj, vključno s posebnimi preventivnimi ukrepi glede na raven izpostavljenosti in značilnosti delovnega mesta;
- (f) vzpostavitev dokumentiranih delovnih postopkov ter posebnih ukrepov obveščanja in usposabljanja za delavce, izpostavljene elektromagnetnemu sevanju med izvajanjem diagnostičnih postopkov z uporabo magnetne resonance v zdravstvenem sektorju, ki spadajo v področje uporabe člena 10(1)(a);
- (g) oceno izpostavljenosti v frekvenčnem razponu od 100 kHz do 10 MHz, kadar je treba upoštevati tako termične kot atermične vplive;
- (h) svetovanje o zdravstvenih pregledih in zdravstvenem nadzoru, ki jih mora delodajalec zagotoviti v skladu s členom 8(2).

Komisija tesno sodeluje s Svetovalnim odborom za varnost in zdravje pri delu. Evropski parlament je treba ustrezno obveščati.

Člen 15

Pregled in poročanje

Ob upoštevanju člena 1(4) se poročilo o praktičnem izvajanju te direktive pripravi v skladu s členom 17a Direktive 89/391/EGS.

Člen 16

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 1. julija 2016.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 17

Razveljavitev

1. Direktiva 2004/40/ES se razveljavi od 29. junija 2013.
2. Sklicevanja na razveljavljeno direktivo se upoštevajo kot sklicevanja na to direktivo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge IV.

Člen 18

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 19

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 26. junija 2013

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

A. SHATTER

PRILOGA I

FIZIKALNE VELIČINE V ZVEZI Z IZPOSTAVLJENOSTJO ELEKTROMAGNETNIM SEVANJEM

Za opis izpostavljenosti elektromagnetnim sevanjem se uporabljajo naslednje fizikalne veličine:

Električna poljska jakost (E) je vektorska veličina, ki ustreza sili, delujoči na delec z nabojem, ne glede na njegovo gibanje v prostoru. Izražena je v voltih na meter (Vm^{-1}). Razlikovati je treba med električnim poljem v okolju in električnim poljem v telesu (in situ) zaradi izpostavljenosti električnemu polju.

Tok v okončinah (I_L) je tok v okončinah osebe, izpostavljene elektromagnetnim sevanjem v frekvenčnem območju od 10 MHz do 110 MHz zaradi stika s predmetom v elektromagnetnem polju ali tokom kapacitivnih induciranih tokov v izpostavljenem telesu. Izražen je v amperih (A).

Kontaktni tok (I_C) je tok, ki se pojavi, kadar oseba pride v stik s predmetom v elektromagnetnem polju. Izražen je v amperih (A). Kontaktni tok je v ravnovesju, kadar je oseba v stalnem stiku s predmetom v elektromagnetnem polju. Ob takem stiku lahko nastanejo iskre pri razelektritvah s povezanimi tranzientnimi tokovi.

Električni naboj (Q) je ustrezna veličina, uporabljena pri razelektritvi; izražen je v coulombih (C).

Magnetna poljska jakost (H) je vektorska veličina, ki skupaj z gostoto magnetnega pretoka določa magnetno polje na kateri koli točki v prostoru. Izražena je v amperih na meter (Am^{-1}).

Gostota magnetnega pretoka (B) je vektorska veličina, katere rezultat je sila, ki deluje na gibajoče se naboje; izražena je v teslih (T). V neomejenem prostoru in v bioloških materialih se lahko gostota magnetnega pretoka in magnetna poljska jakost izmenjujeta z uporabo ekvivalenčne enačbe: magnetna poljska jakost $H = 1 \text{ Am}^{-1}$ je enako gostoti magnetnega pretoka $B = 4\pi \cdot 10^{-7} \text{ T}$ (približno 1,25 mikrotlesla).

Gostota pretoka moči (S) je ustrezna veličina, ki se uporablja za zelo visoke frekvence, kjer je globina prodiranja v telo nizka. Je sevajoči tokovni vpad, pravokoten na površino, deljen z območjem površine, izražen v vatih na kvadratni meter (Wm^{-2}).

Specifična absorpcija energije (SA) je energija, absorbirana na enoto mase biološkega tkiva, izražena v džulih na kilogram (Jkg^{-1}). V tej direktivi se uporablja za omejevanje vplivov impulznega mikrovalovnega sevanja.

Stopnja specifične absorpcije energije (SAR), kot povprečje po celem telesu ali po delih telesa, je stopnja, pri kateri se energija absorbira na enoto mase telesnega tkiva, in je izražena v vatih na kilogram (Wkg^{-1}). SAR za celotno telo je splošno sprejeta mera za izražanje povezave škodljivih termičnih vplivov z izpostavljenostjo radijskim frekvencam (RF). Poleg povprečne SAR za celo telo so potrebne še lokalizirane vrednosti SAR za vrednotenje in omejitev absorpcije energije v majhnih delih telesa zaradi posebnih pogojev izpostavljenosti. Primeri takih pogojev vključujejo: posameznik, izpostavljen RF v nizkem območju MHz (na primer zaradi dielektričnih grelcev), in posamezniki, izpostavljeni v bližnjem polju antene.

Izmed teh veličin je mogoče neposredno meriti gostoto magnetnega pretoka (B), kontaktni tok (I_C), tok v okončinah (I_L), električno poljsko jakost (E), magnetno poljsko jakost (H) ter gostoto pretoka moči (S).

PRILOGA II

ATERMIČNI VPLIVI

MEJNE VREDNOSTI IZPOSTAVLJENOSTI IN OPOZORILNE VREDNOSTI V FREKVENČNEM OBMOČJU OD 0 Hz DO 10 MHz

A. MEJNE VREDNOSTI IZPOSTAVLJENOSTI

Mejne vrednosti izpostavljenosti pod 1 Hz (preglednica A1) so mejne vrednosti za statično magnetno polje, na katerega telesno tkivo ne vpliva.

Mejne vrednosti izpostavljenosti za frekvence od 1 Hz do 10 MHz (preglednica A2) so mejne vrednosti za električna polja, inducirana v telesu zaradi izpostavljenosti izmeničnim električnim in magnetnim poljem.

Mejne vrednosti izpostavljenosti za gostoto zunanjega magnetnega pretoka od 0 do 1 Hz

Mejna vrednost izpostavljenosti za vplive na čutila je mejna vrednost izpostavljenosti za običajne delovne razmere (preglednica A1) ter je povezana z vrtočlavo in drugimi fiziološkimi učinki v zvezi z motnjami človeškega ravnotežnega organa, predvsem zaradi gibanja v statičnem magnetnem polju.

Mejna vrednost izpostavljenosti za vpliv na zdravje za nadzorovane delovne razmere (preglednica A1) se začasno uporablja med izmeno, če to upravičuje praksa ali postopek in če so bili sprejeti preventivni ukrepi, kot so nadzorovanje gibanja in obveščanje delavcev.

Preglednica A1

Mejne vrednosti izpostavljenosti za gostoto zunanjega magnetnega pretoka (B_0) od 0 do 1 Hz

	Mejna vrednost izpostavljenosti za vplive na čutila
Običajne delovne razmere	2 T
Lokalizirana izpostavljenost okončin	8 T
	Mejna vrednost izpostavljenosti za vplive na zdravje
Nadzorovane delovne razmere	8 T

Mejne vrednosti izpostavljenosti za vplive na zdravje za notranjo električno poljsko jakost od 1 Hz do 10 MHz

Mejne vrednosti izpostavljenosti za vplive na zdravje (preglednica A2) so povezane z električno stimulacijo vseh tkiv periferne in osrednjega živčnega sistema v telesu, vključno z glavo.

Preglednica A2

Mejne vrednosti izpostavljenosti za vplive na zdravje za notranjo električno poljsko jakost od 1 Hz do 10 MHz

Frekvenčno območje	Mejna vrednost izpostavljenosti za vplive na zdravje
$1 \text{ Hz} \leq f < 3 \text{ kHz}$	$1,1 \text{ Vm}^{-1}$ (temenska vrednost)
$3 \text{ kHz} \leq f \leq 10 \text{ MHz}$	$3,8 \times 10^{-4} f \text{ Vm}^{-1}$ (temenska vrednost)

Opomba A2-1: f je frekvenca, izražena v hercih (Hz).

Opomba A2-2: Mejne vrednosti izpostavljenosti za vplive na zdravje za notranje električno polje so prostorske temenske vrednosti v celotnem telesu izpostavljenega posameznika.

Opomba A2-3: Mejne vrednosti izpostavljenosti so temenske vrednosti skozi čas, ki so enake efektivnim vrednostim, pomnoženim s $\sqrt{2}$ za sinusna polja. V primeru nesinusnih polj, ocena izpostavljenosti, opravljena v skladu s členom 4, temelji na uteženi temenski metodi (področje izmeničnega filtriranja, angl. filtering in time domain), pojasnjeni v praktičnih smernicah iz člena 14, vendar je mogoče uporabiti tudi druge znanstveno dokazane in potrjene postopke za oceno izpostavljenosti, če dajejo približno enakovredne in primerljive rezultate.

Mejne vrednosti izpostavljenosti za vplive na čutila za notranjo električno poljsko jakost od 1 Hz do 400 Hz

Mejne vrednosti izpostavljenosti za vplive na čutila (preglednica A3) so povezane z vplivi električnega polja na osrednji živčni sistem v glavi, tj. svetlikanje v očeh in manjše kratkotrajne spremembe nekaterih možganskih funkcij.

Preglednica A3

Mejne vrednosti izpostavljenosti za vplive na čutila za notranje električno poljsko jakost od 1 Hz do 400 Hz

Frekvenčno območje	Mejna vrednost izpostavljenosti za vplive na čutila
$1 \text{ Hz} \leq f < 10 \text{ Hz}$	$0,7/f \text{ Vm}^{-1}$ (temenska vrednost)
$10 \text{ Hz} \leq f < 25 \text{ Hz}$	$0,07 \text{ Vm}^{-1}$ (temenska vrednost)
$25 \text{ Hz} \leq f \leq 400 \text{ Hz}$	$0,0028 f \text{ Vm}^{-1}$ (temenska vrednost)

Opomba A3-1: f je frekvenca, izražena v hercih (Hz).

Opomba A3-2: Mejne vrednosti izpostavljenosti za vplive na čutila za notranje električno polje so prostorske temenske vrednosti v glavi izpostavljenega posameznika.

Opomba A3-3: Mejne vrednosti izpostavljenosti so temenske vrednosti skozi čas, ki so enake učinkovitim vrednostim, pomnoženim s $\sqrt{2}$ za sinusna polja. V primeru nesinusnih polj ocena izpostavljenosti, opravljena v skladu s členom 4, temelji na uteženi temenski metodi (področje izmeničnega filtriranja, angl. filtering in time domain), pojasnjeni v praktičnih smernicah iz člena 14, vendar je mogoče uporabiti tudi druge znanstveno dokazane in potrjene postopke za oceno izpostavljenosti, če dajejo približno enakovredne in primerljive rezultate.

B. OPOZORILNE VREDNOSTI

V nadaljevanju navedene fizikalne veličine in vrednosti se uporabljajo za določitev opozorilnih vrednosti, katerih velikost se določi tako, da se s poenostavljeno oceno zagotovi skladnost z ustreznimi mejnimi vrednostmi izpostavljenosti oziroma določi, katere ustrezne varnostne ali preventivne ukrepe iz člena 5 je treba izvesti:

- nizke in visoke opozorilne vrednosti (AL(E)) za električno poljsko jakost E časovno odvisnih električnih polj, kot so določene v preglednici B1,
- nizke in visoke opozorilne vrednosti (AL(B)) za gostoto magnetnega pretoka B časovno odvisnih magnetnih polj, kot so določene v preglednici B2,
- opozorilne vrednosti (AL(I_C)) za kontaktni tok, kot so določene v preglednici B3,
- opozorilne vrednosti (AL(B_0)) za gostoto magnetnega pretoka statičnih magnetnih polj, kot so določene v preglednici B4.

Opozorilne vrednosti ustrezajo izračunanim ali izmerjenim vrednostim električnega in magnetnega polja na delovnem mestu v odsotnosti delavca.

Opozorilne vrednosti za izpostavljenost električnim poljem

Nizke opozorilne vrednosti (preglednica B1) za zunanje električno polje temeljijo na omejevanju notranjega električnega polja pod mejnimi vrednostmi izpostavljenosti (preglednici A2 in A3) in omejevanju isker pri razelektritvah v delovnem okolju.

Pod visokimi opozorilnimi vrednostmi notranje električno polje ne presega mejnih vrednosti izpostavljenosti (preglednici A2 in A3), poleg tega pa so preprečene nezaželene iskre pri razelektritvah, pod pogojem, da so izvedeni varnostni ukrepi iz člena 5(6).

Preglednica B1

Opozorilne vrednosti izpostavljenosti električnemu polju od 1 Hz do 10 MHz

Frekvenčno območje	Opozorilna vrednost (E) za nizko električno poljsko jakost [Vm^{-1}] (efektivne vrednosti)	Opozorilna vrednost (E) za visoko električno poljsko jakost [Vm^{-1}] (efektivne vrednosti)
$1 \leq f < 25 \text{ Hz}$	$2,0 \times 10^4$	$2,0 \times 10^4$
$25 \leq f < 50 \text{ Hz}$	$5,0 \times 10^5 / f$	$2,0 \times 10^4$
$50 \text{ Hz} \leq f < 1,64 \text{ kHz}$	$5,0 \times 10^5 / f$	$1,0 \times 10^6 / f$

Frekvenčno območje	Opozorilna vrednost (E) za nizko električno poljsko jakost [Vm^{-1}] (efektivne vrednosti)	Opozorilna vrednost (E) za visoko električno poljsko jakost [Vm^{-1}] (efektivne vrednosti)
$1,64 \leq f < 3 \text{ kHz}$	$5,0 \times 10^5 / f$	$6,1 \times 10^2$
$3 \text{ kHz} \leq f \leq 10 \text{ MHz}$	$1,7 \times 10^2$	$6,1 \times 10^2$

Opomba B1-1: f je frekvenca, izražena v hercih (Hz).

Opomba B1-2: Nizke opozorilne vrednosti (E) in visoke opozorilne vrednosti (E) so ефективne vrednosti električne poljske jakosti, ki so enake temenskim vrednostim, deljenim s $\sqrt{2}$ za sinusna polja. V primeru nesinusnih polj ocena izpostavljenosti, opravljena v skladu s členom 4, temelji na uteženi temenski metodi (področje izmeničnega filtriranja, angl. filtering in time domain), pojasnjeni v praktičnih smernicah iz člena 14, vendar je mogoče uporabiti tudi druge znanstveno dokazane in potrjene postopke za oceno izpostavljenosti, če dajejo približno enakovredne in primerljive rezultate.

Opomba B1-3: Opozorilne vrednosti pomenijo najvišje izračunane ali izmerjene vrednosti na delu telesa delavca. To omogoča konzervativno oceno izpostavljenosti in samodejno skladnost z mejnimi vrednostmi izpostavljenosti v vseh razmerah neizenačene izpostavljenosti. Za poenostavitev ocenjevanja skladnosti z mejnimi vrednostmi izpostavljenosti, opravljenega v skladu s členom 4, v posebnih neizenačenih razmerah bodo v praktičnih smernicah iz člena 14 določena merila za prostorsko povprečenje izmerjenih polj na podlagi uveljavljene dozimetrije. V primeru zelo lokaliziranega vira, ki je od telesa oddaljen nekaj centimetrov, se inducirano električno polje določi dozimetrično za vsak primer posebej.

Opozorilne vrednosti za izpostavljenost magnetnim poljem

Nizke opozorilne vrednosti (preglednica B2) so za frekvence, nižje od 400 Hz, izpeljane iz mejnih vrednosti izpostavljenosti za vplive na čutila (preglednica A3), za frekvence nad 400 Hz pa iz mejnih vrednosti izpostavljenosti za vplive na zdravje za notranje električno polje (preglednica A2).

Visoke opozorilne vrednosti (preglednica B2) so izpeljane iz mejnih vrednosti izpostavljenosti za vplive na zdravje za notranje električno polje, ki so povezane z električno stimulacijo tkiv periferne in avtonomnega živčnega sistema v glavi in trupu (preglednica A2). Skladnost z visokimi opozorilnimi vrednostmi zagotavlja, da niso presežene mejne vrednosti izpostavljenosti za vplive na zdravje, vseeno pa so mogoči vplivi, povezani s svetlikanjem v očeh in manjšimi kratkotrajnimi spremembami v delovanju možganov, če izpostavljenost glave preseže nizko opozorilno vrednost za izpostavljenost do 400 Hz. V takem primeru se uporabi člen 5(6).

Opozorilne vrednosti za izpostavljenost okončin so izpeljane iz mejnih vrednosti izpostavljenosti za vplive na zdravje za notranje električno polje, ki so povezane z električno stimulacijo tkiv v okončinah ob upoštevanju, da magnetno polje na okončine vpliva manj kot na celotno telo.

Preglednica B2

Opozorilne vrednosti izpostavljenosti magnetnim poljem od 1 Hz do 10 MHz

Frekvenčno območje	Opozorilna vrednost (B) za nizko gostoto magnetnega pretoka [μT] (efektivna vrednost)	Opozorilna vrednost (B) za visoko gostoto magnetnega pretoka [μT] (efektivna vrednost)	Opozorilna vrednost za izpostavljenost okončin lokaliziranemu magnetnemu polju [μT] (efektivna vrednost)
$1 \leq f < 8 \text{ Hz}$	$2,0 \times 10^5 / f^2$	$3,0 \times 10^5 / f$	$9,0 \times 10^5 / f$
$8 \leq f < 25 \text{ Hz}$	$2,5 \times 10^4 / f$	$3,0 \times 10^5 / f$	$9,0 \times 10^5 / f$
$25 \leq f < 300 \text{ Hz}$	$1,0 \times 10^3$	$3,0 \times 10^5 / f$	$9,0 \times 10^5 / f$
$300 \text{ Hz} \leq f < 3 \text{ kHz}$	$3,0 \times 10^5 / f$	$3,0 \times 10^5 / f$	$9,0 \times 10^5 / f$
$3 \text{ kHz} \leq f \leq 10 \text{ MHz}$	$1,0 \times 10^2$	$1,0 \times 10^2$	$3,0 \times 10^2$

Opomba B2-1: f je frekvenca, izražena v hercih (Hz).

Opomba B2-2: Nizke in visoke opozorilne vrednosti so ефективne vrednosti, ki so enake temenskim vrednostim, deljenim s $\sqrt{2}$ za sinusna polja. V primeru nesinusnih polj ocena izpostavljenosti, opravljena v skladu s členom 4, temelji na uteženi temenski metodi (področje izmeničnega filtriranja, angl. filtering in time domain), pojasnjeni v praktičnih smernicah iz člena 14, vendar je mogoče uporabiti tudi druge znanstveno dokazane in potrjene postopke za oceno izpostavljenosti, če dajejo približno enakovredne in primerljive rezultate.

Opomba B2-3: Opozorilne vrednosti za izpostavljenost magnetnim poljem pomenijo največje vrednosti na delu telesa delavca. To omogoča konzervativno oceno izpostavljenosti in samodejno skladnost z mejnimi vrednostmi izpostavljenosti v vseh razmerah neizenačene izpostavljenosti. Za poenostavitev ocenjevanja skladnosti z mejnimi vrednostmi izpostavljenosti, opravljenega v skladu s členom 4, v posebnih neizenačenih razmerah bodo v praktičnih smernicah iz člena 14 določena merila za prostorsko povprečenje izmerjenih polj na podlagi uveljavljene dozimetrije. V primeru zelo lokaliziranega vira, ki je od telesa oddaljen nekaj centimetrov, se inducirano električno polje določi dozimetrično za vsak primer posebej.

Preglednica B3

Opozorilne vrednosti za kontaktni tok I_C

Frekvenca	Opozorilne vrednosti (I_C) za kontaktni tok v ravnovesju [mA] (efektivne vrednosti)
do 2,5 kHz	1,0
$2,5 \leq f < 100$ kHz	$0,4 f$
$100 \text{ kHz} \leq f \leq 10\,000$ kHz	40

Opomba B3-1: f je frekvenca izražena v kilohercih (kHz).

Opozorilne vrednosti za gostoto magnetnega pretoka statičnih magnetnih polj

Preglednica B4

Opozorilne vrednosti za gostoto magnetnega pretoka statičnih magnetnih polj

Nevarnosti	Opozorilne vrednosti (B_0)
Interferenčne motnje z aktivnimi medicinskimi vsadki, na primer srčnimi spodbujevalniki	0,5 mT
Privlačnost in izstrelitev feromagnetnih predmetov v stresnem polju visokofrekvenčnih virov sevanja (> 100 mT)	3 mT

PRILOGA III

TERMIČNI VPLIVI

MEJNE VREDNOSTI IZPOSTAVLJENOSTI IN OPOZORILNE VREDNOSTI V FREKVENČNEM OBMOČJU OD 100 kHz DO 300 GHz**A. MEJNE VREDNOSTI IZPOSTAVLJENOSTI**

Mejne vrednosti izpostavljenosti za vplive na zdravje za frekvence od 100 kHz do 6 GHz (preglednica A1) so mejne vrednosti za energijo in moč, ki nastaneta kot posledici izpostavljenosti električnim in magnetnim poljem, absorbirani na enoto mase telesnega tkiva.

Mejne vrednosti izpostavljenosti za vplive na čutila za frekvence od 0,3 do 6 GHz (preglednica A2) so mejne vrednosti za energijo, absorbirano na majhni masi tkiva v glavi zaradi izpostavljenosti elektromagnetnemu sevanju.

Mejne vrednosti izpostavljenosti za vplive na zdravje za frekvence nad 6 GHz (preglednica A3) so mejne vrednosti za gostoto pretoka moči elektromagnetnih valov na površini telesa.

*Preglednica A1***Mejne vrednosti izpostavljenosti za vplive na zdravje zaradi izpostavljenosti elektromagnetnim sevanjem od 100 kHz do 6 GHz**

Mejna vrednost izpostavljenosti za vplive na zdravje	Povprečna SAR v katerem koli 6-minutnem intervalu
Mejna vrednost izpostavljenosti za toplotno obremenitev celega telesa, izražena kot povprečje SAR v telesu	0,4 Wkg ⁻¹
Mejna vrednost izpostavljenosti v zvezi z lokalizirano toplotno obremenitvijo glave in trupa, izražena kot lokalizirani SAR v telesu	10 Wkg ⁻¹
Mejna vrednost izpostavljenosti v zvezi z lokalizirano toplotno obremenitvijo okončin, izražena kot lokalizirani SAR v okončinah	20 Wkg ⁻¹

Opomba A1-1: Masa za povprečje lokalizirane SAR je 10 g stičnega tkiva; tako dobljeno maksimalno SAR je treba uporabljati kot vrednost za ocenjevanje izpostavljenosti. Teh 10 g tkiva naj bi bila masa stičnega tkiva s skoraj homogenimi električnimi lastnostmi. Pri določanju stične mase tkiva je priznано, da se ta koncept lahko uporablja v numerični dozimetriji, vendar lahko povzroča težave pri neposrednih fizikalnih meritvah. Uporabi se lahko enostavna geometrijska oblika, kot na primer kubična ali sferična masa tkiva.

Mejne vrednosti izpostavljenosti za vplive na čutila od 0,3 GHz do 6 GHz

Te mejne vrednosti izpostavljenosti za vplive na čutila (preglednica A2) so povezane s preprečevanjem vplivov na sluh, ki jih povzroča izpostavljenost glave impulznemu mikrovalovnemu sevanju.

*Preglednica A2***Mejne vrednosti izpostavljenosti za vplive na čutila za izpostavljenost elektromagnetnim sevanjem od 0,3 do 6 GHz**

Frekvenčno območje	Lokalizirana specifična absorpcija energije
0,3 ≤ f ≤ 6 GHz	10 mJkg ⁻¹

Opomba A2-1: Masa za povprečje lokalizirane specifične absorpcije je 10 g tkiva.

*Preglednica A3***Mejne vrednosti izpostavljenosti za vplive na zdravje za izpostavljenost elektromagnetnim sevanjem od 6 GHz do 300 GHz**

Frekvenčno območje	Mejna vrednost izpostavljenosti za vplive na zdravje v zvezi z gostoto pretoka moči
6 GHz ≤ f ≤ 300 GHz	50 Wm ⁻²

Opomba A3-1: Povprečje gostote pretoka moči se določi na katerih koli 20 cm^2 izpostavljenega dela telesa. Povprečna vrednost maksimalne prostorske gostote pretoka moči na 1 cm^2 ne sme preseči 20-kratnika vrednosti 50 Wm^{-2} . Povprečje gostote pretoka moči od 6 do 10 GHz se določi v katerem koli šestminutnem intervalu. Nad 10 GHz se povprečje gostote pretoka moči določi v katerem koli $68/f^{1,05}$ -minutnem intervalu (pri čemer je f frekvenca v GHz), da se nadomesti postopno zmanjševanje globine prodiranja z naraščanjem frekvence.

B. OPOZORILNE VREDNOSTI

V nadaljevanju navedene fizikalne veličine in vrednosti se uporabljajo za določitev opozorilnih vrednosti, katerih velikost se določi tako, da se s poenostavljeno oceno zagotovi skladnost z ustreznimi mejnimi vrednostmi izpostavljenosti oziroma določi, katere ustrezne varnostne ali preventivne ukrepe iz člena 5 je treba izvesti:

- opozorilne vrednosti (AL(E)) za električno poljsko jakost E spremenljivih električnih polj, kot so določene v preglednici B1,
- opozorilne vrednosti (AL(B)) za gostoto magnetnega pretoka B spremenljivih magnetnih polj, kot so določene v preglednici B1,
- opozorilne vrednosti (AL(S)) za gostoto pretoka moči elektromagnetnega valovanja, kot so določene v preglednici B1,
- opozorilne vrednosti (AL(I_C)) za kontaktni tok, kot so določene v preglednici B2,
- opozorilne vrednosti (AL(I_L)) za tok v okončinah, kot so določene v preglednici B2.

Opozorilne vrednosti ustrezajo izračunanim ali izmerjenim vrednostim sevanja na delovnem mestu v odsotnosti delavca, in sicer kot največja vrednost glede na položaj telesa ali specifičnega dela telesa.

Opozorilne vrednosti izpostavljenosti električnim in magnetnim poljem

Opozorilne vrednosti za električna (AL(E)) in magnetna polja (AL(B)) so izpeljane iz mejnih vrednosti izpostavljenosti SAR ali gostote pretoka moči (preglednici A1 in A3) na podlagi pragov, povezanih z notranjimi termičnimi vplivi, ki jih povzroča izpostavljenost (zunanjemu) električnemu in magnetnemu polju.

Preglednica B1

Opozorilne vrednosti izpostavljenosti električnim in magnetnim poljem od 100 kHz do 300 GHz

Frekvenčno območje	Opozorilna vrednost (E) za električno poljsko jakost [Vm^{-1}] (efektivne vrednosti)	Opozorilna vrednost (B) za gostoto magnetnega pretoka [μT] (efektivne vrednosti)	Opozorilna vrednost (S) za pretok moči [Wm^{-2}]
$100 \text{ kHz} \leq f < 1 \text{ MHz}$	$6,1 \times 10^2$	$2,0 \times 10^6 / f$	—
$1 \leq f < 10 \text{ MHz}$	$6,1 \times 10^8 / f$	$2,0 \times 10^6 / f$	—
$10 \leq f < 400 \text{ MHz}$	61	0,2	—
$400 \text{ MHz} \leq f < 2 \text{ GHz}$	$3 \times 10^{-3} f^{1/2}$	$1,0 \times 10^{-5} f^{1/2}$	—
$2 \leq f < 6 \text{ GHz}$	$1,4 \times 10^2$	$4,5 \times 10^{-1}$	—
$6 \leq f \leq 300 \text{ GHz}$	$1,4 \times 10^2$	$4,5 \times 10^{-1}$	50

Opomba B1-1: f je frekvenca, izražena v hercih (Hz).

Opomba B1-2: Povprečje opozorilnih vrednosti $[\text{AL(E)}]^2$ in $[\text{AL(B)}]^2$ se določi v šestminutnem intervalu. Za radiofrekvenčne impulze najvišja gostota pretoka moči, povprečena na impulzno širino, ne presega 1 000-kratnika ustrezne vrednosti AL(S). Za multifrekvenčna polja analiza temelji na seštevanju, kot je pojasnjeno v praktičnih smernicah iz člena 14.

Opomba B1-3: Opozorilne vrednosti AL(E) in AL(B) pomenijo najvišje izračunane ali izmerjene vrednosti glede na položaj telesa delavca. To omogoča konzervativno oceno izpostavljenosti in samodejno skladnost z mejnimi vrednostmi izpostavljenosti v vseh razmerah neizenačene izpostavljenosti. Za poenostavitev ocenjevanja skladnosti z mejnimi vrednostmi izpostavljenosti, opravljenega v skladu s členom 4, v posebnih neizenačenih razmerah bodo v praktičnih smernicah iz člena 14 določena merila za prostorsko povprečenje izmerjenih polj na podlagi uveljavljene dozimetrije. V primeru zelo lokaliziranega vira, ki je od telesa oddaljen nekaj centimetrov, se skladnost z mejnimi vrednostmi izpostavljenosti določi dozimetrično za vsak primer posebej.

Opomba B1-4: Povprečje gostote pretoka moči se določi na katerih koli 20 cm^2 izpostavljenega območja. Povprečna vrednost maksimalne prostorske gostote pretoka moči na 1 cm^2 ne sme preseči 20-kratnika vrednosti 50 Wm^{-2} . Povprečje gostote pretoka moči od 6 do 10 GHz se določi v katerem koli šestminutnem intervalu. Nad 10 GHz se povprečje gostote pretoka moči določi v katerem koli $68/f^{1,05}$ -minutnem intervalu (pri čemer je f frekvenca v GHz), da se nadomesti postopno zmanjševanje globine prodiranja z naraščanjem frekvence.

Preglednica B2

Opozorilne vrednosti za kontaktne tokove v stacionarnem stanju in inducirane tokove v okončinah

Frekvenčno območje	Opozorilna vrednost (I_C) za kontaktni tok v stacionarnem stanju [mA] (efektivne vrednosti)	Opozorilna vrednost (I_L) za inducirani tok v okončinah v kateri koli okončini, [mA] (efektivne vrednosti)
$100 \text{ kHz} \leq f < 10 \text{ MHz}$	40	—
$10 \text{ MHz} \leq f \leq 110 \text{ MHz}$	40	100

Opomba B2-1: Povprečje opozorilnih vrednosti $[AL(I_L)]^2$ se določi v šestminutnem intervalu.

PRILOGA IV

Korelacijska tabela

Direktiva 2004/40/ES	Ta direktiva
člen 1(1)	člen 1(1)
člen 1(2)	člen 1(2) in (3)
člen 1(3)	člen 1(4)
člen 1(4)	člen 1(5)
člen 1(5)	člen 1(6)
člen 2(a)	člen 2(a)
—	člen 2(b)
—	člen 2(c)
člen 2(b)	člen 2(d), (e) in (f)
člen 2(c)	člen 2(g)
člen 3(1)	člen 3(1)
člen 3(2)	člen 3(1)
—	člen 3(2)
člen 3(3)	člen 3(2) in (3)
—	člen 3(4)
člen 4(1)	člen 4(1)
člen 4(2)	člen 4(2) in (3)
člen 4(3)	člen 4(3)
člen 4(4)	člen 4(4)
člen 4(5)(a)	člen 4(5)(b)
člen 4(5)(b)	člen 4(5)(a)
—	člen 4(5)(c)
člen 4(5)(c)	člen 4(5)(d)
člen 4(5)(d)	člen 4(5)(e)
člen 4(5)(d)(i)	—
člen 4(5)(d)(ii)	—
člen 4(5)(d)(iii)	—

Direktiva 2004/40/ES	Ta direktiva
člen 4(5)(d)(iv)	—
člen 4(5)(e)	člen 4(5)(f)
člen 4(5)(f)	člen 4(5)(g)
—	člen 4(5)(h)
—	člen 4(5)(i)
člen 4(5)(g)	člen 4(5)(j)
člen 4(5)(h)	člen 4(5)(k)
—	člen 4(6)
člen 4(6)	člen 4(7)
člen 5(1)	člen 5(1)
člen 5(2), uvodno besedilo	člen 5(2), uvodno besedilo
člen 5(2)(a) do (c)	člen 5(2)(a) do (c)
—	člen 5(2)(d)
—	člen 5(2)(e)
člen 5(2)(d) do (g)	člen 5(2)(f) do (i)
—	člen 5(4)
člen 5(3)	člen 5(5)
—	člen 5(6)
—	člen 5(7)
člen 5(4)	člen 5(8)
—	člen 5(9)
člen 5(5)	člen 5(3)
člen 6, uvodno besedilo	člen 6, uvodno besedilo
člen 6(a)	člen 6(a)
člen 6(b)	člen 6(b)
—	člen 6(c)
člen 6(c)	člen 6(d)
člen 6(d)	člen 6(e)
—	člen 6(f)

Direktiva 2004/40/ES	Ta direktiva
člen 6(e)	člen 6(g)
člen 6(f)	člen 6(h)
—	člen 6(i)
Člen 7	Člen 7
člen 8(1)	člen 8(1)
člen 8(2)	—
člen 8(3)	člen 8(2)
Člen 9	Člen 9
—	Člen 10
člen 10(1)	člen 11(1)(c)
člen 10(2)(a)	člen 11(1)(a)
člen 10(2)(b)	člen 11(1)(b)
Člen 11	—
—	Člen 12
—	Člen 13
—	Člen 14
—	Člen 15
člen 13(1)	člen 16(1)
člen 13(2)	člen 16(2)
-	Člen 17
Člen 14	Člen 18
Člen 15	Člen 19
Priloga	Priloga I, Priloga II in Priloga III
—	Priloga IV

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA SVETA (EU) št. 626/2013

z dne 27. junija 2013

o spremembi Uredbe (EU) št. 1344/2011 o opustitvi avtonomnih dajatev skupne carinske tarife za določene kmetijske, ribiške in industrijske proizvode

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 31 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V interesu Unije je, da se povsem opustijo avtonomne dajatve skupne carinske tarife za 80 novih proizvodov, ki trenutno niso navedeni v Prilogi k Uredbi Sveta (EU) št. 1344/2011 ⁽¹⁾. Te proizvode bi bilo zato treba vstaviti v navedeno prilogo.
- (2) Ohranitev opustitve avtonomnih dajatev skupne carinske tarife za 15 proizvodov, ki so trenutno navedeni v Prilogi k Uredbi (EU) št. 1344/2011, ni več v interesu Unije. Zato bi bilo treba te proizvode črtati iz navedene priloge.
- (3) V Prilogi k Uredbi (EU) št. 1344/2011 je treba spremeniti opis proizvodov 22 opustitev, da se upoštevajo tehnični razvoj proizvodov in gospodarska gibanja na trgu ter jezikovne prilagoditve. Poleg tega bi bilo treba pri osmih proizvodih spremeniti oznake TARIC. Nadalje je pri treh proizvodih potrebna večkratna razvrstitev, pri 12 proizvodih pa dvojna razvrstitev ni več potrebna.
- (4) Opustitve, pri katerih so potrebne tehnične spremembe, bi bilo treba črtati s seznama opustitev v Prilogi k Uredbi (EU) št. 1344/2011 in jih ponovno vstaviti v navedeni seznam z novimi opisi proizvodov ali novimi oznakami KN ali TARIC.
- (5) Pri treh proizvodih je v interesu Unije, da se spremeni datum njihovega obveznega pregleda v skladu s členom 2(2) in (3) Uredbe (EU) št. 1344/2011. Pregledane

opustitve bi bilo zato treba črtati s seznama opustitev v Prilogi k Uredbi (EU) št. 1344/2011 in jih ponovno vstaviti v navedeni seznam z novimi roki za obvezni pregled.

- (6) Zaradi jasnosti bi bilo treba spremenjene vnose v seznamih vstavljenih ali črtanih opustitev v Prilogi I in Prilogi II k tej uredbi označiti z zvezdico.
- (7) Glede na njihov začasen značaj bi bilo treba opustitve iz Priloge I sistematično pregledovati, in sicer najpozneje pet let po njihovem začetku uporabe ali obnovitvi. Na podlagi pregleda, izvedenega na pobudo Komisije ali na zahtevo ene ali več držav članic, bi morala biti odprava nekaterih opustitev na predlog Komisije mogoča kadar koli, če opustitve niso več v interesu Unije, ali če to upravičujejo tehnični razvoj proizvodov, spremenjene okoliščine ali gospodarska gibanja na trgu.
- (8) Ker morajo opustitve iz te uredbe začeti učinkovati 1. julija 2013, bi se morala ta uredba uporabljati od navedenega datuma in začeti veljati takoj po objavi v Uradnem listu Evropske unije.
- (9) Uredbo (EU) št. 1344/2011 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Priloga k Uredbi (EU) št. 1344/2011 se spremeni:

1. vstavijo se vrstice za proizvode iz Priloge I k tej uredbi;
2. vrstice s proizvodi, katerih oznake KN in TARIC so navedene v Prilogi II k tej uredbi, se črtajo.

⁽¹⁾ UL L 349, 31.12.2011, str. 1.

Člen 2

Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. julija 2013.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 27. junija 2013

Za Svet
Predsednik

E. GILMORE

PRILOGA I

Proizvodi iz točke 1 člena 1

Oznaka KN	TARIC	Opis proizvoda	Stopnja avtonomne dajatve	Datum, predviden za obvezni pregled
(*) ex 2007 99 50	81	Koncentrat pireja antilske češnje:	9 % ⁽²⁾	31.12.2017
		— iz rodu <i>Malpighia</i> spp.,		
(*) ex 2007 99 50	91	— z vsebnostjo sladkorja 13 mas. % ali več, vendar ne več kot 30 mas. %, za uporabo v proizvodnji živilske industrije in industrije pijač ⁽¹⁾		
ex 2007 99 50	82	Koncentrat pireja nakisane banane, dobljen s toplotno obdelavo:	11,5 % ⁽²⁾	31.12.2017
		— iz rodu <i>Musa cavendish</i> ,		
ex 2007 99 50	92	— z vsebnostjo sladkorja 13 mas. % ali več, vendar ne več kot 30 mas. %, za uporabo v proizvodnji živilske industrije in industrije pijač ⁽¹⁾		
(*) ex 2007 99 50	83	koncentrat mangovega pireja, dobljen s toplotno obdelavo:	6 % ⁽²⁾	31.12.2017
		— iz rodu <i>Mangifera</i> spp.,		
(*) ex 2007 99 50	93	— z vsebnostjo sladkorja do vključno 30 mas. %, za uporabo v proizvodnji živilske industrije in industrije pijač ⁽¹⁾		
(*) ex 2007 99 93	10			
(*) ex 2007 99 50	84	Koncentrat pireja papaje, dobljen s toplotno obdelavo:	7,8 % ⁽²⁾	31.12.2017
		— iz rodu <i>Carica</i> spp.,		
(*) ex 2007 99 50	94	— z vsebnostjo sladkorja 13 mas. % ali več, vendar ne več kot 30 mas. %, za uporabo v proizvodnji živilske industrije in industrije pijač ⁽¹⁾		
ex 2007 99 50	85	Koncentrat pireja guave, dobljen s toplotno obdelavo:	6 % ⁽²⁾	31.12.2017
		— iz rodu <i>Psidium</i> spp.,		
ex 2007 99 50	95	— z vsebnostjo sladkorja 13 mas. % ali več, vendar ne več kot 30 mas. %, za uporabo v proizvodnji živilske industrije in industrije pijač ⁽¹⁾		
(*) ex 2805 30 90	40	Redke zemeljske kovine, skandij in itrij s čistoto 95 mas. % ali več	0 %	31.12.2015
(*) ex 2805 30 90	50			
(*) ex 2805 30 90	60			
(*) ex 2805 30 90	70			
(*) ex 2805 30 90	75			
(*) ex 2805 30 90	79			

Oznaka KN	TARIC	Opis proizvoda	Stopnja avtonomne dajatve	Datum, predviden za obvezni pregled
ex 2811 19 80	30	Fosforjeva kislina (CAS RN 10294-56-1)/fosfonska kislina (CAS RN 13598-36-2), ki se uporablja kot sestavina v proizvodnji dodatkov, ki se uporabljajo v industriji poli (vinil klorida) ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
(*) ex 2818 10 91	10	Sintrani korund z mikrokristalno strukturo, ki vsebuje: — 94 mas. % ali več, vendar ne več kot 98,5 mas. % α -Al ₂ O ₃ , — 2 ($\pm$ 1,5) mas. % magnezijevega spinela, — 1 ($\pm$ 0,6) mas. % itrijevega oksida in — 2 ($\pm$ 1,2) mas. % lantanovega oksida in neodimovega oksida z manj kot 50 % skupne mase in z velikostjo delcev več kot 10 mm	0 %	31.12.2015
ex 2903 39 90	25	2,3,3,3-Tetrafluoroprop-1-en (CAS RN 754-12-1)	0 %	31.12.2017
ex 2903 89 90	50	Klorociklopentan (CAS RN 930-28-9)	0 %	31.12.2017
ex 2905 39 95	40	Dekan-1,10-diol (CAS RN 112-47-0)	0 %	31.12.2017
ex 2906 29 00	30	2-Feniletanol (CAS RN 60-12-8)	0 %	31.12.2017
ex 2907 23 00	10	4,4'-Izopropilidenedifenol (CAS RN 80-05-7)	0 %	31.12.2017
ex 2907 29 00	55	Bifenil-2,2'-diol (CAS RN 1806-29-7)	0 %	31.12.2017
ex 2912 29 00	50	4-Izobutilbenzaldehyd (CAS RN 40150-98-9)	0 %	31.12.2017
ex 2914 50 00	45	3,4-Dihidroksibenzofenon (CAS RN 10425-11-3)	0 %	31.12.2017
ex 2914 70 00	20	2,4'-Difluorobenzofenon (CAS RN 342-25-6)	0 %	31.12.2017
ex 2915 39 00	20	Izopentil acetat (CAS RN 123-92-2)	0 %	31.12.2017
ex 2915 60 19	10	Etil butirat (CAS RN 105-54-4)	0 %	31.12.2017
ex 2915 90 70	30	3,3-Dimetilbutiril klorid (CAS RN 7065-46-5)	0 %	31.12.2017
ex 2916 12 00	70	2- (2-Viniloksietoksi) etil akrilat (CAS RN 86273-46-3)	0 %	31.12.2017
(*) ex 2917 13 90	10	Dimetil sebacat (CAS RN 106-79-6)	0 %	31.12.2017
ex 2918 29 00	35	n-Propilester 3,4,5-trihidroksibenzoat (CAS RN 121-79-9)	0 %	31.12.2017
ex 2918 30 00	50	Etil acetoacetat (CAS RN 141-97-9)	0 %	31.12.2017
ex 2918 99 90	15	Etil 2,3-epoksi-3-fenilbutirat (CAS RN 77-83-8)	0 %	31.12.2017
(*) ex 2918 99 90	40	<i>trans</i> -4-Hidroksi-3-metoksicinamska kislina (CAS RN 537-98-4)	0 %	31.12.2013
ex 2920 90 10	60	2,4-Di-tert-butil-5-nitrofenil metil karbonat (CAS RN 873055-55-1)	0 %	31.12.2017
ex 2921 30 99	40	Ciklopropilamin (CAS RN 765-30-0)	0 %	31.12.2017
ex 2922 19 85	20	2-(2-Metoksifenoksi)etilamin hidroklorid (CAS RN 64464-07-9)	0 %	31.12.2017

Oznaka KN	TARIC	Opis proizvoda	Stopnja avtonomne dajatve	Datum, predviden za obvezni pregled
ex 2922 19 85	25	Titanov bis(trietanolamin)diizopropoksid (CAS RN 36673-16-2)	0 %	31.12.2017
ex 2929 10 00	20	Butil izocianat (CAS RN 111-36-4)	0 %	31.12.2017
ex 2931 90 90	35	(Z)-Prop-1-en-1-ilfosfonska kislina (CAS RN 25383-06-6)	0 %	31.12.2017
ex 2932 99 00	25	1- (2,2-Difluorobenzo[d] [1,3]dioksol-5-il)ciklopropankarboksilna kislina (CAS RN 862574-88-7)	0 %	31.12.2017
ex 2933 19 90	85	Alil 5-amino-4-(2-metilfenil)-3-okso-2,3-dihidro-1H-1-pirazolkarbotioat (CAS RN 473799-16-5)	0 %	31.12.2017
ex 2933 29 90	80	Imazalil (ISO) (CAS RN 35554-44-0)	0 %	31.12.2017
ex 2933 39 99	57	terc-Butil 3-(6-amino-3-metilpiridin-2-il)benzoat (CAS RN 1083057-14-0)	0 %	31.12.2017
ex 2933 49 10	30	Etil 4-okso-1,4-dihidrokinolin-3-karboksilat (CAS RN 52980-28-6)	0 %	31.12.2017
ex 2933 99 80	43	2,3-Dihidro-1H-pirol[3,2,1-ij]kinolin (CAS RN 5840-01-7)	0 %	31.12.2017
ex 2933 99 80	47	Paklobutrazol (ISO) (CAS RN 76738-62-0)	0 %	31.12.2017
ex 2934 99 90	37	4-Propan-2-ilmorfolin (CAS RN 1004-14-4)	0 %	31.12.2017
(*) ex 3204 11 00	20	Barvilo C.I. Disperse Yellow 241 (CAS RN 83249-52-9), s čistočo 97 mas. % ali več, kot je določeno s tekočinsko kromatografijo visoke ločljivosti	0 %	31.12.2015
ex 3204 11 00	80	Pripravek neionogenskega barvila, ki vsebuje: — N-[5-(acetilamino)-4-[(2-kloro-4,6-dinitrofenil)azo]-2-metoksifenil]-2-okso-2-(fenilmetoksi)etil-β-alanin (CAS RN 159010-67-0), — N-[4-[(2-ciano-4-nitrofenil)azo]fenil]-N-metil-2-(1,3-dihidro-1,3-diokso-2H-izoindol-2-il)etil-β-alanin (CAS RN 170222-39-6) in — N-[4-[(2-ciano-4-nitrofenil)azo]fenil]-2-[2-(1,3-dihidro-1,3-diokso-2H-izoindol-2-il)etoksi]-2-oksoetil-β-alanin (CAS RN 371921-34-5)	0 %	31.12.2017
ex 3204 12 00	20	Pripravek anionskega barvila, ki vsebuje 75 mas. % ali več (dinatrijev-7- (4-kloro-6-(dodecilamino)-1,3,5-triazin-2-il)amino)-4-hidroksi-3-((4-((4-sulfofenil)azo)fenil)azo)-2-naftalensulfonat (CAS RN 145703-76-0)	0 %	31.12.2017
ex 3204 12 00	30	Pripravek anionskega kislega barvila, ki vsebuje: — litijev-amino-4-(4-terc-butilanilino)antrakinon-2-sulfonat (CAS RN 125328-86-1), — C.I. Acid Green 25 (CAS RN 4403-90-1) in — C.I. Acid Blue 80 (CAS RN 4474-24-2)	0 %	31.12.2017
ex 3204 13 00	30	Barvilo C.I. Basic Blue 7 (CAS RN 2390-60-5)	0 %	31.12.2017
ex 3204 13 00	40	Barvilo C.I. Basic Violet 1 (CAS RN 603-47-4)/(CAS RN 8004-87-3)	0 %	31.12.2017
(*) ex 3204 17 00	25	Barvilo C.I. Pigment Yellow 14 (CAS RN 5468-75-7)	0 %	31.12.2016

Oznaka KN	TARIC	Opis proizvoda	Stopnja avtonomne dajatve	Datum, predviden za obvezni pregled
(*) ex 3204 17 00	60	Barvilo C.I. Pigment Red 53:1 (CAS RN 5160-02-1)	0 %	31.12.2016
(*) ex 3204 17 00	70	Barvilo C.I. Pigment Yellow 13 (CAS RN 5102-83-0)	0 %	31.12.2016
ex 3204 17 00	75	Barvilo C.I. Pigment Orange 5 (CAS RN 3468-63-1)	0 %	31.12.2017
(*) ex 3204 19 00	73	Barvilo C.I. Solvent Blue 104 (CAS RN 116-75-6), s čistočo 97 mas. % ali več, kot je določeno s tekočinsko kromatografijo visoke ločljivosti	0 %	31.12.2015
ex 3207 40 85	40	Kosmiči iz stekla (CAS RN 65997-17-3): — debeline 0,3 µm ali več, vendar ne več kot 10 µm in — prevlečeni s titanovim dioksidom (CAS RN 13463-67-7) ali železovim oksidom (CAS RN 18282-10-5)	0 %	31.12.2017
ex 3215 19 00	20	Črnilo: — vsebuje polimer poliestra in disperzijo srebra (CAS RN 7440-22-4) ter srebrovega klorida (CAS RN 7783-90-6) v metil propil ketonu (CAS RN 107-87-9), — vsebuje skupno suho trdno snov 55 mas. % ali več, vendar ne več kot 57 %, in — ima specifično maso 1,40 g/cm ³ ali več, vendar ne več kot 1,60 g/cm ³ , uporablja se za odtise na elektrodah ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
ex 3707 90 20	50	Suho črnilo v prahu ali mešanica tonerja, sestavljena iz: — kopolimera stirena akrilata/butadiena in — ogljikovega črnila ali organskega pigmenta, — s poliolefinom ali amorfnim silicijevim dioksidom ali brez, ki se uporablja kot razvijalec v proizvodnji kartuš s črnilom ali tonerjem za faksimilne naprave, računalniške tiskalnike in kopirne stroje ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
(*) ex 3802 90 00	11	S tokom sode kalcinirana diatomejska zemlja, izprana v kislini, za uporabo kot filtrirno sredstvo pri proizvodnji farmacevtskih in/ali biokemičnih proizvodov ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
ex 3812 30 80	75	N,N'-Bis(1,2,2,6-pentametil-4-piperidinil)-1,6-heksandiamin, polimer z 2,4-dikloro-6-(4-morfolinil)-1,3,5-triazin (CAS RN 193098-40-7)	0 %	31.12.2017

Oznaka KN	TARIC	Opis proizvoda	Stopnja avtonomne dajatve	Datum, predviden za obvezni pregled
ex 3812 30 80	80	UV stabilizator, ki vsebuje: — ovirani amin: N,N'-bis(1,2,2,6,6-pentametil-4-piperidinil)-1,6-heksandiamin, polimer z 2,4-dikloro-6-(4-morfolinil)-1,3,5-triazin (CAS RN 193098-40-7) in — bodisi o-hidroksifenil triazin, absorber UV žarkov, bodisi — kemično modificirana fenolna spojina	0 %	31.12.2017
(*) ex 3812 30 80	85	Zmes, ki vsebuje: — 70 mas. % ali več, vendar ne več kot 80 mas. % bis(1,2,2,6,6-pentametil-4-piperidil)sebakata (CAS RN 41556-26-7) in — 20 mas. % ali več, vendar ne več kot 30 mas. % metil-1,2,2,6,6-pentametil-4-piperidil sebakata (CAS RN 82919-37-7)	0 %	31.12.2016
(*) ex 3824 90 97	08	Mešanica izomerov divinilbenzena in izomerov etilvinilbenzena, ki vsebuje 56 mas. % ali več, vendar ne več kot 85 mas. % divinilbenzena (CAS RN 1321-74-0)	0 %	31.12.2014
(*) ex 3824 90 97	18	Poli(tetrametilen glikol) bis[(9-okso-9H-tioksanten-1-iloksi)acetat] s povprečno dolžino polimerne verige manj kot 5 monomernih enot (CAS RN 515136-48-8)	0 %	31.12.2013
ex 3824 90 97	47	Platinov oksid (CAS RN 12035-82-4) na poroznem nosilcu iz aluminijevega oksida (CAS RN 1344-28-1), ki vsebuje: — 0,1 mas. % ali več, vendar ne več kot 1 mas. % platine in — 0,5 mas. % ali več, vendar ne več kot 5 mas. % etilaluminijevega diklorida (CAS RN 563-43-9)	0 %	31.12.2017
ex 3824 90 97	49	Pripravek, ki vsebuje: — C,C'-azodi(formamid) (CAS RN 123-77-3), — magnezijev oksid (CAS RN 1309-48-4) in — cinkov bis(p-toluen sulfinat) (CAS RN 24345-02-6) v katerem se tvori plin iz C,C'-azodi (formamida) pri 135 °C	0 %	31.12.2017
ex 3824 90 97	51	Kompleksi iz dietilen glikol propilen glikol trietanolamin titanata (CAS RN 68784-48-5), raztopljeni v dietilen glikolu (CAS RN 111-46-6)	0 %	31.12.2017
(*) ex 3824 90 97	87	Pasta, ki vsebuje: — 75 mas. % ali več bakra, vendar ne več kot 85 mas. %, — anorganske okside, — etil celulozo in — topilo	0 %	31.12.2017
(*) ex 3824 90 97	93	Raztopina, ki vsebuje 80 mas. % ali več 2,4,6-trimetilbenzaldehida (CAS RN 487-68-3) v acetonu	0 %	31.12.2013
(*) ex 3824 90 97	94	Delci silicijevega dioksida, na katere so s kovalentno vezjo vezane organske spojine, za uporabo v proizvodnji kolon za visoko ločljivo tekočinsko kromatografijo (HPLC) in kartuše za pripravo vzorcev ⁽¹⁾	0 %	31.12.2013

Oznaka KN	TARIC	Opis proizvoda	Stopnja avtonomne dajatve	Datum, predviden za obvezni pregled
ex 3905 30 00	10	Viskozni pripravek, ki sestoji predvsem iz poli(vinilalkohola) (CAS RN 9002-89-5), organskega topila in vode ter se uporablja kot zaščitni premaz rezin v proizvodnji polprevodnikov ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
ex 3905 91 00	20	V vodi topen kopolimer etilena in vinilnega alkohola, ki vsebuje največ 13 mas. % etilena v monomerskih enotah (CAS RN 026221-27-2)	0 %	31.12.2017
ex 3906 90 90	27	Kopolimer stearil metakrilata, izooktil akrilata in akrilne kisline, raztopljen v izopropil palmitatu	0 %	31.12.2017
ex 3907 20 20	20	Politetrametilen eter glikol z masnim povprečjem molekulske mase (Mw) 2 700 ali več, vendar ne več kot 3 100 (št. CAS RN 25190-06-1)	0 %	31.12.2017
(*) ex 3907 20 20	30	Mešanica, ki vsebuje 70 mas. % ali več, vendar ne več kot 80 mas. % polimera glicerola in 1,2-epoksipropana in 20 mas. % ali več, vendar ne več kot 30 mas. % kopolimera dibutil maleata in N-vinil-2-pirolidona	0 %	31.12.2013
(*) ex 3907 20 20	40	Kopolimer tetrahidrofurana in tetrahidro-3-metilfurana, s številčnim povprečjem molekulske mase (M _n) 3 500 (± 100)	0 %	31.12.2013
(*) ex 3907 40 00	10	Polikarbonatni peleti: — ki vsebujejo 7 % ali več, vendar največ 15 mas. % nehalogenega zaviralca gorenja, in — s specifično težo 1,20 (± 0,01)	0 %	31.12.2016
(*) ex 3907 99 90	30	Poli(hidroksialkanoat), ki je sestavljen predvsem iz poli(3-hidroksibutirata)	0 %	31.12.2015
(*) ex 3913 90 00	20			
(*) ex 3909 50 90	10	Tekoči fotopolimer, ki se utrjuje z UV svetlobo, sestavljen iz mešanice: — 60 mas. % ali več dvofunkcionalnih akrilnih poliuretanskih oligomerov in — 30 mas. % (± 8 %) monofunkcionalnih in trifunkcionalnih (meta) akrilatov in — 10 mas. % (± 3 %) hidroksilno funkcionalnih monofunkcionalnih (meta) akrilatov	0 %	31.12.2014
ex 3919 10 80	47	Poliesterska, poliuretanska ali polikarbonatna folija:	0 %	31.12.2017
ex 3919 90 00	32	— s silikonskim polimernim lepilnim premazom, občutljivim na pritisk, — s skupno debelino največ 0,7 mm, — s skupno širino 1 cm ali več, vendar ne več kot 1 m, — tudi v zvitkih, vrste, ki se uporablja za zaščito površine proizvodov iz tarifnih števil 8521 in 8528		

Oznaka KN	TARIC	Opis proizvoda	Stopnja avtonomne dajatve	Datum, predviden za obvezni pregled
ex 3919 10 80	53	Polietilenska folija:	0 %	31.12.2017
ex 3919 90 00	34	— z lepilom, ki ne vsebuje gume, je občutljivim na pritisk in se lepi le na čiste in gladke površine,		
ex 3920 10 28	93	— s skupno debelino 0,025 mm ali več, vendar ne več kot 0,7 mm, in		
ex 3920 10 89	50	— s skupno širino 6cm ali več, vendar ne več kot 1m,		
		— v zvitkih ali ne,		
		uporablja se za zaščito površine proizvodov iz tar. št. 8521 in 8528		
ex 3919 90 00	36	Tiskan laminiran list z osrednjo plastjo poli(vinilklorida), obojestransko premazan s plastjo poli(vinilfluorida):	0 %	31.12.2017
ex 3920 49 10	95	— z lepilno plastjo, občutljivo na pritisk ali toploto, ali brez nje,		
		— z zaščitno folijo ali brez nje,		
		— s toksičnostjo, določeno s preskusno metodo ABD 0031, ki ne presega 70 ppm vodikovega fluorida, 120 ppm vodikovega klorida, 10 ppm vodikovega cianida, 10 ppm dušikovih oksidov, 300 ppm ogljikovega monoksida ter 10 ppm dihidrogen sulfida in žveplovega dioksida skupaj,		
		— z vnetljivostjo v 60 sekundah do največ 130 mm, ugotovljeno s preskusno metodo FAR 25 App.F Pt. I Amdt.83,		
		— mase (brez zaščitne folije) 240 g/m ² (± 30 g/m ²) brez lepilne plasti, 340 g/m ² (± 40 g/m ²) z lepilno plastjo, občutljivo na toploto, ali 330 g/m ² (± 40 g/m ²) s plastjo, občutljivo na pritisk		
ex 3919 90 00	38	Samolepilna folija, sestavljena iz:	0 %	31.12.2017
		— zgornja plast pretežno iz poliuretana, mešanega z emulzijami akrilnega polimera in titanovim dioksidom,		
		— vsebuje dodatno plast mešanice kopolimera vinilacetatetilena in je navzkrižno povezljiva ali pa ne emulzije polimera vinilacetata,		
		— največ 6 mas. % drugih aditivov,		
		— lepilo, občutljivo na pritiskin,		
		— na eni strani prekrita z zaščitno plastjo,		
		— z ločeno samolepilno laminirano zaščitno folijo ali brez nje,		
		— skupne debeline največ 400 µm		
ex 3919 90 00	40	Folija skupne debeline 40 µm ali več vsebuje eno ali več plasti prozorne poliestrske folije:	0 %	31.12.2017
		— vsebuje najmanj eno infrardečo odbojno plast s skupno normalno odsevnostjo 80 % ali več po EN 12898,		
		— na eni strani plast normalne oddajnosti po EN 12898, ki ne presega 0,2,		
		— na drugi strani prekrita z lepilom, občutljivim na pritisk, in zaščitno plastjo		

Oznaka KN	TARIC	Opis proizvoda	Stopnja avtonomne dajatve	Datum, predviden za obvezni pregled
ex 3919 90 00	42	Samolepilna folija, sestavljena iz: — prva plast vsebuje mešanico termoplastičnega poliuretana in sredstvo proti samolepljivosti, — druga plast vsebuje kopolimer anhidrida maleinske kisline, — tretja plast vsebuje mešanico polietilena nizke gostote, titanovega dioksida in aditivov, — četrta plast vsebuje mešanico polietilena nizke gostote, titanovega dioksida, aditivov in barvnega pigmenta, — lepilo, občutljivo na pritisk, in — enostransko prekrita z zaščitno plastjo — z ločeno samolepilno laminirano zaščitno folijo ali brez nje — skupne debeline največ 400 µm	0 %	31.12.2017
ex 3919 90 00	44	Tiskan laminiran list: — z osrednjo plastjo iz steklenih vlaken, obojestransko premazan s plastjo poli(vinilklorida),	0 %	31.12.2017
ex 3921 90 60	95	— enostransko prekrit s plastjo poli(vinilfluorida), — z lepilno plastjo, občutljivo na pritisk, ali brez nje in zaščitno folijo na drugi strani, — s toksičnostjo, ugotovljeno s preskusno metodo ABD 0031, ki ne presega 50 ppm vodikovega fluorida, 85 ppm vodikovega klorida, 10 ppm vodikovega cianida, 10 ppm dušikovih oksidov, 300 ppm ogljikovega monoksida ter 10 ppm dihidrogen sulfida in žveplovega dioksida skupaj, — z vnetljivostjo v 60 sekundah do največ 110 mm, ugotovljeno s preskusno metodo FAR 25 App.F Pt. I Amdt.83, in — mase (brez zaščitne folije) 490 g/m² (± 45 g/m²) brez lepilne plasti ali 580 g/m² (± 50 g/m²) s plastjo, občutljivo na pritisk		
ex 3920 20 80	95	List polipropilena v zviti: — z zaviralcem gorenja stopnje UL 94 v-0 za material, debeline več kot 0,25 mm, in stopnje UL 94 VTM-0 za material, debeline več kot 0,05 mm, vendar manj kot 0,25 mm (kot določa Flammability Standard UL-94), — z dielektričnim izpadom najmanj 13,1 kV, vendar ne več kakor 60,0 kV (kot je določeno z metodo ASTM D149), — z natezno trdnostjo v smeri stroja najmanj 30 MPa, vendar ne več kot 33 MPa (kot je določeno z metodo ASTM D882), — z natezno trdnostjo v prečni smeri najmanj 22 MPa, vendar ne več kot 25 MPa (kot je določeno z metodo ASTM D882), — z razponom gostote najmanj 0,988 gm/cm³, vendar ne več kot 1,035 gm/cm³ (kot je določeno z metodo ASTM D792), — z vpojnostjo vlage najmanj 0,01 %, vendar ne več kakor 0,06 % (kot je določeno z metodo ASTM D570), za uporabo v proizvodnji izolatorjev, ki se uporabljajo v elektroindustriji ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017

Oznaka KN	TARIC	Opis proizvoda	Stopnja avtonomne dajatve	Datum, predviden za obvezni pregled
(*) ex 3920 62 19	02	Koekstrudirana neprosojna folija iz poli(etilentereftalata), debeline 50 µm ali več, vendar ne več kot 350 µm, ki sestoji iz plasti z ogljem	0 %	31.12.2013
(*) ex 3920 62 19	08	Film poli(etilentereftalata), nepremazan z lepilom, debeline ne več kot 25 µm, ki je: — samo barvan v masi ali — barvan v masi in metaliziran na eni strani	0 %	31.12.2013
(*) ex 3920 62 19	12	Film, zgolj iz poli(etilentereftalata), skupne debeline ne več kot 120 µm, ki sestoji iz ene ali dveh plasti, od katerih vsaka vsebuje barvilo in/ali material za absorpcijo UV žarkov v masi, nepremazana z lepilnim ali katerimkoli drugim materialom	0 %	31.12.2013
(*) ex 3920 62 19	18	Laminiran film, zgolj iz poli(etilentereftalata), skupne debeline ne več kot 120 µm, ki sestoji iz ene ali dveh plasti, od katerih vsaka vsebuje barvilo in/ali material za absorpcijo UV žarkov v masi, nepremazan z lepilnim ali katerimkoli drugim materialom	0 %	31.12.2013
(*) ex 3920 62 19	22	Film iz poli(etilentereftalata), prevlečen ali premazan na eni ali obeh straneh s plastjo modificiranega poliestra, skupne debeline 7 µm ali več, vendar ne več kot 11 µm, za proizvodnjo video trakov z magnetno plastjo iz kovinskega pigmenta in širine 8 mm ali 12,7 mm ⁽¹⁾	0 %	31.12.2013
(*) ex 3920 62 19	25	Film iz poli(etilentereftalata) debeline 186 µm ali več, vendar največ 191 µm, na eni strani prevlečen z akrilno plastjo v matičnem vzorcu	0 %	31.12.2014
(*) ex 3920 62 19	38	Film poli(etilentereftalata), debeline ne več kot 12 µm, na eni strani prevlečen s plastjo aluminijevega oksida debeline ne več kot 35 nm	0 %	31.12.2013
(*) ex 3920 62 19	48	Listi ali zvitki poli(etilen tereftalata): — na obeh straneh prevlečeni s plastjo epoksi akrilne smole, — s skupno debelino 37 µm (± 3 µm)	0 %	31.12.2015
(*) ex 3920 62 19	52	Film iz poli(etilentereftalata), poli(etilen-naftalata) ali podobnega poliestra, na eni strani premazan s kovino in/ali s kovinskimi oksidi, z vsebnostjo manj kot 0,1 mas. % aluminija, debeline ne več kot 300 µm in s površinsko upornostjo ne več kot 10 000 ohmov (na kvadrat) (določeno po metodi ASTM D 257-99)	0 %	31.12.2013
(*) ex 3920 62 19	55	Mat film iz poli(etilentereftalata), z odsevnim sijajem 15, merjeno pod kotom 45°, in 18, merjeno pod kotom 60° ob uporabi merilnika sijaja (po metodi ISO 2813:2000), ter s širino 1 600 mm ali več	0 %	31.12.2013
(*) ex 3920 62 19	58	Film iz belega poli(etilenterfetalata), barvan v masi, debeline 185 µm ali več, vendar ne več kot 253 µm, na obeh straneh premazan z antistatično plastjo	0 %	31.12.2013

Oznaka KN	TARIC	Opis proizvoda	Stopnja avtonomne dajatve	Datum, predviden za obvezni pregled
(*) ex 3920 62 19	76	Prozorni film iz poli(etilentereftalata): — na obeh straneh prevlečen s plastjo organskih snovi na akrilni osnovi, debeline 7 nm ali več, vendar ne več kot 80 nm, — s površinsko napetostjo 36 Dyne/cm ali več, vendar ne več kot 39 Dyne/cm, — s prepustnostjo svetlobe več kot 93 %, — z stopnjo motnosti („haze“ vrednostjo) ne več kot 1,3 %, — skupne debeline 10 µm ali več, vendar ne več kot 350 µm, — širine 800 mm ali več, vendar ne več kot 1 600 mm	0 %	31.12.2013
(*) ex 3920 62 19	81	Folija iz poli(etilentereftalata): — debeline ne več kot 20 µm, — obojestransko prevlečena s plastjo, nepropustno za pline, ki sestoji iz polimerne osnove, v kateri je bil razpršen silicijev dioksid in debeline ne več kot 2 µm	0 %	31.12.2017
(*) ex 3920 92 00	30	Folija iz poliamida: — debeline ne več kot 20 µm, — obojestransko prevlečena s plastjo, nepropustno za pline, ki sestoji iz polimerne osnove, v kateri je bil razpršen silicijev dioksid in debeline ne več kot 2 µm	0 %	31.12.2013
ex 3920 99 28	55	Termoplastični ekstrudirani poliuretanski film: — ni samolepilen, — z indeksom rumene barve nižjim ali višjim kot 1,0, vendar ne višjim od 2,5, za filme, zložene 10 mm debelo (kot je določeno s preskusno metodo ASTM E 313-10), — s prepustnostjo svetlobe, večjo od 87 % za filme, zložene 10 mm debelo (kot je določeno s preskusno metodo ASTM D 1003-11), — s skupno debelino 0,38 mm ali več, vendar ne več kot 7,6 mm, — širine 99 cm ali več, vendar ne več kot 305 cm, uporablja se v proizvodnji laminiranega varnostnega stekla	0 %	31.12.2017
ex 3921 13 10	20	Zvitki poliuretanske pene z odprtimi celicami: — z debelino 2,29 mm (± 0,25 mm), — površinsko obdelan s poroznim sredstvom za povečanje sprejemljivosti — laminiran s poliesterskim filmom in plastjo tekstilnega materiala	0 %	31.12.2017
(*) ex 3921 90 55	20	Preimpregirana ojačana steklena vlakna, ki vsebujejo cianatne estrske smole ali smole iz bismaleimida (B) in triazina (T) v mešanici z epoksidno smolo, ki merijo: — 469,9 mm (± 2 mm) × 622,3 mm (± 2 mm) ali — 469,9 mm (± 2 mm) × 414,2 mm (± 2 mm) ali — 546,1 mm (± 2 mm) × 622,3 mm (± 2 mm) se uporabljajo pri izdelavi plošč tiskanega vezja ⁽¹⁾	0 %	31.12.2013

Oznaka KN	TARIC	Opis proizvoda	Stopnja avtonomne dajatve	Datum, predviden za obvezni pregled
(*) ex 3926 90 97	21	Podstavki za televizijski sprejemnik z ali brez konzole za pritrditev na in stabilizacijo televizijskega sprejemnika	0 %	31.12.2016
(*) ex 7020 00 10	10			
(*) ex 7326 90 98	40			
(*) ex 7616 99 90	77			
ex 4104 41 19	10	Usnje bivolov, cepljeno, strojeno s kromom, sintetično ponovno strojeno (crust), suho	0 %	31.12.2017
ex 7009 10 00	10	Mirror stekla za vzvratna ogledala: — opremljena s plastično ploščo oporo, — ki ima sposobnost, da odraža spremenljive intenzivnosti svetlobo okolja, — ali ni opremljen z grelcem in — ali ni opremljen z Blind Spot modul (BSM) zaslon	0 %	31.12.2017
(*) ex 7019 12 00	05	Rovingi od 1 980 do 2 033 teksov, sestavljeni iz nepretrganih steklenih filamentov 9 µm (± 0,5 µm)	0 %	31.12.2017
(*) ex 7019 12 00	25			
(*) ex 7607 11 90	30	Laminirana aluminijeva folija: — z 99 mas. % ali več aluminija; — s hidrofilno prevleko brez silicijevega dioksida in vodnega stekla; — s skupno debelino največ 0,120 mm; — natezno trdnostjo 100N/mm ² ali več (kot je bila določena z metodo testiranja ASTM E8) in — raztezkom do pretrga pri 1 % ali več	0 %	31.12.2013
(*) ex 7607 20 90	20	Folija z lubrikantom za vrtnanje s skupno debelino ne več kot 350 µm, sestavljena iz: — aluminijeve folije z debelino 70 µm ali več, vendar ne več kot 150 µm; — v vodi topnega maziva z debelino 20 µm ali več, vendar ne več kot 200 µm, ki je pri sobni temperaturi v trdem stanju	0 %	31.12.2015
ex 7616 99 90	75	Deli v obliki pravokotnega okvira: — iz pobarvanega aluminija, — dolžine 1 011 mm ali več, vendar največ 1 500 mm, — širine 622 mm ali več, vendar največ 900 mm, — debeline 0,6 mm (± 0,1 mm), ki se uporabljajo za proizvodnjo televizijskih sprejemnikov	0 %	31.12.2017

Oznaka KN	TARIC	Opis proizvoda	Stopnja avtonomne dajatve	Datum, predviden za obvezni pregled
ex 8105 90 00	10	Palice in žice iz kobaltove zlitine, ki vsebujejo: — 35 mas. % ($\pm$ 2 %) kobalta, — 25 mas. % ($\pm$ 1 %) niklja, — 19 mas. % ($\pm$ 1 %) kroma in — 7 mas. % ($\pm$ 2 %) železa, ki ustrezajo specifikacijam materiala AMS 5842 in se uporabljajo v vesoljski industriji	0 %	31.12.2017
(*) ex 8301 60 00	10	Tipkovnice, ki so v celoti iz silikona ali polikarbonata, vključno s tipkami z napisom, ki vsebujejo elektronsko vezje	0 %	31.12.2015
(*) ex 8413 91 00	20			
(*) ex 8419 90 85	20			
(*) ex 8438 90 00	10			
(*) ex 8468 90 00	10			
(*) ex 8476 90 00	10			
(*) ex 8479 90 80	87			
(*) ex 8481 90 00	20			
(*) ex 8503 00 99	45			
(*) ex 8515 90 00	20			
(*) ex 8531 90 85	20			
(*) ex 8536 90 85	96			
(*) ex 8543 90 00	50			
(*) ex 8708 91 99	10			
(*) ex 8708 99 97	30			
(*) ex 9031 90 85	30			
(*) ex 8305 20 00	10	Sponke: — dolžine 28 mm, — neukrivljene, pakirane v plastični kaseti za uporabo v kopirnih strojih in tiskalnikih, pri čemer nastane sponka širine 12 mm ($\pm$ 1 mm) in globine 8 mm ($\pm$ 1 mm) ⁽¹⁾	0 %	31.12.2013
ex 8431 20 00	30	Sestav pogonske osi, ki vsebuje diferencial, zmanjšanje orodja, Crown kolo, pogonskih gredi, pesta, zavore in namestitvev orožja za uporabo v proizvodnji vozil iz tarifne številke 8427 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017

Oznaka KN	TARIC	Opis proizvoda	Stopnja avtonomne dajatve	Datum, predviden za obvezni pregled
ex 8501 10 99	60	Elektromotor na enosmerni tok: — s hitrostjo rotorja 3 500 vrt/min ali več, vendar ne več kot 5 000 vrt/min, če je natovorjen in ne več kot 6 500 vrt/min, kadar ni natovorjen, — z napajalno napetostjo enosmernega toka vsaj 100 V ali več, vendar ne več kot 240 V, za uporabo pri izdelavi električnih cvrtnikov ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
ex 8503 00 99	40	Membrana za gorivne celice, v zvitkih ali folijah, širine 150 cm ali manj, vrsta, ki se uporablja izključno za proizvodnjo gorivnih celic pod tarifno številko 8501	0 %	31.12.2017
(*) ex 8504 40 82	40	Tiskano vezje z mostičnim usmernikom ter ostalimi aktivnimi in pasivnimi komponentami: — z dvema izhodnima konektorjema, — z dvema vhodnima konektorjema, ki sta oba hkrati dostopna in hkrati uporabna, — z možnostjo preklopa med nezatemnjenim in zatemnjenim načinom delovanja, — z vhodno napetostjo 40 V (+ 25 % – 15 %) ali 42 V (+ 25 % – 15 %) v nezatemnjenem načinu delovanja in vhodno napetostjo 30 V ($\pm$ 4 V) v zatemnjenem načinu delovanja, oziroma — z vhodno napetostjo 230 V (+ 20 % – 15 %) v nezatemnjenem načinu delovanja in vhodno napetostjo 160 V ($\pm$ 15 %) v zatemnjenem načinu delovanja, oziroma — z vhodno napetostjo 120 V (+ 15 % – 35 %) v nezatemnjenem načinu delovanja in vhodno napetostjo 60 V ($\pm$ 15 %) v zatemnjenem načinu delovanja — z vhodnim tokom, ki doseže 80 % svoje nominalne vrednosti v 20 ms, — z vhodno frekvenco najmanj 45 Hz in največ 65 Hz pri različicah za 42 V in 230 V ter 45 – 70 Hz pri različici za 120 V, — s konično tokovno prekoračitvijo največ 250 % vhodnega toka, — s trajanjem konične tokovne prekoračitve največ 100 ms, — z največjim možnim padcem vhodnega toka na 50 % vhodnega toka, — s trajanjem največjega možnega padca vhodnega toka največ 20 ms, — z vnaprej nastavljenim izhodnim tokom, — z izhodnim tokom, ki doseže 90 % svoje nominalne vnaprej nastavljene vrednosti v 50 ms, — z izhodnim tokom, ki doseže vrednost nič v 30 ms po odstranitvi vhodne napetosti, — z opredeljenim statusom napake v stanju brez obremenitve ali prevelike obremenitve (funkcija „end-of-life“)	0 %	31.12.2017

Oznaka KN	TARIC	Opis proizvoda	Stopnja avtonomne dajatve	Datum, predviden za obvezni pregled
(*) ex 8504 40 82	50	Usmernik v ohišju: — nazivna moč največ 250 W, — vhodna napetost 90 V ali več, vendar največ 305 V, — potrjena vhodna frekvenca 47 Hz ali več, vendar največ 440 Hz, — stalni izhodni tok 350 mA ali več, vendar največ 15 A, — zagonski tok največ 10 A, — z delovno temperaturo v razponu od –40 °C ali več do največ +85 °C, — primeren za zagon svetil LED	0 %	31.12.2017
ex 8505 11 00	35	Trajni magneti iz zlitine ali neodima, železa in bora ali samarija in kobalta, v procesu anorganske pasivacije prevlečeni s cinkovim fosfatom ali v procesu industrijske proizvodnje motornih ali senzorskih naprav ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
ex 8507 60 00	25	Pravokotni moduli za vgradnjo v litij-ionske akumulatorske baterije: — širine: 352,5 mm (± 1 mm) ali 367,1 mm (± 1 mm), — globine: 300 mm (± 2 mm) or 272,6 mm (± 1 mm), — višine: 268,9 mm (± 1,4 mm) or 229,5 mm (± 1 mm), — teže: 45,9 kg ali 46,3 kg, — z oceno: 75 Ah in — z nazivno napetostjo: 60 V	0 %	31.12.2017
ex 8507 60 00	35	Litij-ionske akumulatorske baterije z: — dolžino 1 475 mm ali več, vendar ne več kot 1 515 mm, — širino 1 365 mm ali več, vendar ne več kot 1 375 mm, — višino 260 mm ali več, vendar največ 270 mm, — teže 320 kg ali več, vendar največ 330 kg in — nazivno kapaciteto 18,4 Ah ali več, vendar ne več kot 130 Ah, — v sklopih po 12 ali 16 modulov	0 %	31.12.2017
(*) ex 8507 60 00	50	Moduli za baterije z ionskimi litijevimi električnimi akumulatorji: — dolžino 298 mm ali več, vendar največ 408 mm, — širine 33,5 mm ali več, vendar največ 209 mm, — višino 138 mm ali več, vendar največ 228 mm, — teže 3,6 kg ali več, vendar največ 17 kg in — moči 458 kWh ali več, vendar največ 2 158 kWh	0 %	31.12.2017

Oznaka KN	TARIC	Opis proizvoda	Stopnja avtonomne dajatve	Datum, predviden za obvezni pregled
ex 8516 90 00	70	Notranja posoda: — ki vsebuje stranske in osrednje odprtine, — iz žarjenega aluminija, — s keramičnim premazom, ki je odporen na toploto več kot 200 °C za uporabo v proizvodnji električnih cvrtnikov ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
ex 8522 90 80	15	Hladilna telesa in hladilna rebra iz aluminija, za vzdrževanje delovne temperature tranzistorjev in/ali integriranih vezij v izdelkih iz tarifne številke 8521.	0 %	31.12.2017
ex 8525 80 19	45	Kamera z ločljivostjo 1 280 * 720 p visoke ločljivosti (HD), z dvema mikrofonoma za uporabo v proizvodnji izdelkov iz tarifne številke 8528 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
(*) ex 8526 91 20	80	Integriran audio modul (IAM) z digitalnim video izhodnim signalom za povezavo z LCD dotakljivim zaslonom, povezanim z omrežjem MOST (Media Oriented System Transport) in prenesenim s protokolom MOST, ki zagotavlja visoko kakovost, s:	0 %	31.12.2015
(*) ex 8527 29 00	10	— ploščo tiskanega vezja (PCB), ki vsebuje sprejemnik za globalni sistem za določanje položaja (GPS), žiroskop, radijske postaje za prometna sporočila, — trdim diskom, ki podpira številne zemljevide, — HD radiom, — sistemom za prepoznavanje glasu, — CD in DVD pogonom, — možnostjo povezave z Bluetooth, MP3 in USB priključkom, — napetostjo 10 V ali več, vendar ne več kot 16 V, za uporabo v proizvodnji vozil iz poglavja 87 ⁽¹⁾		
ex 8529 90 92	70	Pravokoten okvir za pritrdjevanje in pokrivanje: — iz aluminijeve zlitine, ki vsebuje silicij in magnezij, — dolžine 900 mm ali več, vendar največ 1 500 mm, — širine 600 mm ali več, vendar največ 950 mm, ki se uporablja za proizvodnjo televizijskih sprejemnikov	0 %	31.12.2017
ex 8529 90 92	80	Tiskano vezje za osvetlitev ozadja:	0 %	31.12.2013
ex 9405 40 39	40	— z diodami LED, opremljenimi s prizmami, — s konektorji ali brez na eni ali obeh straneh, ki se vgradi v izdelke, uvrščene pod tarifno številko 8528 ⁽¹⁾		
ex 8536 69 90	51	Priključki tipa SCART, vgrajeni v plastično ali kovinsko ohišje, z 21 nožicami v dveh vrstah, za uporabo v proizvodnji izdelkov iz tarifnih števil 8521 in 8528 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
(*) ex 8540 20 80	91	Fotopomnoževalka	0 %	31.12.2016

Oznaka KN	TARIC	Opis proizvoda	Stopnja avtonomne dajatve	Datum, predviden za obvezni pregled
ex 8544 42 90	30	S PET izoliran električni prevodnik: — z 10 ali 80 posamičnimi žicami, — dolžine 50 mm ali več, vendar največ 800 mm, — s spojnikom(i) in/ali vtičem(i) na enem ali obeh koncih, ki se uporablja za proizvodnjo izdelkov iz tarifnih števil 8521 in 8528 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
ex 9001 90 00	25	Nemontirani optični elementi, izdelani iz oblikovanega halkogenega stekla, ki prenaša infrardečo svetlobo, ali iz kombinacije halkogenega stekla, ki prenaša infrardečo svetlobo, in drugega materiala za leče	0 %	31.12.2017
ex 9002 90 00	40	Montirane leče, izdelane iz halkogenega stekla, ki prenaša infrardečo svetlobo, ali iz kombinacije halkogenega stekla, ki prenaša infrardečo svetlobo, in drugega materiala za leče	0 %	31.12.2017

⁽¹⁾ Za opustitev dajatev veljajo členi 291 do 300 Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 (UL L 253, 11.10.1993, str. 1).

⁽²⁾ Uporablja se stopnja posebne dajatve.

^(*) Opustitev, ki se nanaša na proizvod iz Priloge k Uredbi (EU) št. 1344/2011, katerega oznaka KN ali TARIC ali opis proizvoda so spremenjeni s to uredbo.

PRILOGA II

Proizvodi iz točke 2 člana 1

Oznaka KN	TARIC
(*) ex 2007 99 50	40
(*) ex 2007 99 50	50
(*) ex 2007 99 50	60
ex 2008 60 19	30
ex 2008 60 39	30
(*) ex 2008 99 48	20
(*) ex 2008 99 48	93
(*) ex 2008 99 49	50
(*) ex 2805 30 90	40
(*) ex 2805 30 90	50
(*) ex 2805 30 90	60
(*) ex 2818 10 91	10
ex 2916 19 95	30
ex 2917 39 95	10
(*) ex 2918 99 90	40
ex 2934 99 90	12
ex 3204 11 00	10
(*) ex 3204 11 00	20
(*) ex 3204 17 00	25
ex 3204 17 00	45
ex 3204 17 00	55
(*) ex 3204 17 00	60
(*) ex 3204 17 00	70
ex 3204 19 00	72
(*) ex 3204 19 00	73
(*) ex 3802 90 00	11
(*) ex 3824 90 97	08
(*) ex 3824 90 97	31
(*) ex 3824 90 97	70
(*) ex 3824 90 97	72

Oznaka KN	TARIC
(*) ex 3824 90 97	73
(*) ex 3824 90 97	75
(*) ex 3907 20 20	11
(*) ex 3907 20 20	12
(*) ex 3907 40 00	10
(*) ex 3907 99 90	30
(*) ex 3909 50 90	10
ex 3911 90 99	75
(*) ex 3920 62 19	01
(*) ex 3920 62 19	03
(*) ex 3920 62 19	07
(*) ex 3920 62 19	09
(*) ex 3920 62 19	11
(*) ex 3920 62 19	13
(*) ex 3920 62 19	17
(*) ex 3920 62 19	19
(*) ex 3920 62 19	21
(*) ex 3920 62 19	23
(*) ex 3920 62 19	24
(*) ex 3920 62 19	26
(*) ex 3920 62 19	37
(*) ex 3920 62 19	39
(*) ex 3920 62 19	47
(*) ex 3920 62 19	49
(*) ex 3920 62 19	51
(*) ex 3920 62 19	53
(*) ex 3920 62 19	54
(*) ex 3920 62 19	56
(*) ex 3920 62 19	57
(*) ex 3920 62 19	59
(*) ex 3920 62 19	75
(*) ex 3920 62 19	77
(*) ex 3920 62 19	81

Oznaka KN	TARIC
(*) ex 3920 92 00	30
(*) ex 3921 90 55	20
(*) ex 7019 12 00	05
(*) ex 7019 12 00	25
(*) ex 7326 90 98	40
(*) ex 7607 11 90	30
(*) ex 7607 20 90	20
ex 8108 20 00	20
ex 8108 90 50	40
ex 8108 90 50	80
(*) ex 8305 20 00	10
(*) ex 8504 40 82	40
(*) ex 8504 40 82	50
(*) ex 8507 60 00	50
(*) ex 8526 91 20	80
(*) ex 8528 59 80	10
(*) ex 8536 90 85	96
(*) ex 8538 90 99	94
(*) ex 8540 20 80	91
(*) ex 8543 90 00	50
ex 8708 80 99	10
ex 9405 40 39	30

(*) Opustitev, ki se nanaša na proizvod iz Priloge k Uredbi (EU) št. 1344/2011, katerega oznaka KN ali TARIC ali opis proizvoda so spremenjeni s to uredbo.

UREDBA SVETA (EU) št. 627/2013

z dne 27. junija 2013

o spremembi Uredbe (EU) št. 7/2010 o odprtju in zagotavljanju upravljanja avtonomnih tarifnih kvot Unije za nekatere kmetijske in industrijske izdelke

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 31 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Da bi se zagotovila zadostna in neprekinjena oskrba z nekaterimi izdelki, ki se v Uniji ne proizvajajo v zadostnih količinah, ter preprečile vsakršne motnje na trgu nekaterih kmetijskih in industrijskih izdelkov, so bile z Uredbo Sveta (EU) št. 7/2010 ⁽¹⁾ odprte avtonomne tarifne kvote. Izdelki v okviru navedenih tarifnih kvot se lahko uvažajo po nižanih stopnjah dajatve ali po stopnji dajatve nič. Iz istih razlogov v zvezi z oskrbo in motnjami, bi bilo treba z učinkom od 1. julija 2013 za ustrezen obseg desetih izdelkov z zaporednimi številkami 09.2644 ter od 09.2663 do 09.2671 odpreti nove tarifne kvote po nižani stopnji dajatve ali po stopnji dajatve nič.
- (2) Poleg tega bi bilo treba pri avtonomnih tarifnih kvotah Unije pod zaporednima številka 09.2620 in 09.2633 spremeniti opis izdelkov, pod zaporedno številko 09.2629 pa bi bilo treba dodati še eno oznako TARIC.
- (3) Pri avtonomnih tarifnih kvotah Unije z zaporednima številka 09.2917 in 09.2632 bi bilo treba vstaviti

datum prenehanja veljavnosti 31. december 2013, saj zagotavljanje teh kvot po tem datumu ni v interesu Unije.

- (4) Ker bi morale nove tarifne kvote učinkovati od 1. julija 2013, bi se morala ta uredba uporabljati od istega dne in začeti veljati takoj po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.
- (4) Uredbo (EU) št. 7/2010 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Priloga k Uredbi (EU) št. 7/2010 se spremeni:

1. vstavijo se vrstice z zaporednimi številkami 09.2644 ter 09.2663 do 09.2671 iz Priloge I k tej uredbi;
2. vrstice za tarifne kvote z zaporednimi številkami 09.2620, 09.2629, 09.2632, 09.2633 in 09.2917 se nadomestijo z vrsticami iz Priloge II k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. julija 2013.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 27. junija 2013

Za Svet
Predsednik
E. GILMORE

⁽¹⁾ UL L 3, 7.1.2010, str. 1.

PRILOGA I

Tarifne kvote iz točke 1 člena 1

Zaporedna številka	Oznaka KN	TARIC	Opis izdelka	Obdobje veljavnosti kvote	Višina kvote	Dajatev znotraj kvote (%)
09.2663	ex 1104 29 17	10	Brušen sorgo v zrnu, s katerega so bili odstranjeni najmanj zunanja luska in kalčki, za uporabo v proizvodnji polnil za pakiranje ⁽¹⁾	1.7.–31.12.	750 ton	0 %
09.2664	ex 2008 60 19 ex 2008 60 39	30 30	Sladke češnje, ki vsebujejo dodan alkohol, z vsebnostjo sladkorja 9 mas. % ali brez, s premerom ne več kot 19,9 mm, s koščico, za uporabo v čokoladnih izdelkih ⁽¹⁾	1.7.–31.12.	500 ton	10 % ⁽²⁾
09.2665	ex 2916 19 95	30	Kalijev (E,E)-heksa-2,4-dienoat (CAS RN 24634-61-5)	1.7.–31.12.	4 000 ton	0 %
09.2666	ex 3204 17 00	55	Barvilo C.I. Pigment Red 169 (CAS RN 12237-63-7)	1.7.–31.12.	20 ton	0 %
09.2644	ex 3824 90 97	96	Preparat, ki vsebuje: — 55 mas. % ali več, vendar ne več kot 78 mas. % dimetil glutarata, — 10 mas. % ali več, vendar ne več kot 28 mas. % dimetil adipata in — ne več kot 25 mas. % dimetil sukcinata	1.7.–31.12.	3 000 ton	0 %
09.2671	ex 3905 99 90	81	Polivinil butiral (CAS RN 63148-65-2): — vsebuje 17,5–20 % molskega deleža hidroksilnih skupin in — ima mediano velikosti delcev (D50) najmanj 0,6 mm	1.7.–31.12.	5 500 ton	0 %
09.2667	ex 8537 10 99	51	Elektromehanska stikalna plošča: — s 5-polnim stikalom, — z električnim vodnikom, — z integriranim vezjem, — z infrardečim sprejemnikom ali brez njega, za uporabo v proizvodnji izdelkov, ki se uvrščajo pod tarifni številki 8521 in 8528 ⁽¹⁾	1.7.–31.12.	3 000 000 kosov	0 %
09.2668	ex 8714 91 10 ex 8714 91 10	21 31	Okvirji koles, izdelani iz ogljikovih vlaken in umetnih smol, pobarvani, lakirani in/ali polirani, za uporabo v proizvodnji koles ⁽¹⁾	1.7.–31.12.	38 000 kosov	0 %
09.2669	ex 8714 91 30 ex 8714 91 30	21 31	Sprednje vilice koles, izdelane iz ogljikovih vlaken in umetnih smol, pobarvane, lakirane in/ali polirane, za uporabo v proizvodnji koles ⁽¹⁾	1.7.–31.12.	26 000 kosov	0 %

Zaporedna številka	Oznaka KN	TARIC	Opis izdelka	Obdobje veljavnosti kvote	Višina kvote	Dajatev znotraj kvote (%)
09.2670	ex 9405 40 39	30	Električna svetila, ki vsebujejo: — plošče tiskanega vezja — in svetleče diode (LED), za proizvodnjo enot za osvetlitev ozadja za televizorje z ravnim zaslonom ⁽¹⁾	1.7.–31.12.	8 500 000 kosov	0 %

⁽¹⁾ Za opustitev dajatev veljajo členi 291 do 300 Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 (UL L 253, 11.10.1993, str. 1).

⁽²⁾ Uporablja se stopnja posebne dajatve.

PRILOGA II

Tarifne kvote iz točke 2 člena 1

Zaporedna številka	Oznaka KN	TARIC	Opis izdelka	Obdobje veljavnosti kvote	Višina kvote	Dajatev znotraj kvote (%)
09.2632	ex 2921 22 00	10	Heksametilendiamin (CAS RN 124-09-4)	1.1.–31.12.2013	40 000 ton	0 %
09.2917	ex 2930 90 13	90	Cistin (CAS RN 56-89-3)	1.1.–31.12.2013	600 ton	0 %
09.2629	ex 7616 99 90 ex 8302 49 00	85 91	Teleskopski ročaj iz aluminija, ki se uporablja za proizvodnjo prtljage ⁽¹⁾	1.1.–31.12.	800 000 kosov	0 %
09.2633	ex 8504 40 82	20	Električni usmernik z zmogljivostjo ne več kot 1 kVA za uporabo v proizvodnji aparatov, ki se uvrščajo pod tarifni številki 8509 80 in 8510 ⁽¹⁾	1.1.–31.12.	4 500 000 kosov	0 %
09.2620	ex 8526 91 20	20	Vezje za sistem GPS, ki vsebuje funkcijo za določanje položaja, brez zaslona, z maso do vključno 2 500 g	1.1.–31.12.	3 000 000 kosov	0 %

⁽¹⁾ Za opustitev dajatev veljajo členi 291 do 300 Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 (UL L 253, 11.10.1993, str. 1).

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 628/2013**z dne 28. junija 2013****o načinu dela Evropske agencije za varnost v letalstvu pri izvajanju inšpekcijskih pregledov standardiziranja in spremljanju uporabe predpisov Uredbe (ES) št. 216/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi Uredbe Komisije (ES) št. 736/2006****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 216/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. februarja 2008 o skupnih predpisih na področju civilnega letalstva in ustanovitvi Evropske agencije za varnost v letalstvu in razveljavitvi Direktive Sveta 91/670/EGS, Uredbe (ES) št. 1592/2002 in Direktive 2004/36/ES ⁽¹⁾ ter zlasti člena 24(5) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Člen 24(1) in člen 54 Uredbe (ES) št. 216/2008 zahtevata, da Evropska agencija za varnost v letalstvu (v nadaljnjem besedilu: agencija) z izvajanjem inšpekcijskih pregledov standardiziranja pomaga Komisiji pri spremljanju uporabe določb Uredbe in njenih izvedbenih predpisov pri pristojnih organih držav članic.
- (2) Člen 54(4) Uredbe (ES) št. 216/2008 določa, da bi morala agencija v primeru, ko je na podlagi inšpekcijskega pregleda pristojnega organa države članice treba opraviti inšpekcijski pregled podjetja ali podjetniškega združenja, upoštevati določbe člena 55.
- (3) Uredba Komisije (ES) št. 736/2006 ⁽²⁾ določa način dela agencije pri opravljanju inšpekcijskih pregledov standardiziranja (v nadaljnjem besedilu: sedanji načini dela).
- (4) Od sprejetja sedanjih načinov dela je minilo šest let. Sprejete so bile znatne spremembe skupnih predpisov, sprejetih je bilo tudi več mednarodnih sporazumov; agencija in države članice pa so si nabrale tudi dragocene izkušnje, ki jih je treba upoštevati.
- (5) Ko je bila Uredba (ES) št. 736/2006 sprejeta, so bili skupni predpisi na področju civilnega letalstva omejeni na začetno in stalno plovnost. Uredba Komisije (ES) št. 1702/2003 ⁽³⁾ je določila izvedbene predpise za certificirane

ranje zrakoplovov in sorodnih proizvodov, delov in naprav glede plovnosti in okoljske ustreznosti ter potrjevanje projektivnih in proizvodnih organizacij; Uredba Komisije (ES) št. 2042/2003 ⁽⁴⁾ pa je določila izvedbene predpise za stalno plovnost zrakoplovov in letalskih proizvodov, delov in naprav ter za potrjevanje organizacij in osebja, ki se ukvarjajo s temi nalogami.

- (6) Od takrat je Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1592/2002 z dne 15. julija 2002 o skupnih predpisih na področju civilnega letalstva in ustanovitvi Evropske agencije za varnost v letalstvu ⁽⁵⁾ nadomestila Uredba (ES) št. 216/2008, skupni predpisi pa so bili dvakrat razširjeni: prvič, da so vključili inšpekcijske preglede letalskega osebja in zračnih operacij ter preverjanje na ploščadi; drugič, da so vključili upravljanje zračnega prometa in navigacijske službe zračnega prometa (ATM/ANS) ter varnost letališč, zato je Komisija sprejela več izvedbenih predpisov, ki ustrezajo navedenim novim področjem pristojnosti, kot je na primer Uredba Komisije (EU) št. 805/2011 z dne 10. avgusta 2011 o določitvi podrobnih pravil za licence kontrolorjev zračnega prometa in nekatere certifikate ⁽⁶⁾, Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 1034/2011 ⁽⁷⁾ o upravnih postopkih za nadzor varnosti pri upravljanju letalskega prometa in službah letalske navigacije, Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 1035/2011 z dne 17. oktobra 2011 o skupnih zahtevah za izvajanje navigacijskih služb v zračnem prometu ⁽⁸⁾, Uredba Komisije (EU) št. 691/2010 z dne 29. julija 2010 o določitvi načrta izvedbe za navigacijske službe zračnega prometa in funkcije omrežja ter o spremembi Uredbe (ES) št. 2096/2005 o skupnih zahtevah za izvajanje navigacijskih služb zračnega prometa ⁽⁹⁾, Uredba Sveta (EGS) št. 3922/91 z dne 16. decembra 1991 o uskladitvi tehničnih predpisov in upravnih postopkov na področju civilnega letalstva ⁽¹⁰⁾, ki je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 859/2008 ⁽¹¹⁾, Direktiva 2004/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o varnosti zrakoplovov iz tretjih držav, ki pristajajo na letališčih Skupnosti ⁽¹²⁾, ki je bila spremenjena z Direktivo Komisije 2008/49/ES z dne 16. aprila 2008 o spremembi Priloge II k Direktivi 2004/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede meril za izvajanje preverjanj na ploščadi pri zrakoplovih, ki pristanejo na

⁽¹⁾ UL L 79, 19.3.2008, str. 1.⁽²⁾ UL L 129, 17.5.2006, str. 10.⁽³⁾ UL L 243, 27.9.2003, str. 6.⁽⁴⁾ UL L 315, 28.11.2003, str. 1.⁽⁵⁾ UL L 240, 7.9.2002, str. 1.⁽⁶⁾ UL L 206, 11.8.2011, str. 21.⁽⁷⁾ UL L 271, 18.10.2011, str. 15.⁽⁸⁾ UL L 271, 18.10.2011, str. 23.⁽⁹⁾ UL L 201, 3.8.2010, str. 1.⁽¹⁰⁾ UL L 373, 31.12.1991, str. 4.⁽¹¹⁾ UL L 254, 20.9.2008, str. 1.⁽¹²⁾ UL L 143, 30.4.2004, str. 76.

letališčih Skupnosti⁽¹⁾, Uredba Komisije (EU) št. 965/2012 z dne 5. oktobra 2012 o tehničnih zahtevah in upravnih postopkih za letalske operacije⁽²⁾ in Uredba Komisije (EU) št. 1178/2011 z dne 3. novembra 2011 o tehničnih zahtevah in upravnih postopkih za letalsko osebje v civilnem letalstvu⁽³⁾.

- (7) Uredba (ES) št. 216/2008 je uvedla tudi več novih določb, ki se morajo odražati v načinih dela agencije pri izvajanju inšpekcijskih pregledov standardiziranja. Zlasti člen 11 določa pogoje za medsebojno priznavanje certifikatov, ki so jih izdali pristojni organi držav članic, ter pogoje za začasno ukinitve tega priznavanja, pri čemer inšpekcijski pregledi standardiziranja zagotavljajo pomemben instrument za takšno odločanje. Člen 15 vzpostavlja informacijsko mrežo za zagotavljanje koristnih informacij, ki jih je treba upoštevati za inšpekcijske preglede standardiziranja, pri čemer je morda treba nekatere rezultate inšpekcijskih pregledov standardiziranja nemudoma dati na razpolago tej informacijski mreži. Člen 27(3) določa, da mora agencija podpirati države članice pri izpolnjevanju njihovih obveznosti do Mednarodne organizacije civilnega letalstva (ICAO).
- (8) Ne glede na dodatne spremembe skupnih predpisov, ki so določene z Uredbo (ES) št. 216/2008 in njenimi izvedbenimi predpisi, bi morala agencija podpirati Komisijo pri spremljanju izvajanja drugih varnostnih zahtev v letalstvu, ki izhajajo na primer iz zakonodaje o enotnem evropskem nebu ali zakonodaje o preiskavi nesreč ali poročanju o dogodkih.
- (9) Od leta 2006 je evropska zunanja politika na področju letalstva dosegla tudi znaten napredek v zvezi z Mednarodno organizacijo civilnega letalstva (ICAO), državami v sosesčini Evropske unije in nekaterimi ključnimi partnerji na svetovni ravni.
- (10) Memorandum o sodelovanju z Mednarodno organizacijo civilnega letalstva (ICAO) je bil podpisan leta 2010⁽⁴⁾, kar zagotavlja okvir za strukturno sodelovanje med pogodbenicama, zlasti v zvezi z izmenjavo informacij, povezanih z varnostjo, z namenom, da se, kadar je mogoče, prepreči podvajanje nalog, zato bi se morala program inšpekcijskih pregledov standardiziranja, ki ga izvaja agencija, in revizijski program ICAO za splošno presojo nadzora varnosti (USOAP) bolj medsebojno povezati. Načini dela pri inšpekcijskih pregledih bi morali upoštevati tudi dokument ICAO Doc 9735 – priročnik za stalno spremljanje USOAP.
- (11) V državah, ki so vključene v sosedsko politiko in politiko širitve EU, predvsem državah pogodbenicah sporazuma o

skupnem evropskem zračnem prostoru, bi morali biti inšpekcijski pregledi standardiziranja organizirani v skladu z enakimi načini dela in v skladu z enakimi standardi kot v državah članicah na podlagi ustreznih sporazumov ali delovnih dogovorov.

- (12) V državah, ki so podpisale dvostranske sporazume o varnosti v zračnem prometu, ki zagotavljajo medsebojno sprejemanje določenih ugotovitev in potrdil v zvezi s certificiranjem, bi morali inšpekcijski pregledi standardiziranja podpirati spremljanje izvajanja sporazuma in poročanje o rezultatih ustreznemu dvostranskemu nadzornemu odboru s ciljem morebitnih prilagoditev. Inšpekcijski pregledi držav članic, katerih ugotovitve in potrdila v zvezi s certificiranjem se sprejmejo v okviru dvostranskih sporazumov, bi morali vključevati dodatne preveritve, s katerimi se zagotovi, da pristojni organi pravilno izvajajo svoje pristojnosti, ki izhajajo iz dvostranskih sporazumov.
- (13) Za učinkovito spremljanje izvajanja Uredbe (ES) št. 216/2008 in njenih izvedbenih predpisov ter drugih predpisov o varnosti v letalstvu, ki izhajajo iz obstoječih uredb in sporazumov, je treba sedanje načine dela pregledati, s čimer bi se zagotovilo zlasti, da postanejo bolj sistemsko usmerjeni, upoštevajo stalnejši pristop k spremljanju, se bolj osredotočijo na učinkovitost varnosti, zagotovijo učinkovitejšo rabo virov, ne povzročajo nepotrebnega bremena pristojnim organom in da vključijo povratno zanko za dejavnosti agencije na področju priprave predpisov. Ustanoviti bi bilo treba skupine za inšpekcijske preglede z ustrezno usposobljenim in kvalificiranim osebjem, agencija pa bi si morala prizadevati za uravnoteženje udeležbe pooblaščenega osebja iz različnih držav članic.
- (14) Načini dela bi morali odražati opredelitve in načela pregledovanja, opredeljena v standardu ISO 19011.
- (15) Poleg spremljanja na ravni inšpekcijskih pregledov bi morali načini dela izpopolniti tudi spremljanje na sistemski ravni in na ravni ugotovitev.
- (16) Načini dela bi morali agenciji zagotoviti več prožnosti pri ukrepanju, kadar to ustreza njeni tehnični usposobljenosti, in hkrati omogočiti ohranjanje pravne gotovosti glede načinov dela.
- (17) Zato bi bilo treba Uredbo (ES) št. 736/2006 razveljaviti.
- (18) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem odbora, ustanovljenega s členom 65 Uredbe (ES) št. 216/2008 –

⁽¹⁾ UL L 109, 19.4.2008, str. 17.

⁽²⁾ UL L 296, 25.10.2012, str. 1.

⁽³⁾ UL L 311, 25.11.2011, str. 1.

⁽⁴⁾ Sklep Sveta 2011/531/EU (UL L 232, 9.9.2011, str. 8).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Vsebina in področje uporabe

1. Ta uredba določa načine dela za:
 - (a) spremljanje uporabe Uredbe (ES) št. 216/2008 in njenih izvedbenih predpisov na področjih iz člena 1(1) navedene uredbe pri pristojnih organih držav članic;
 - (b) izvajanje inšpekcijskih pregledov standardiziranja pri pristojnih organih držav članic;
 - (c) preverjanje, ali pristojni organi držav članic izdajajo in nadzorujejo certifikate v skladu z Uredbo (ES) št. 216/2008 in njenimi izvedbenimi predpisi;
 - (d) prispevek k ocenjevanju učinka izvajanja Uredbe (ES) št. 216/2008 in njenih izvedbenih predpisov s strani pristojnih organov držav članic.

2. Načini dela iz te uredbe se, če je to izvedljivo, uporabljajo tudi, kadar se agenciji naloži naloga spremljanja izvajanja varnostnih zahtev v letalstvu, ki jih določajo druga zakonodaja EU, sporazumi, ki jih je sklenila Unija, ali delovni dogovori, ki jih je sklenila agencija.

Člen 2

Opredelitev pojmov

Za namene te uredbe se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „inšpekcijski pregled“ pomeni inšpekcijski pregled standardiziranja iz člena 24(1) in člena 54 Uredbe (ES) št. 216/2008, vključno z inšpekcijskim pregledom podjetij ali podjetniških združenj iz člena 54(4) in člena 55 navedene uredbe, ki jih izvaja agencija;
2. „pristojni organ“ pomeni subjekt, ki ga je država članica določila kot pristojnega za izvajanje Uredbe (ES) št. 216/2008 in njenih izvedbenih predpisov;
3. „pooblaščen osebje“ pomeni osebe, ki jih je agencija pooblastila za izvajanje inšpekcijskih pregledov, vključno z napotenim osebjem;
4. „napoteno osebje“ pomeni uradnike, ki so jih dali na razpolago pristojni organi držav članic, Mednarodna organizacija za civilno letalstvo (ICAO), druge mednarodne organizacije s področja letalstva ali pristojni organi tretjih držav, ki so sklenile sporazume z Unijo ali delovne dogovore z agencijo, in ki so jih ti organi imenovali za pomoč agenciji pri izvažanju inšpekcijskih pregledov;
5. „dokaz“ pomeni evidence, navedbe dejstev ali druge informacije, ki so ustrezne in preverljive;

6. „ugotovitev“ pomeni rezultat primerjave med razpoložljivimi dokazi in veljavnimi zahtevami;

7. „popravek“ pomeni ukrep za odpravo ugotovljenega neskladja z veljavnimi zahtevami;

8. „korektivni ukrep“ pomeni ukrep za odpravo vzroka ugotovljenega neskladja z veljavnimi zahtevami, da se prepreči ponovitev;

9. „nujen pomislek glede varnosti“ pomeni stanje, v katerem obstaja dokaz, da je proizvod, storitev, sistem, sestavni del, oprema ali objekt v takšnem stanju ali se upravlja, izvaja ali vzdržuje na takšen način, da lahko poškoduje ljudi, če se stanje takoj ne popravi.

Člen 3

Načela, ki se uporabljajo za spremljanje

1. Agencija spremlja uporabo zahtev iz člena 1 s strani pristojnih organov in enotno izvajanje teh zahtev v skladu z načinom dela iz te uredbe ter o tem poroča.

2. Spremljanje je stalno, temelji na tveganju in poteka na podlagi informacij, ki so na voljo agenciji. Vključuje ocenjevanje sposobnosti pristojnih organov za izvajanje njihovih pristojnosti na področju nadzora varnosti, po potrebi izvajanje inšpekcijskih pregledov in nadaljnjih ukrepov na podlagi ugotovitev, ki izhajajo iz inšpekcijskih pregledov, da se zagotovi pravočasno izvajanje ustreznih popravkov in korektivnih ukrepov.

3. Spremljanje upošteva sistemski pristop. Obravnava vsa področja in ključne elemente sistema nadzora varnosti, kot ga je opredelila ICAO. Posebna pozornost je namenjena vmesnikom med področji.

4. Spremljanje se izvaja na pregleden, učinkovit, uspešen, harmoniziran in dosleden način.

5. Agencija analizira rezultate svojih dejavnosti spremljanja, da bi ugotovila potrebo po regulativnih izboljšavah.

Člen 4

Načela, ki se uporabljajo za inšpekcijske preglede in ugotovitve

1. Inšpekcijski pregledi pri pristojnih organih upoštevajo rezultate predhodnih inšpekcijskih pregledov in obravnavajo predvsem spremembe regulativnih zahtev, sposobnosti pristojnega organa za nadzor varnosti, so sorazmerni glede na raven in kompleksnost dejavnosti, ki jo nadzorujejo, ter prednostno zagotavljajo visoko in enotno stopnjo varnosti komercialnih zračnih prevozov.

2. Inšpekcijski pregledi lahko vključujejo inšpekcijske preglede podjetij ali podjetniških združenj, ki so pod nadzorom pristojnih organov, ki se pregledujejo.

3. Inšpekcijski pregledi lahko vključujejo, če se zadevne strani o tem dogovorijo, inšpekcijske preglede vojaških objektov, namenjenih javni rabi, ali storitev, ki jih za javnost opravlja vojaško osebje, da se preveri, ali izpolnjujejo zahteve iz člena 1(3) Uredbe (ES) št. 216/2008.

4. Inšpekcijske preglede izvaja skupina, sestavljena iz osebja, ki ga je pooblastila agencija ter je kvalificirano in usposobljeno za ustrezno področje ali področja. Pooblaščen osebje uporablja načela neodvisnosti, neoporečnosti, etičnega ravnanja, skrbne preveritve, poštenega prikaza in zaupnosti.

5. Kadar agencija ugotovi, da eden ali več certifikatov ni skladnih z Uredbo (ES) št. 216/2008 in njenimi izvedbenimi predpisi, se ta ugotovitev neskladnosti sporoči zadevnemu pristojnemu organu. Kadar ugotovljena neskladnost ni pravočasno odpravljena, agencija pripravi priporočila v skladu s členom 11(2) Uredbe (ES) št. 216/2008, da omogoči odločitev o medsebojnem priznavanju navedenega certifikata(-tov).

6. Agencija razvrsti neskladja, ugotovljena med inšpekcijskimi pregledi iz odstavkov 1, 2 in 3 in izvaja nadaljnje ukrepe glede na učinek teh neskladij na varnost, pri čemer imajo prednost ugotovitve, povezane z varnostjo. Agencija tudi nemudoma obvesti pristojne organe držav članic, kadar korekcija nujnega pomisleka glede varnosti ni bila ustrezno obravnavana.

7. Ta uredba ne posega v člena 15 in 58 Uredbe (ES) št. 216/2008, Sklep Komisije 2001/844/ES, ESPJ, Euratom⁽¹⁾, Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 2111/2005⁽²⁾ in Uredbo Komisije (ES) št. 473/2006⁽³⁾.

Člen 5

Izmenjava informacij

1. Pristojni organi držav članic zagotovijo agenciji vse potrebne informacije, ki so pomembne za njihov nadzor varnosti in obravnavajo vse ključne elemente njihovega sistema nadzora varnosti, vključno s podjetji ali podjetniškimi združenji, ki jih nadzorujejo. Informacije se zagotovijo v obliki in na način, ki ga določi agencija, ob upoštevanju informacij, ki so bile dane na razpolago ICAO.

2. Agencija lahko od pristojnih organov držav članic zahteva tudi namenske informacije. Kadar agencija predloži takšen zahtevek za informacije, navede pravno podlago in namen, določi, kakšne informacije so potrebne, in postavi rok, v katerem je treba informacije zagotoviti.

3. Agencija zagotovi pristojnim organom držav članic ustrezne informacije, da podpre enotno izvajanje veljavnih zahtev.

Člen 6

Nacionalni koordinator standardiziranja

1. Države članice imenujejo nacionalnega koordinatorskega standardiziranja, ki deluje kot njihova glavna kontaktna točka za vse dejavnosti standardiziranja in zlasti koordinira izmenjavo informacij iz člena 5(1). Nacionalni koordinator standardiziranja je odgovoren za:

- (a) stalno vzdrževanje in posodabljanje informacij, predloženih agenciji, vključno z informacijami, ki se zahtevajo v skladu s členi 3, 4 in 5, načrti popravkov in korektivnih ukrepov ter dokazi o izvajanju dogovorjenih korektivnih ukrepov;
- (b) pomoč agenciji v vseh fazah inšpekcijskega pregleda ter zagotavljanje, da ima skupina za inšpekcijske preglede spremstvo ves čas inšpekcijskih pregledov na kraju samem.

2. Pristojni organi poskrbijo, da so na voljo jasne komunikacijske zveze med imenovanim nacionalnim koordinatorskim standardiziranja in njihovo notranjo organizacijo, da lahko koordinator pravilno izvaja svoje pristojnosti.

Člen 7

Stalno spremljanje

1. Stalno spremljanje iz člena 3 zajema:

- (a) zbiranje in analiziranje podatkov in informacij, ki jih zagotavljajo pristojni organi držav članic, Mednarodna organizacija civilnega letalstva (ICAO), Komisija in drugi viri;
- (b) ocenjevanje sposobnosti pristojnega organa za izvajanje pristojnosti nadzorovanja varnosti;
- (c) glede na oceno iz točke (b) določanje prednosti, načrtovanje in opredeljevanje področja inšpekcijskih pregledov;
- (d) izvajanje takšnih inšpekcijskih pregledov, vključno s povezanim poročanjem;
- (e) izvajanje nadaljnjih ukrepov in zaključevanje ugotovljenih neskladnosti, ki izhajajo iz inšpekcijskih pregledov.

2. Za ocenjevanje iz točke (b) odstavka 1 agencija določi, razvije in vzdržuje enotni model ob upoštevanju vsaj naslednjih elementov:

- (a) velikost in kompleksnost letalskega sektorja;
- (b) resni incidenti, nesreče, nesreče s smrtnim izidom in s tem povezani smrtni primeri;
- (c) rezultati inšpekcijskih pregledov na ploščadi;
- (d) rezultati predhodnih inšpekcijskih pregledov;
- (e) sposobnost pristojnih organov za učinkovito izvajanje popravkov in korektivnih ukrepov;

⁽¹⁾ UL L 317, 3.12.2001, str. 1.

⁽²⁾ UL L 344, 27.12.2005, str. 15.

⁽³⁾ UL L 84, 23.3.2006, str. 8.

(f) rezultat revizij, opravljenih v okviru nacionalnih konvencij ali državnih programov za ocenjevanje varnosti;

(g) obstoj ukrepov v skladu s členom 11(2) Uredbe (ES) št. 216/2008 ali členom 258 Pogodbe.

3. Rezultati modela iz odstavka 2 ter vhodni podatki in rezultati ocen so na voljo nacionalnemu koordinatorju standardiziranja zadevne države članice.

4. Glede na stalno spremljanje Agencija prilagodi program inšpekcijskih pregledov tako, da odraža izboljšanja in poslabšanja ravni varnosti. Agencija sprejme ustrezne ukrepe, kadar obstajajo dokazi o poslabšanju ravni varnosti.

Člen 8

Program inšpekcijskih pregledov

1. Agencija v sodelovanju s Komisijo določi večletni program, v katerem so navedeni inšpekcijski pregledi iz člena 10(1)(a), in letni program, v katerem so navedeni inšpekcijski pregledi iz člena 10(1)(a) in (b).

2. V programu inšpekcijskih pregledov so navedene zadevne države članice, področja, ki bodo pregledana, in predviden časovni okvir za fazo pregledov na kraju samem, ob upoštevanju modela iz člena 7.

3. Agencija lahko programe inšpekcijskih pregledov prilagaja, da bi upoštevala nastala tveganja, ki izhajajo iz stalnega spremljanja iz člena 7.

4. Letni program se pošlje Komisiji, članom upravnega odbora agencije kot del delovnega programa agencije v skladu s členom 33(2)(c) Uredbe (ES) št. 216/2008 in nacionalnemu koordinatorju standardiziranja zadevne države članice.

Člen 9

Področja inšpekcijskih pregledov

1. Agencija izvaja inšpekcijske preglede, s katerimi obravnava vsako področje, opredeljeno v poglavju II Uredbe (ES) št. 216/2008. Ta področja so:

(a) plovnost, kot je opredeljena v členu 5, in varstvo okolja, kot je opredeljeno v členu 6 navedene uredbe;

(b) letalsko osebje, kot je opredeljeno v členih 7 in 8 navedene uredbe;

(c) letalske operacije, kot so opredeljene v členih 8 in 9 navedene uredbe;

(d) pregledi plovčadi, kot so opredeljeni v členu 10 navedene uredbe;

(e) aerodromi, kot so opredeljeni v členu 8a navedene uredbe;

(f) ATM/ANS in kontrolorji zračnega prometa, kot so opredeljeni v členih 8b in 8c navedene uredbe;

glede na razvoj Uredbe (ES) št. 216/2008 ali na zahtevo Komisije se lahko opredelijo dodatna področja.

2. Agencija zagotovi, da so njena sredstva ustrezno razporejena na spremljanje in inšpekcijsko pregledovanje različnih področij glede na rezultate stalnega spremljanja iz člena 7.

Člen 10

Vrste inšpekcijskih pregledov

1. Agencija izvaja:

(a) celovite inšpekcijske preglede za pregled enega ali več področij; ti inšpekcijski pregledi se izvajajo v časovnih presledkih, opredeljenih na podlagi rezultatov stalnega spremljanja;

(b) usmerjene inšpekcijske preglede za pregled določenih področij znotraj enega ali več področij in/ali za ocenjevanje stanja izvajanja dogovorjenih popravkov in korektivnih ukrepov;

(c) namenske inšpekcijske preglede za preiskavo določenih pomislekov, ki izhajajo iz stalnega spremljanja, ki ga opravlja agencija, ali na zahtevo Komisije.

2. Ne glede na inšpekcijske preglede iz odstavka 1 lahko agencija postavi ugotovitve zunaj kraja inšpekcijskega pregleda, kadar je zbrala dovolj dokazov o neskladnosti.

Člen 11

Merila za usposabljanje, kvalifikacije in dovoljenja za skupine za inšpekcijske preglede

1. Agencija določi merila za kvalifikacije osebja, ki sodeluje v skupinah za inšpekcijske preglede.

2. Merila za kvalifikacijo vključujejo:

(a) poznavanje institucionalnega in regulativnega okvira, zlasti te uredbe in ustreznih mednarodnih sporazumov;

(b) poznavanje tehnik pregledovanja in izkušnje z njimi;

(c) tehnična usposobljenost in praktične izkušnje na ustreznih področjih iz člena 9.

3. Vodje skupin so osebje, ki je zaposleno v agenciji. Merila za njihovo kvalifikacijo vključujejo poleg meril iz odstavka 2 tudi vodenje skupin ter komunikacijske sposobnosti v mednarodnem okolju in občutljivih razmerah.

4. Člani skupin so osebje, ki je zaposleno v agenciji, ali napoteno osebje.

5. Vodje skupin in člani skupin so usposobljeni za veljavne zahteve in postopke agencije. Agencija zagotovi stalno usposobljenost vodij skupin in članov skupin, da sodelujejo v inšpekcijskih pregledih kot pooblaščen osebje. Agencija za ta namen zagotovi ustrezne stalne programe usposabljanja.

6. Agencija lahko osebje, ki izpolnjuje merila za kvalifikacijo in se je udeležilo ustreznega usposabljanja, pooblasti za sodelovanje v skupinah za inšpekcijske preglede.

Člen 12

Ustanovitev skupin za inšpekcijske preglede

1. Inšpekcijske preglede izvajajo skupine, ki jih ustanovi agencija in so sestavljene iz pooblaščenega osebja v skladu s členom 11.

2. Agencija določi sestavo skupine tako, da je dosežena najmanjša velikost skupine, ki je potrebna za pokritje zahtevanih tehničnih usposobljenosti in delovnih obremenitev, ob upoštevanju vrste inšpekcijskega pregleda, obsega, števila obravnavanih področij in predvidenega programa. Vsaka skupina ima vodjo skupine in vsaj enega člana. Agencija vedno zagotovi, da je velikost skupine sorazmerna z obsegom dela.

3. Agencija zagotovi, da pri sestavi skupin ni nasprotja interesov niti s pregledanimi pristojnimi organi niti s pregledanimi podjetji ali podjetniškimi združenji.

4. Agencija v primernem času pred inšpekcijskim pregledom od organov ali organizacij, ki napotujejo osebje, zahteva informacije o razpoložljivosti članov skupin za sodelovanje v fazi pregledov na kraju samem.

5. Stroške, ki nastajajo z udeležbo nacionalnih koordinatorjev standardiziranja iz člena 14(2) in člena 19(2) ter osebja, napotenega na inšpekcijske preglede, ki jih izvaja agencija, krije agencija v skladu s predpisi Unije in brez poseganja v letni proračunski postopek Unije.

Člen 13

Izvajanje inšpekcijskih pregledov

1. Inšpekcijski pregledi iz člena 10(1)(a) in (b) vključujejo naslednje faze:

- (a) fazo priprave, ki traja najmanj deset tednov pred inšpekcijskim pregledom;
- (b) fazo pregleda na kraju samem;
- (c) fazo poročanja, ki traja najmanj deset tednov po končani fazi na kraju samem.

2. Namenske inšpekcijske preglede iz člena 10(1)(c) je treba zadevnemu pristojnemu organu sporočiti dva tedna prej, vendar ni treba upoštevati rokov in postopkov iz členov 14, 15 in 16, razen potrebe po končnem poročilu.

3. Za neskladnosti, ki so bile ugotovljene med inšpekcijskimi pregledi iz člena 10, poteka sporočanje v skladu s členom 16, izvajanje nadaljnjih ukrepov in zaključevanje v skladu s členom 17 in razvrščanje v skladu s členom 18.

Člen 14

Faza priprave

1. V fazi priprave inšpekcijskega pregleda agencija:

- (a) obvesti pristojni organ o inšpekcijskem pregledu najmanj deset tednov pred fazo pregleda na kraju samem, v obvestilo vključi predvideno vrsto, področja in podpodročja inšpekcijskega pregleda;
- (b) zbere potrebne informacije za pripravo inšpekcijskega pregleda, pri čemer ustrezno upošteva informacije, ki so na voljo iz stalnega spremljanja;
- (c) opredeli okvir, obseg in program inšpekcijskega pregleda, vključno z inšpekcijskim pregledom podjetij ali podjetniških združenj, pri čemer upošteva informacije iz stalnega spremljanja;
- (d) opredeli velikost in sestavo skupine za inšpekcijski pregled.

2. Na podlagi obvestila o inšpekcijskem pregledu pristojni organ sodeluje z agencijo, da se hitro pripravi faza pregleda na kraju samem. Po potrebi se lahko organizira predhodno srečanje skupine za inšpekcijski pregled in nacionalnega koordinatorja standardiziranja.

3. Agencija pristojnemu organu vsaj dva tedna pred fazo pregleda na kraju samem zagotovi program inšpekcijskega pregleda in sestavo skupine za inšpekcijski pregled.

Člen 15

Faza pregleda na kraju samem

1. V fazi inšpekcijskega pregleda na kraju samem agencija:

- (a) organizira uvodni sestanek z nacionalnim koordinatorjem standardiziranja in pristojnim organom, ki se pregleduje;
- (b) izvaja nadaljnje ukrepe za neskladnosti, ki so bile opredeljene v predhodnih inšpekcijskih pregledih in še niso rešene, ter pregleda ustrezne popravke in korektivne ukrepe;
- (c) obvesti pristojni organ o morebitnem nujnem pomisleku glede varnosti, kadar je med inšpekcijskim pregledom ugotovljen tak pomislek;
- (d) na zaključni seji pristojnemu organu, ki se pregleduje, predstavi seznam predhodnih ugotovitev neskladnosti, ki so bile ugotovljene ali so se zanje izvajali nadaljnji ukrepi v teku inšpekcijskega pregleda.

2. Agencija lahko tudi:

- (a) pregleda glavne urade v obsegu, ki se ji zdi potreben, morebitne regionalne urade pristojnega organa in usposobljenih subjektov, katerim je pristojni organ morda dodelil naloge;

- (b) v okviru inšpekcijskega pregleda pristojnega organa pregleda podjetja ali podjetniška združenja, ki so pod nadzorom tega pristojnega organa; v tem primeru lahko pristojni organ spremlja skupino za inšpekcijski pregled;
- (c) opravi pogovore z osebjem pristojnega organa, ki se pregleduje, in usposobljenih subjektov ter podjetij ali podjetniškega združenja, če obstajajo;
- (d) preuči zakonodajo, postopke, certifikate, evidence, podatke in katero koli drugo gradivo.

Člen 16

Faza poročanja

1. V fazi poročanja o inšpekcijskem pregledu agencija v šestih tednih po zaključni seji faze pregleda na kraju samem pregleda predhodne ugotovitve, jih razvrsti in na tej podlagi uredi osnutek poročila, ki ga naslovi na pristojni organ, ki se pregleduje.
2. Osnutek poročila vsebuje vsaj:
 - (a) povzetek s predstavitvijo zaključkov;
 - (b) podrobnosti o izvedbi inšpekcijskega pregleda, vključno z vrsto inšpekcijskega pregleda, zajetimi področji, okvirom in sestavo skupine;
 - (c) analizo po kritičnih elementih z usmeritvijo na najpomembnejše ugotovitve;
 - (d) seznam ugotovitev neskladnosti, ki so bile opredeljene ali med inšpekcijskim pregledom ali so se zanje izvajali nadaljnji ukrepi, skupaj z razvrstitvijo ugotovitev;
 - (e) po potrebi priporočila, vključno z medsebojnim priznavanjem certifikatov.
3. Ugotovitve neskladnosti se sporočijo z osnutkom poročila iz odstavka 2, če jih ni agencija že pisno sporočila na drug način.
4. Pristojni organ lahko predloži agenciji pisne pripombe v dveh tednih po obvestilu.
5. Agencija v desetih tednih po zaključni seji izda končno poročilo na podlagi osnutka poročila iz odstavka 2, ki odraža morebitne pripombe pregledanega pristojnega organa. Agencija lahko po potrebi prilagodi opis ugotovitve neskladnosti, njeno pravno podlago, razvrstitev ali status, da bi upoštevala pripombe in popravke ali korektivne ukrepe, predložene v fazi poročanja.
6. Agencija za vsako državo članico vzpostavi in ohranja stanje stalnega spremljanja, ki se na zahtevo predloži zadevni državi članici in Komisiji.

7. Končno poročilo je naslovljeno na pregledan pristojni organ in na Komisijo, ki lahko nato to poročilo po potrebi pošlje zadevni državi članici in drugim pristojnim organom.

Člen 17

Izvajanje nadaljnjih ukrepov in zaključevanje ugotovitev

1. Pristojni organ najpozneje štiri tedne po prejemu obvestila agencije predlaga popravke in korektivni ukrep za vse ugotovitve neskladnosti, razvrščene v skladu s členom 18(1)(b) in (c).
2. Pristojni organ najpozneje deset tednov po prejemu obvestila agencije predlaga korektivni ukrep za vse ugotovitve neskladnosti, razvrščene v skladu s členom 18(1)(a).
3. Pristojni organ agenciji v primernem času poroča o zaključku korektivnih ukrepov in zagotovi dokaze zanje.
4. Agencija:
 - (a) pravočasno oceni popravke in korektivne ukrepe, ki jih je predložil pristojni organ, ali zahteva dodatna pojasnila;
 - (b) odobri ali zavrne predložene popravke in/ali korektivne ukrepe v 16 tednih po obvestilu;
 - (c) spremlja ustrezno izvajanje korektivnih ukrepov;
 - (d) ugotovi morebitno potrebo po dodatnih ukrepih v skladu s členom 22;
 - (e) pristojnemu organu in Komisiji s poročili o stanju redno poroča o stanju ugotovitev neskladnosti in povezanih popravkih/korektivnih ukrepih;
 - (f) ko je zadovoljna z zaključkom korektivnih ukrepov in predloženimi dokazi, zaključi ugotovitve o neskladnosti, evidentira zaključek ugotovitev neskladnosti in o tem obvesti pristojni organ.
5. Za namene iz točke (c) lahko agencija od pristojnega organa zahteva dokaze ali pojasnila. Agencija se lahko odloči tudi za preveritev izvajanja z inšpekcijskim pregledom na kraju samem.
6. Kadar so ugotovitve neskladnosti posledica kršitev v skladu s členom 11(2) Uredbe (ES) št. 216/2008 ali Pogodb, agencija po posvetovanju s Komisijo zagotovi ustrezne nadaljnje ukrepe in takšne ugotovitve ne zaključi brez predhodne uskladitve s Komisijo.

Člen 18

Razvrščanje ugotovitev

1. Agencija vse ugotovitve neskladnosti, ki jih je opredelila v okviru inšpekcijskih pregledov iz člena 10, razvrsti in o njih poroča glede na to, ali spadajo med upravne zahteve ali tehnične zahteve, v naslednje razrede:

- (a) razred C: neskladnost z veljavnimi zahtevami, ki vzbujajo predvsem pomisleke v zvezi s standardiziranjem;
 - (b) razred D: neskladnost z veljavnimi zahtevami, ki vzbujajo pomisleke v zvezi s standardiziranjem in pomisleke glede varnosti, če niso pravočasno odpravljene;
 - (c) razred G: nujen pomislek glede varnosti.
2. Prednostni vrstni red poročanja, izvajanja nadaljnjih ukrepov in zaključka je odvisen od razvrstitve.

Člen 19

Nujen pomislek glede varnosti

1. Kadar agencija obvesti o nujnem pomisleku glede varnosti:
- (a) agencija od pristojnega organa zahteva, da sprejme ustrezne korektivne ukrepe, vključno s takojšnjimi popravki;
 - (b) pristojni organ uporabi uspešne popravke, da odpravi ugotovitev, in agenciji zagotovi dokaz o tem.
2. Agencija lahko v dveh tednih od obvestila o nujnem pomisleku glede varnosti zahteva od pristojnega organa, da se udeleži sestanka za oceno izvajanja takojšnjih popravkov.
3. Kadar agencija s popravki ni zadovoljna, pripravi priporočila za Komisijo, po potrebi vključi tudi zahtevo glede medsebojnega priznavanja certifikatov, ki jih je izdal pristojni organ. Agencija tudi nemudoma obvesti pristojne organe držav članic.

Člen 20

Evidence

1. Agencija vzpostavi sistem vodenja evidenc za ustrezno shranjevanje, dostopnost in zanesljivo sledljivost:
- (a) usposabljanja, kvalifikacije in dovoljenj vodij skupin in članov skupin;
 - (b) programov inšpekcijskih pregledov;
 - (c) poročil;
 - (d) ugotovitev in z njimi povezanih dokazov;
 - (e) dogovorjenih popravkov in korektivnih ukrepov;
 - (f) zaključka ugotovitev neskladnosti in s tem povezanih dokazov;
 - (g) priporočil glede medsebojnega priznavanja certifikatov;
 - (h) ocen iz člena 7(1)(b).
2. Vse evidence se hranijo najmanj 15 let, upošteva se veljavna zakonodaja o varstvu podatkov.

Člen 21

Dostop do podatkov iz poročil o inšpekcijskem pregledu

1. Kadar podatki v poročilu o inšpekcijskem pregledu zadevajo podjetje ali podjetniško združenje, ki je pod varnostnim nadzorom tretje države in spada v področje uporabe sporazuma Unije, sklenjenega v skladu s členom 12 Uredbe (ES) št. 216/2008, so navedeni podatki na voljo tretji državi kot pogodbenici takega sporazuma v skladu z določbami sporazuma.
2. Kadar podatki v poročilu o inšpekcijskem pregledu spadajo v področje uporabe memoranduma o sodelovanju med Unijo in ICAO, so navedeni podatki na voljo ICAO v skladu z določbami tega memoranduma o sodelovanju in ustrezne priloge o varnosti.
3. Kadar se podatki v poročilu o inšpekcijskem pregledu nanašajo na preiskave o varnosti, ki še potekajo in se izvajajo v skladu z Uredbo (EU) št. 996/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, so navedeni podatki takoj na voljo organu, ki je pristojen za preiskavo varnosti.
4. Za potrebe Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ se šteje, da postopek odločanja, povezan s poročilom o inšpekcijskem pregledu ni zaključen, preden se zaključijo ustrezne ugotovitve o neskladnosti.

Člen 22

Dodatni ukrepi

1. Agencija ugotovi morebitno opustitev izvajanja nadaljnjih ukrepov pri spremljanju ugotovljene neskladnosti, kot je:
- (a) korektivni ukrep ni bil predložen v roku iz člena 17(1);
 - (b) agencija v roku iz člena 17(4)(b) korektivnega ukrepa ni odobrila;
 - (c) korektivni ukrep se ne izvaja ustrezno.
2. V primerih iz odstavka 1 agencija zahteva od pristojnega organa, da napako pojasni in predloži dodatne ukrepe, pri čemer določi rok za odgovor.
3. Agencija oceni posledice napake skupaj z odgovorom, ki ga je predložil pristojni organ v postavljenem roku. Na podlagi rezultata takšne ocene se lahko agencija:
- (a) strinja s predloženimi dodatnimi ukrepi ali
 - (b) zadevnemu pristojnemu organu in Komisiji izda dodatno poročilo. Poročilo vključuje oceno, ki jo je pripravila agencija, in priporočila za Komisijo, po potrebi tudi priporočila glede medsebojnega priznavanja certifikata ali certifikatov, ki jih je izdal pristojni organ.

⁽¹⁾ UL L 295, 12.11.2010, str. 35.

⁽²⁾ UL L 145, 31.5.2001, str. 43.

4. Brez poseganja v Uredbo (ES) št. 2111/2005 lahko Komisija po prejemu dodatnega poročila iz odstavka 3(b) sprejme kateri koli naslednji ukrep:

- (a) predloži zadevni državi članici pripombe ali zahteva dodatna pojasnila, da se razjasnijo vse ugotovitve ali del ugotovitev neskladnosti;
- (b) zahteva od agencije, da opravi namenski inšpekcijski pregled, da preveri zadovoljivost izvajanja popravkov in korektivnih ukrepov;
- (c) sproži postopek iz člena 11(2) Uredbe (ES) št. 216/2008, da se odloči, ali certifikati, ki jih je izdal pristojni organ, izpolnjujejo veljavne zahteve;
- (d) sproži postopek v skladu s členom 258 Pogodbe.

Člen 23

Letno poročilo

Agencija Komisiji vsako leto najpozneje do 31. marca predloži letno poročilo o stalnem spremljanju in inšpekcijskih pregledih, izvedenih v preteklem letu. Poročilo vključuje analizo rezultatov dejavnosti in inšpekcijskih pregledov, ki odražajo sposobnost pristojnih organov za izvajanje svojih pristojnosti v zvezi z nadzorom varnosti, ter priporočila za možne izboljšave. V priporočilih se zlasti ugotovijo tehnični predpisi, ki bi jih bilo treba določiti ali spremeniti v skladu s členom 17(2)(b) Uredbe (ES) št. 216/2008, in ukrepe agencije, ki bi jih bilo treba določiti ali spremeniti v skladu s členom 18(c) Uredbe (ES) št. 216/2008.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 28. junija 2013

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

Člen 24

Delovni postopki

Agencija najpozneje v šestih mesecih od začetka veljavnosti te uredbe revidira svoje delovne postopke, da bi izvajala naloge, ki se prenesejo nanjo v skladu s členi 3 do 23.

Člen 25

Prehodne ureditve

1. Za ugotovitve neskladnosti, ki jih je agencija opredelila v skladu z Uredbo (ES) št. 736/2006 in za katere dokazi o zaključku v času začetka veljavnosti te uredbe agenciji še niso bili predloženi, se šteje, da so bile opredeljene v skladu s to uredbo in se tako obravnavajo.

2. Za načrte korektivnih ukrepov, ki jih je agencija odobrila v skladu z Uredbo (ES) št. 736/2006 se šteje, da so bili odobreni v skladu s to uredbo.

3. Za člane skupin in vodje skupin, ki jih je agencija pooblastila v skladu z Uredbo (ES) št. 736/2006 se šteje, da so bili pooblaščen v skladu s to uredbo.

Člen 26

Razveljavitev

Uredba (ES) št. 736/2006 se razveljavi.

Člen 27

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2014.

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 629/2013

z dne 28. junija 2013

o nadaljnjih posebnih ukrepih glede dajanja izvenkvotnega sladkorja in izoglukoze na trg Unije z
znižanimi presežnimi dajatvami v tržnem letu 2012/2013

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

2012/2013 bi bile še vedno na voljo znatne količine izvenkvotnega sladkorja v obsegu najmanj 1 200 000 ton. Del tega sladkorja bi lahko namenili za ublažitev omejene ponudbe sladkorja na živilskem trgu Unije in preprečevanje čezmernega zvišanja cen.

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode (Uredba o enotni SUT) ⁽¹⁾, zlasti člena 64(2) in člena 186 v povezavi s členom 4 Uredbe,

(4) Da bi zagotovili pretočnost trga, je izvenkvotni sladkor treba dati na trg. Tak ukrep bi moral biti mogoč, vsakič ko je potreben v tržnem letu 2012/2013.

ob upoštevanju naslednjega:

(1) V tržnem letu za sladkor 2011/2012 je povprečna cena franko tovarna belega sladkorja v razsutem stanju v Uniji dosegla 175 % referenčne cene 404 EUR/tono in je bila za približno 275 EUR/tono višja od cene na svetovnem trgu. Cena v Uniji se je zdaj ustalila na okoli 700 EUR/tono, kar je najvišja stopnja od reforme ureditve trga sladkorja in ovira nemoteno dobavo sladkorja na trgu Unije. Pričakovano povečanje te že tako visoke cene na začetku tržnega leta 2012/2013 je povečalo tveganje za resne motnje na trgu, ki jih je bilo treba s potrebnimi ukrepi preprečiti. Komisija je 18. januarja, 15. februarja in 22. marca 2013 sprejela izvedbene uredbe (EU) št. 36/2013 ⁽²⁾, (EU) št. 131/2013 ⁽³⁾ in (EU) št. 281/2013 ⁽⁴⁾, ki določajo posebne ukrepe za odpravljanje motenj na trgu. Kljub sprejetim ukrepom pa tekoče cene, registrirane na trgu, kažejo, da je treba sprejeti nadaljnje ukrepe za odpravljanje trajnih motenj na trgu.

(5) Na podlagi členov 186 in 188 Uredbe (ES) št. 1234/2007 se lahko sprejmejo ukrepi, kadar je to potrebno, za odpravo motenj na trgu ali tveganj za motnje, zlasti kadar so le-te posledica znatnega povišanja cen v Uniji, pod pogojem, da tega cilja ni mogoče doseči z drugimi ukrepi, ki so na voljo v okviru te uredbe. Glede na trenutne razmere na trgu pa Uredba (ES) št. 1234/2007 razen ukrepov na podlagi člena 186 ne določa posebnih ukrepov, ki bi omejili trend visoke cene sladkorja in omogočili dobavo sladkorja na trg Unije po primernih cenah.

(6) V skladu s členom 64(2) Uredbe (ES) št. 1234/2007 lahko Komisija določi presežno dajatev na proizvedeno količino sladkorja in izoglukoze, ki presega kvoto, na zadostno visoki ravni, da se je mogoče izogniti kopičenju presežnih količin. Uredba Komisije (ES) št. 967/2006 z dne 29. junija 2006 o podrobnih izvedbenih pravilih za Uredbo Sveta (ES) št. 318/2006 glede proizvodnje izvenkvotnega sladkorja ⁽⁵⁾ v členu 3(1) dajatev določa na 500 EUR na tono.

(2) Na podlagi ocenjene ponudbe in povpraševanja za leto 2012/2013 se pričakuje, da bodo končne zaloge na trgu sladkorja za najmanj 0,5 milijona tone nižje kot v letu 2011/2012. Ta številka že upošteva uvoz iz tretjih držav, za katere veljajo določeni preferencialni sporazumi.

(7) Za omejeno količino sladkorja, ki presega kvoto, je treba določiti znižano presežno dajatev na ravni na tono, ki bo omogočala pravično obravnavo proizvajalcev sladkorja v Uniji, zagotovila dobro delovanje trga sladkorja v Uniji in pripomogla k zmanjšanju razlik med cenami sladkorja v Uniji in na svetovnem trgu, ne da bi ustvarila tveganje za kopičenje presežkov na trgu Unije.

(3) Po drugi strani pa je zaradi pričakovane dobre žetve ocenjena proizvodnja sladkorja za skoraj 4 600 000 ton presegla kvoto za sladkor iz člena 56 Uredbe (ES) št. 1234/2007. Ob upoštevanju predvidljivih pogodbenih obveznosti proizvajalcev sladkorja glede nekaterih vrst industrijske uporabe iz člena 62 navedene uredbe in izvoznih obveznosti za izvenkvotni sladkor za leto

(8) Ker Uredba (ES) št. 1234/2007 določa kvote za sladkor in izoglukozo, bi moral podoben ukrep veljati tudi za primerno količino proizvedene izoglukoze, ki presega kvoto, saj je ta do določene mere trgovsko nadomestilo za sladkor.

⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.

⁽²⁾ UL L 16, 19.1.2013, str. 7.

⁽³⁾ UL L 45, 16.2.2013, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 84, 23.3.2013, str. 19.

⁽⁵⁾ UL L 176, 30.6.2006, str. 22.

- (9) Da bi povečali ponudbo, bi morali proizvajalci sladkorja in izoglukoze pri pristojnih organih držav članic zaprositi za dovoljenja za prodajo določenih količin, ki presegajo kvoto, na trgu Unije z znižano presežno dajatvijo.
- (10) Znižano presežno dajatev bi bilo treba plačati potem, ko je vloga sprejeta, in preden je izdano dovoljenje.
- (11) Veljavnost dovoljenj je treba časovno omejiti, da bi spodbudili hitro izboljšanje razmer v ponudbi.
- (12) Z določitvijo zgornjih mej pri količinah, za katere lahko zaprosi vsak proizvajalec v enem prijavnem obdobju, in omejitvijo dovoljenj na proizvode iz lastne proizvodnje vlagatelja naj bi preprečili špekulacije v sistemu, ki ga uvaja ta uredba.
- (13) Proizvajalci sladkorja bi se z vlogo morali obvezati, da bodo plačali najnižjo ceno za sladkorno peso, s katero bodo proizvedli količino sladkorja, za katero so zaprosili. Treba je določiti minimalne pogoje za upravičenost do predložitve vlog.
- (14) Pristojni organi držav članic bi morali o prejetih vlogah obvestiti Komisijo. Zagotoviti je treba vzorce, da bi poenostavili in standardizirali ta obvestila.
- (15) Komisija bi morala zagotoviti, da se dovoljenjaodobrijo samo v okviru količinskih omejitev iz te uredbe. Zato je treba Komisiji po potrebi omogočiti, da lahko za prejete vloge določi koeficient dodeljevanja.
- (16) Države članice bi morale vlagatelje takoj obvestiti, ali je bila zaprosena količina odobrena v celoti ali delno.
- (17) Pristojni organi bi morali Komisijo obvestiti o količinah, za katere so bila izdana dovoljenja za znižano presežno dajatev. Zato mora Komisija zagotoviti vzorce.
- (18) Za količine sladkorja, dane na trg Unije, bi bilo treba za količine, ki presegajo količine iz dovoljenj, izdanih na podlagi te uredbe, zahtevati presežno dajatev iz člena 64(2) Uredbe (ES) št. 1234/2007. Zato je primerno, da vsak vlagatelj, ki količine iz izdanega dovoljenja ne da na trg Unije, prav tako plača znesek v višini 500 EUR na tono. Ta usklajeni pristop je namenjen preprečevanju zlorabe mehanizma, ki ga uvaja ta uredba.
- (19) Za vzpostavitev povprečnih cen za sladkor iz kvote in izvenkvotni sladkor na trgu Unije v skladu s členom 13(1) Uredbe Komisije (ES) št. 952/2006 z dne 29. junija 2006 o podrobnih pravilih za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 318/2006, kar zadeva upravljanje notranjega trga za sladkor in sistem kvot⁽¹⁾, se mora sladkor iz dovoljenja, izdanega na podlagi te uredbe, obravnavati kot sladkor iz kvote.
- (20) V skladu s členom 2(1)(a) Sklepa Sveta 2007/436/ES, Euratom z dne 7. junija 2007 o sistemu virov lastnih sredstev Evropskih skupnosti⁽²⁾ morajo prispevki in druge dajatve, določeni v okviru skupne organizacije trgov v sektorju sladkorja, sestavljati vire lastnih sredstev. Zato je treba določiti datum določitve zadevnih zneskov ob upoštevanju člena 2(2) in člena 6(3)(a) Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1150/2000 z dne 22. maja 2000 o izvajanju Sklepa 2007/436/ES, Euratom o sistemu virov lastnih sredstev Skupnosti⁽³⁾.
- (21) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Upravljalnega odbora za skupno ureditev kmetijskih trgov –
- SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:
- Člen 1**
- Začasno zmanjšanje presežne dajatve**
1. Z odstopanjem od člena 3(1) Uredbe (ES) št. 967/2006 se znesek presežne dajatve za največjo dovoljeno količino 150 000 ton sladkorja, izraženo v ekvivalentu belega sladkorja, in 8 000 ton izoglukoze, izraženo v suhi snovi, ki sta bila proizvedena nad kvoto iz Priloge VI k Uredbi (ES) št. 1234/2007 in dana na trg Unije v tržnem letu 2012/2013, določi na 148 EUR na tono.
2. Znižana presežna dajatev iz odstavka 1 se plača po tem, ko je sprejeta vloga iz člena 2, in preden je izdano dovoljenje iz člena 6.
- Člen 2**
- Vloga za izdajo dovoljenja**
1. Proizvajalci sladkorja in izoglukoze zaprosijo za izdajo dovoljenja, da bi lahko uveljavljali pogoje iz člena 1.
2. Vlagatelji so lahko samo podjetja, ki proizvajajo pesni in trsni sladkor ali izoglukozo, za katere jim je bila podeljena odobritev v skladu s členom 57 Uredbe (ES) št. 1234/2007 in za katere jim je bila v skladu s členom 56 navedene uredbe dodeljena proizvodna kvota za tržno leto 2012/2013.
3. Vsak vlagatelj lahko v prijavnem obdobju predloži največ eno vlogo za sladkor in eno za izoglukozo.
- ⁽¹⁾ UL L 178, 1.7.2006, str. 39.
⁽²⁾ UL L 163, 23.6.2007, str. 17.
⁽³⁾ UL L 130, 31.5.2000, str. 1.

4. Vloge za izdajo dovoljenja se po telefaksu ali elektronski pošti pošljejo pristojnemu organu države članice, v kateri je bilo podjetju izdano dovoljenje za opravljanje dejavnosti. Pristojni organi držav članic lahko zahtevajo, da se elektronskim vlogam priloži napredni elektronski podpis v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 1999/93/ES ⁽¹⁾.

5. Vloga je sprejemljiva, če izpolnjuje naslednje pogoje:

(a) navaja:

(i) ime, naslov in številko DDV vlagatelja ter

(ii) zaprosene količine, izražene v tonah ekvivalenta belega sladkorja in v tonah izoglukoze v suhi snovi, zaokrožene na najbližje celo število;

(b) količine, zaprosene v tem prijavnem obdobju, izražene v tonah ekvivalenta belega sladkorja in v tonah izoglukoze v suhi snovi, ne presegajo 50 000 ton za sladkor in 2 500 ton za izoglukozo;

(c) pri vlogi za sladkor se vlagatelj obveže, da bo za količino sladkorja iz dovoljenj, izdanih v skladu s členom 6 te uredbe, plačal najnižjo ceno za sladkorno peso iz člena 49 Uredbe (ES) št. 1234/2007;

(d) vloga mora biti napisana v uradnem jeziku ali v enem od uradnih jezikov države članice, v kateri se predloži;

(e) vloga se mora sklicevati na to uredbo in vsebovati datum poteka predložitve vlog;

(f) vlagatelj ne sme uvajati nobenih dodatnih pogojev poleg pogojev iz te uredbe.

6. Vloga, ki ni predložena v skladu z odstavki 1 do 5, ni sprejemljiva.

7. Vloge po predložitvi ni mogoče umakniti ali spreminjati, čeprav se zaprosena količina odobri le delno.

Člen 3

Predložitev vlog

Obdobje za predložitev vlog se konča 10. julija 2013 ob 12:00 po bruseljskem času.

Člen 4

Posredovanje vlog s strani držav članic

1. Pristojni organi držav članic odločajo o sprejemljivosti vlog na podlagi pogojev iz člena 2. Če se pristojni organi odločijo, da je vloga nesprejemljiva, o tem takoj obvestijo vlagatelja.

2. Pristojni organ najpozneje v petek Komisiji po telefaksu ali elektronski pošti sporoči popolne vloge, ki so mu bile poslane v

predhodnem prijavnem obdobju. To obvestilo ne vsebuje podatkov iz člena 2(5)(a)(i). Države članice, ki ne prejmejo vlog in sta jim bili za tržno leto 2012/2013 dodeljeni kvoti za sladkor ali izoglukozo, Komisiji v istem roku pošljejo obvestila o ničnih zahtevkih.

3. Oblika in vsebina obvestil se določita na podlagi predlog, ki jih Komisija da na voljo državam članicam.

Člen 5

Presežene omejitve

Če pristojni organi držav članic v informacijah, ki jih sporočijo v skladu s členom 4(2), navedejo, da zaprosene količine prese-gajo omejitve iz člena 1, Komisija:

(a) določi koeficient dodeljevanja, ki ga države članice upošte-vajo pri količinah iz sporočenih vlog za izdajo dovoljenja;

(b) zavrne nesporočene vloge.

Člen 6

Izdajanje dovoljenj

1. Brez poseganja v člen 5 pristojni organ deseti delovni dan, ki sledi tednu, v katerem se je prijavno obdobje končalo, izda dovoljenja za vloge, ki jih je sporočil Komisiji, v skladu s členom 4(2).

2. Države članice Komisiji vsak ponedeljek sporočijo količine sladkorja in/ali izoglukoze, za katere so v predhodnem tednu izdale dovoljenja.

3. Predloga dovoljenja je določena v Prilogi.

Člen 7

Veljavnost dovoljenj

Dovoljenja so veljavna do konca drugega meseca, ki sledi mesecu izdaje.

Člen 8

Prenosljivost dovoljenj

Pravice in obveznosti iz dovoljenj niso prenosljive.

Člen 9

Poročanje o cenah

Za namene člena 13(1) Uredbe (ES) št. 952/2006 se količina prodanega sladkorja iz dovoljenja, izdanega na podlagi te uredbe, šteje za sladkor iz kvote.

Člen 10

Spremljanje

1. Vlagatelji mesečnim obvestilom iz člena 21(1) Uredbe (ES) št. 952/2006 dodajo količine, za katere so prejeli dovoljenja v skladu s členom 6 te uredbe.

⁽¹⁾ UL L 13, 19.1.2000, str. 12.

2. Do 31. oktobra 2013 vsak imetnik dovoljenja na podlagi te uredbe pošlje pristojnim organom držav članic dokazilo, da so bile vse količine iz njegovih dovoljenj dane na trg Unije. Za vsako tono iz dovoljenja, ki ni bila dana na trg Unije iz drugih razlogov, kot je višja sila, se plača znesek v višini 352 EUR na tono.

3. Države članice Komisiji sporočijo količine, ki niso bile dane na trg Unije.

4. Države članice izračunajo razliko med skupno količino sladkorja in izoglukoze, ki jo je vsak proizvajalec proizvedel nad kvoto, in količinami, ki so jih proizvajalci prodali v skladu z drugim pododstavkom člena 4(1) Uredbe (ES) št. 967/2006, ter jo sporočijo Komisiji. Če so proizvajalčeve preostale količine izvenkvotnega sladkorja ali izoglukoze manjše od količin, izdanih temu proizvajalcu na podlagi te uredbe, proizvajalec za to razliko plača znesek v višini 500 EUR na tono.

5. Obvestila iz odstavkov 3 in 4 morajo biti poslana najpozneje do 30. junija 2014.

Člen 11

Datum določitve pravice

Za namene člena 2(2) in člena 6(3)(a) Uredbe (ES, Euratom) št. 1150/2000 je datum določitve pravice Unije dan, ko vlagatelji plačajo presežno dajatev v skladu s členom 1(2) te uredbe.

Člen 12

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Veljati preneha 30. junija 2014.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 28. junija 2013

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

PRILOGA

Predloga dovoljenja iz člena 6(3)

DOVOLJENJE

za zmanjšanje dajatve iz člena 3 Uredbe (ES) št. 967/2006 za tržno leto 2012/2013

Država članica:	
Imetnik kvote:	
Proizvod:	
Zaprošena količina:	
Izdana količina:	
Plačana dajatev (EUR/t):	148 EUR na tono
Za tržno leto 2012/2013 se dajatev iz člena 3 Uredbe (ES) št. 967/2006 ne uporablja za količine, odobrene s tem dovoljenjem, pod pogojem, da se upoštevajo pravila iz Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 629/2013, zlasti člena 2(5)(c).	
Podpis predstavnika pristojnega organa države članice:	Datum izdaje:
To dovoljenje je veljavno do konca drugega meseca, ki sledi datumu izdaje.	

UREDBA KOMISIJE (EU) št. 630/2013

z dne 28. junija 2013

o spremembi prilog k Uredbi Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 999/2001 o določitvi predpisov za preprečevanje, nadzor in izkoreninjenje nekaterih transmisivnih spongiformnih encefalopatij

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 999/2001 z dne 22. maja 2001 o določitvi predpisov za preprečevanje, nadzor in izkoreninjenje nekaterih transmisivnih spongiformnih encefalopatij ⁽¹⁾, zlasti prvega odstavka člena 23 Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (ES) št. 999/2001 določa predpise za preprečevanje, nadzor in izkoreninjenje transmisivnih spongiformnih encefalopatij (TSE) pri govedu, ovcah in kozah. Uporablja se za proizvodnjo in dajanje na trg živih živali in proizvodov živalskega izvora ter v nekaterih posebnih primerih za njihov izvoz.
- (2) Evropska agencija za varnost hrane (EFSA) je 19. januarja 2011 objavila skupno mnenje, pripravljeno v sodelovanju z Evropskim centrom za preprečevanje in obvladovanje bolezni (ECDC), o kakršni koli morebitni epidemiološki ali molekularni povezavi med TSE pri živalih in ljudeh ⁽²⁾. EFSA in ECDC sta v skupnem mnenju potrdila identifikacijo atipičnih oblik goveje spongiformne encefalopatije (BSE) pri govedu, pri čemer sta razlikovala med klasično BSE, atipično BSE tipa L in atipično BSE tipa H. Zato je treba v Prilogi I k Uredbi (ES) št. 999/2001 dodati opredelitev klasičnih primerov BSE in atipičnih primerov BSE.
- (3) Del I poglavja A Priloge III k Uredbi (ES) št. 999/2001 določa pravila za spremljanje BSE pri govedu, zaklanem za prehrano za ljudi. Nanaša se na živali, zaklane v skladu s „posebnim zakolom v sili“, kot je opredeljen v členu 2(n) Direktive Sveta 64/433/EGS z dne 26. junija 1964 o zdravstvenih pogojih za proizvodnjo in trženje svežega mesa ⁽³⁾. Ta direktiva je bila razveljavljena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2004/41/ES ⁽⁴⁾. To je povzročilo pravno negotovost, hkrati pa se je zmanj-

šalo tudi testiranje živali, ki bi jih bilo treba testirati. Zato je treba v Prilogi III k Uredbi (ES) št. 999/2001 jasno opredeliti zakol v sili v okviru pravil za spremljanje BSE pri govedu, zaklanem za prehrano ljudi.

- (4) V delu II poglavja A Priloge III k Uredbi (ES) št. 999/2001 so določena pravila za spremljanje pri ovcah in kozah. Letna poročila držav članic o spremljanju in testiranju prežvekovalcev na prisotnost transmisivne spongiformne encefalopatije (TSE) v Uniji so v zadnjih letih pokazala, da je mogoče s testiranjem ovac in koz, ki niso bile zaklane za prehrano ljudi, običajno učinkoviteje ugotoviti primere TSE kot s testiranjem živali, zaklanih za prehrano ljudi. Torej bi bilo treba državam članicam zagotoviti večjo prožnost, da bodo lahko večji del omejenega števila testov, ki se zahtevajo na podlagi te priloge, namenile za podpopulacije, pri katerih obstaja večja verjetnost za ugotovitev takih primerov.
- (5) Priloga VII k Uredbi (ES) št. 999/2001 določa ukrepe za izkoreninjenje, ki se izvajajo po potrditvi prisotnosti TSE pri govedu, ovcah in kozah, ter minimalne pogoje za rejske programe selekcije za odpornost proti TSE pri ovcah. Ta priloga je bila večkrat spremenjena, med drugim z Uredbo Komisije (ES) št. 727/2007 ⁽⁵⁾ in Uredbo Komisije (ES) št. 746/2008 ⁽⁶⁾.
- (6) Francija je 17. julija 2007 z zadevo T-257/07 pred Splošnim sodiščem sprožila postopek proti Komisiji, pri čemer je zahtevala odložitev uporabe točke 3 Priloge k Uredbi (ES) št. 727/2007 v delu, v katerem so z njo dodane točka 2.3(b)(iii), točka 2.3(d) in točka 4 v poglavju A Priloge VII k Uredbi (ES) št. 999/2001, ali namesto tega razveljavitev celotne navedene uredbe. Francija meni, da bi bili s temi točkami za ovce in koze dovoljeni ukrepi nadzora in izkoreninjenja, ki so manj omejujoči kot predhodno sprejeti ukrepi. Sodišče je v sklepu z dne 28. septembra 2007 ⁽⁷⁾ zadržalo uporabo navedenih določb do razglasitve sodbe v postopku v glavni stvari.
- (7) Zato je Komisija zaprosila EFSA, naj ji pomaga pojasniti osnovna načela, na katerih temelji Uredba (ES) št. 727/2007. Na podlagi pojasnil EFSA je bila Uredba (ES) št. 999/2001 spremenjena z Uredbo (ES) št. 746/2008, ki je ponovno vzpostavila določbe, katerih

⁽¹⁾ UL L 147, 31.5.2001, str. 1.⁽²⁾ EFSA Journal 2011; 9(1):1945.⁽³⁾ UL 121, 29.7.1964, str. 2012.⁽⁴⁾ UL L 157, 30.4.2004, str. 33.⁽⁵⁾ UL L 165, 27.6.2007, str. 8.⁽⁶⁾ UL L 202, 31.7.2008, str. 11.⁽⁷⁾ UL C 283, 24.11.2007, str. 28.

- uporaba je bila zadržana s sklepom Splošnega sodišča. Splošno sodišče je v sklepu z dne 30. oktobra 2008 ⁽¹⁾ zadržalo uporabo točke 2.3(b)(iii), točke 2.3(d) in točke 4 poglavja A Priloge VII k Uredbi (ES) št. 999/2001, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 746/2008, do izreka sodbe v glavni stvari v zadevi T-257/07.
- (8) Splošno sodišče je v sodbi z dne 9. septembra 2011 v zadevi T-257/07 ⁽²⁾ zavrnilo tožbo Francije za razveljavitev Uredbe (ES) št. 746/2008 in preklicalo zadržanje uporabe navedenih določb poglavja A Priloge VII k Uredbi (ES) št. 999/2001.
- (9) Francija je 28. novembra 2011 vložila pritožbo zoper sodbo Splošnega sodišča v zadevi T-257/07 (zadeva C-601/11 P ⁽³⁾), v kateri je Sodišču predlagala, naj razglasi ničnost sodbe Splošnega sodišča v zadevi T-257/07 in naj o zadevi dokončno odloči z razglasitvijo ničnosti Uredbe (ES) št. 746/2008 ali naj zadevo v ponovno odločanje pošlje Splošnemu sodišču.
- (10) Treba je razjasniti zelo zapleten sistem v zvezi z možnostmi za nadzor ter odstopanju pri nadzoru in izkoreninjenju klasičnega praskavca pri ovcah in kozah na podlagi Priloge VII k Uredbi (ES) št. 999/2001. Priloga VII bi morala določati le tri možnosti v okuženih tropih ovac in koz, to je: prvič, odstranitev vseh živali, drugič, odstranitev samo dovzetnih živali in, tretjič, odstranitev živali ni obvezna.
- (11) Treba bi bilo znova opredeliti ukrepe, ki jih je treba uporabiti za vsako od navedenih možnosti, da bi tako poenostavili primerjavo med njimi in pripomogli k večji ozaveščenosti o posledicah za posamezno gospodarstvo. Ker prva in druga možnost vključujeta stroge ukrepe za izkoreninjenje, s katerimi se izboljšuje nadzor nad boleznijo, bi morali biti ukrepi, določeni v zvezi s tema možnostma za obdobje po izkoreninjenju, prožnejši kot v zvezi s tretjo možnostjo.
- (12) Treba je pojasniti pogoje, pod katerimi je mogoče ukrepe odstranitve, določene v drugi možnosti, odložiti. Treba je dopustiti kratkoročni odlog, ki ne sme biti daljši od treh mesecev, iz razlogov, povezanih z jagnjitveno sezono. Po drugi strani je mogoče dolgoročni odlog utemeljiti le s potrebo po dodatnem času za zvišanje ravni genske odpornosti proti klasičnemu praskavcu na gospodarstvu. Ker je bila doslej genska odpornost proti klasičnemu praskavcu dokazana le pri ovcah, ne bi smeli dovoliti dolgoročnega odloga za trope, sestavljene le iz koz. Če se odlog dovoli, bi ga bilo treba pod nekaterimi pogoji omejiti na triletno obdobje.
- (13) Če je klasični praskavec potrjen na gospodarstvih, na katerih vzrejajo lokalno pasmo ovac, ki je v nevarnosti, da se preneha rediti, bi bilo treba z ukrepi, ki so v Prilogi VII k Uredbi (ES) št. 999/2001 določeni za obdobje po izkoreninjenju, upoštevati, da bo težko vnesti in uporabljati le odporne ovce ali odporna zarodna tkiva ovac iste ogrožene pasme. V tem posebnem primeru bi bilo treba državam članicam dovoliti uporabo prožnejših pravil v zvezi z genotipom plemenskih živali in zarodnimi tkivi, ki se vnesejo na gospodarstva in uporabljajo na njih.
- (14) EFSA in ECDC sta v skupnem mnenju ugotovila, da je lahko atipični praskavec malo nalezljiv ali sploh ni nalezljiv. Ta ugotovitev temelji zlasti na dejstvu, da ni statistično pomembne razlike v pogostosti pojavljanja atipičnega praskavca (NOR 98), ugotovljeni v splošni populaciji, in pogostosti pojavljanja v tropih, v katerih je bil odkrit pozitiven primer. Torej niso več utemeljeni ukrepi za omejitev gibanja ovac in koz, če je bil potrjen primer atipičnega praskavca. Vendar bi bilo treba kljub temu ohraniti poostren nadzor nad takimi tropi, da bi tako zbrali več znanstvenih podatkov o atipičnem praskavcu. Ta sprememba Priloge VII k Uredbi (ES) št. 999/2001 se sklada s prihodnjimi možnostmi politike iz odstavka 2.4.3 Sporočila Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu z naslovom Drugi časovni načrt za TSE – Strateški dokument o transmisivnih spongiformnih encefalopatijah za obdobje 2010–2015 ⁽⁴⁾.
- (15) Sodelovanje v rejskih programih je bilo doslej omejeno na trope ovac z visoko gensko vrednostjo. Kjer so se rejski programi uporabljali, so bili učinkoviti pri povečevanju odpornosti proti klasičnemu praskavcu v populaciji ovac z visoko gensko vrednostjo. Vendar je bilo doslej razširjanje dednega dejavnika (alela), od katerega je odvisna odpornost v običajni produktivni populaciji omejeno. Določbe poglavja C Priloge VII k Uredbi (ES) št. 999/2001 bi morale omogočati genotipizacijo plemenskih ovnov iz tropov, ki niso vključene v rejski program, da bi tako olajšali večje razširjanje dejavnika, od katerega je odvisna odpornost proti klasičnemu praskavcu v produktivni populaciji.
- (16) Poglavje A Priloge VIII k Uredbi (ES) št. 999/2001 določa pravila za trgovino z živimi živalmi, semenom in zarodki med državami članicami Unije. Kot je bilo navedeno v uvodni izjavi 14, sta EFSA in ECDC v skupnem mnenju ugotovila, da je lahko atipični praskavec malo nalezljiv ali sploh ni nalezljiv. Torej bi bilo treba preklicati vse ukrepe za omejitev gibanja ovac in koz v primeru potrditve primera atipičnega praskavca, ki se uporabljajo za trgovino med državami članicami Unije. Tako stališče je mogoče podpreti tudi z dejstvom, da Zoosanitarni kodeks za kopenske živali, izglasovan leta 2010 na 78. generalnem zasedanju Mednarodne organizacije za zdravje živali (OIE), ne vključuje priporočila o omejitvi trgovine zaradi atipičnega praskavca.

⁽¹⁾ UL C 327, 20.12.2008, str. 26.

⁽²⁾ UL C 311, 22.10.2011, str. 33.

⁽³⁾ UL C 80, 17.3.2012, str. 5.

⁽⁴⁾ COM(2010) 384 final.

- (17) Pravila iz Priloge VIII k Uredbi (ES) št. 999/2001 v zvezi s trgovino z ovcami in kozami ter njihovim semenom in zarodki med državami članicami Unije bi morala biti kar najbolj usklajena s standardi OIE, da ne bi državam članicam z odobrenim nacionalnim programom nadzora klasičnega praskavca preprečili, da v zvezi s to boleznijo zaprosijo za status države, „proste bolezni“, v skladu s pogoji, določenimi v kodeksu OIE. Vendar spremenjene določbe v zvezi s trgovino med državami članicami Unije ne bi smele škodljivo vplivati na obstoječe trgovinske tokove med državami članicami, v katerih nacionalni program nadzora klasičnega praskavca ni bil odobren.
- (18) Kot je bilo priporočeno v odstavku 2.4.3 drugega časovnega načrta za TSE, bi bilo treba zato v Prilogi VIII k Uredbi (ES) št. 999/2001 določiti okvir, ki bi državam članicam omogočil vzpostavitev uradnega programa za priznanje statusa glede klasičnega praskavca na gospodarstvih. Možnost gospodarstva, da se vključi v trgovino z ovcami in kozami med državami članicami Unije, kar zadeva klasični praskavec, bi bilo treba opredeliti na podlagi njegovega statusa v zvezi s to boleznijo.
- (19) V Prilogi VIII k Uredbi (ES) št. 999/2001 bi bilo treba vzpostaviti dvostopenjski sistem v zvezi s statusom glede klasičnega praskavca na gospodarstvih. Za prevoz plemenskih živali in gojenje v državo članico z odobrenim nacionalnim programom nadzora klasičnega praskavca bi bilo treba zahtevati status zanemarljivega tveganja, ki se s tehničnega vidika ujema s statusom prosto praskavca na gospodarstvu, kot je ta določen v členu 14.9.5 Zoosanitarnega kodeksa za kopenske živali OIE in na podlagi vsaj sedemletne skladnosti s celotnim seznamom zahtev OIE (v predlogu se v skladu s pravilom iz člena 6a in Priloge VII k Uredbi (ES) št. 999/2001 za spodbuditev razvoja odpornih genotipov pri ovcah kot relevantna možnost kljub temu priznava tudi genotip ARR/ARR). Za plemenske živali, namenjene v druge države članice, bi bilo treba tako kot doslej zahtevati le, da prihajajo z gospodarstev z nadzorovanim tveganjem za klasični praskavec na podlagi vsaj triletna skladnosti s krajšim seznamom zahtev.
- (20) Ker je težko dokazati, da je ozemlje države članice ali njegov del prost tako kompleksne bolezni, kot je klasični praskavec, za katerega je značilna dolga inkubacijska doba, in ker zanj ni *in vivo* diagnostične metode, posamezne živali pa so različno dovzetne zanj, odvisno od genskega profila, bi bilo treba koncept „države članice, proste klasičnega praskavca“ v Prilogi VIII k Uredbi (ES) št. 999/2001 nadomestiti s konceptom „države članice ali območja v državi članici z zanemarljivim tveganjem za klasični praskavec“. Prav tako bi bilo treba posodobiti pogoje za priznanje države članice ali območja v državi članici z zanemarljivim tveganjem za klasični praskavec ter jih večinoma uskladiti s priporočili iz člena 14.9.3 Zoosanitarnega kodeksa za kopenske živali OIE.
- (21) Ker bi morali biti v Prilogi VIII k Uredbi (ES) št. 999/2001 vključeni vsi trgovinski vidiki, povezani s klasičnim praskavcem, in ker je predlagana vzpostavitev uradnega programa za priznanje statusa glede klasičnega praskavca na gospodarstvih ustrezna podlaga za izoblikovanje različnih jamstev za živali, namenjene za trgovino z državami članicami z odobrenim nacionalnim programom nadzora klasičnega praskavca oziroma z drugimi državami članicami, bi bilo treba v navedeno prilogo vključiti tudi seznam držav članic z odobrenim nacionalnim programom nadzora klasičnega praskavca.
- (22) Poglavje C Priloge IX k Uredbi (ES) št. 999/2001 določa pravila v zvezi z uvozom proizvodov živalskega izvora, pridobljenih iz govedi, ovac in koz, v Unijo, zlasti želatine, namenjene za prehrano ljudi. Oddelek A poglavja D Priloge IX k Uredbi (ES) št. 999/2001 določa pravila v zvezi z uvozom živalskih stranskih proizvodov in iz njih dobljenih predelanih proizvodov govejega, ovčjega in kozjega izvora v Unijo, zlasti želatine, namenjene za uporabo kot sestavina živalske krme. Ker se kolagen, namenjen za hrano ali krmo, pridobiva iz istih sestavin kot želatina, bi bilo treba pogoje za uvoz kolagena, namenjenega za hrano ali krmo, uskladiti s pogoji, določenimi za želatino, namenjeno za enako uporabo.
- (23) Oddelek B poglavja D Priloge IX k Uredbi (ES) št. 999/2001 določa posebna dokazila, ki jih je treba predložiti ob uvozu nekaterih živalskih stranskih proizvodov in iz njih dobljenih proizvodov govejega, ovčjega in kozjega izvora v Unijo. Ta dokazila bi bilo treba spremeniti tako, da bi se uporabljala tudi za proizvode, ki so bili predelani v tretji državi, uvrščeni med države z nadzorovanim ali nejasnim tveganjem za BSE, ter so izdelani iz mešanih surovin z izvorom iz te tretje države in tretje države z zanemarljivim tveganjem za BSE. Spremeniti bi bilo treba tudi posebna dokazila v zvezi z uvozom proizvodov, ki vsebujejo mleko ovac in koz ter so namenjeni za krmljenje rejnih živali, da bi z njimi bolje upoštevali omejitve, ki se uporabljajo za trgovino s temi proizvodi med državami članicami Unije.
- (24) Poglavji E in H Priloge IX k Uredbi (ES) št. 999/2001 določata pravila za uvoz ovac in koz oziroma uvoz semena in zarodkov ovac in koz v Unijo. Ta pravila za uvoz bi bilo treba posodobiti tako, da bi se z njimi upoštevali pogoji za trgovino med državami članicami Unije, določeni v Prilogi VIII k Uredbi (ES) št. 999/2001, vključno s splošnimi temeljnimi zahtevami v zvezi s spremljanjem in izkoreninjenjem klasičnega praskavca, kot so določene v prilogah III in VII k Uredbi (ES) št. 999/2001, ter določbami v zvezi s prepovedjo krmljenja iz Priloge IV k Uredbi (ES) št. 999/2001.

- (25) Priloga X k Uredbi (ES) št. 999/2001 določa analitske metode, ki se uporabljajo pri testiranju na TSE pri govedu, ovcah in kozah. EFSA in ECDC sta v skupnem mnenju navedla, da ima povzročitelj atipične BSE tipa L velik potencial kot povzročitelj zoonoz (prenos z živali na ljudi), ki se zdi podoben potencialu povzročitelja klasične BSE ali celo večji od njega. Primeri atipične BSE tipa L in H so bili ugotovljeni v več državah po vsem svetu, zato EFSA navaja, da bi lahko nenavadno visoka starost pri vseh ugotovljenih primerih BSE tipa H in tipa L ter njihova očitno majhna prevalenca v populaciji kazali na to, da se ti atipični obliki BSE pojavita spontano. Da bi pridobili več znanja o atipični BSE, je treba zbrati več relevantnih podatkov.
- (26) V ta namen je treba zahtevati, naj se material v zvezi z vsemi prihodnjimi primeri BSE, potrjenimi v Uniji, predloži za izvedbo ločevalnih preskusov, ki bodo omogočili natančno opredelitev povzročitelja, to je klasične BSE, atipične BSE tipa L ali atipične BSE tipa H. Ker so nekatere države članice in tretje države že objavile podrobnosti v zvezi s fenotipom svojih nedavnih primerov BSE, bi bilo treba obveznost ločevalnih preskusov za prihodnje primere BSE, potrjene v Uniji, vključiti v poglavje C Priloge X k Uredbi (ES) št. 999/2001.
- (27) Točka 4 poglavja C Priloge X k Uredbi (ES) št. 999/2001 določa seznam hitrih testov, ki so bili potrjeni za spremljanje TSE pri govedu, ovcah in kozah.
- (28) Ker se spodaj navedena kompleta za hitro testiranje za spremljanje BSE pri govedu ne proizvajata več, kar je družba Enfer Scientific potrdila v dopisu z dne 21. avgusta 2012, družba Roche Diagnostics GmbH pa v dopisu z dne 31. avgusta 2012, bi ju bilo treba črtati s seznama hitrih testov v točki 4 poglavja C Priloge X: Enfer test & Enfer TSE Kit verzija 2.0, avtomatizirana priprava vzorca, in Roche Applied Science PrionScreen.
- (29) Ker države članice potrebujejo dovolj časa za prilagoditev nacionalnih navodil novim zahtevam, uvedenim s to uredbo, bi se morala ta uredba začeti uporabljati 1. julija 2013.
- (30) Uredbo (ES) št. 999/2001 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (31) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za prehranjevalno verigo in zdravje živali, Evropski parlament in Svet pa mu nista nasprotovala –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Priloge k Uredbi (ES) št. 999/2001 se spremenijo v skladu s Prilogo k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. julija 2013.

Ta uredba je zavezujoča v celoti in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 28. junija 2013

Za Komisijo
Predsednik
José Manuel BARROSO

PRILOGA

Priloge k Uredbi (ES) št. 999/2001 se spremenijo:

(1) Točka 2 Priloge I se nadomesti z naslednjim:

„2. V tej uredbi se prav tako uporabljajo naslednje opredelitve:

- (a) „avtohtoni primer BSE“ je primer goveje spongiformne encefalopatije, za katerega ni dovolj jasnega dokaza, da je posledica okužbe pred uvozom žive živali;
- (b) „kohorta“ je skupina goveda, ki vključuje:
 - (i) živali, rojene v isti čredi kot prizadeto govedo in v času 12 mesecev pred datumom rojstva prizadetega goveda ali po njem, ter
 - (ii) živali, ki so bile kadar koli v prvem letu življenja rejene skupaj s prizadetim govedom v njegovem prvem letu življenja;
- (c) „prvi registrirani primer“ je prva žival na gospodarstvu ali v epidemiološko opredeljeni skupini, pri kateri je bila potrjena okužba s TSE;
- (d) „TSE pri drobnici“ je primer transmisivne spongiformne encefalopatije, odkrite pri ovci ali kozi po potrditvenem testu za abnormalni protein PrP;
- (e) „primer praskavca“ je potrjen primer transmisivne spongiformne encefalopatije pri ovci ali kozi, pri čemer je diagnoza za BSE izključena v skladu z merili iz tehničnega priročnika referenčnega laboratorija Evropske unije o karakterizaciji seva TSE pri drobnici (*);
- (f) „primer klasičnega praskavca“ je potrjen primer praskavca, ki je opredeljen kot klasičen v skladu z merili iz tehničnega priročnika referenčnega laboratorija Evropske unije o karakterizaciji seva TSE pri drobnici;
- (g) „primer atipičnega praskavca“ je potrjen primer praskavca, ki se razlikuje od klasičnega praskavca v skladu z merili iz tehničnega priročnika referenčnega laboratorija Evropske unije o karakterizaciji seva TSE pri drobnici;
- (h) „genotip za prionski protein“ pri ovcah je kombinacija dveh alelov, kot je opisana v točki 1 Priloge I k Odločbi Komisije 2002/1003/ES (**);
- (i) „primer BSE“ je primer BSE, potrjen v nacionalnem referenčnem laboratoriju v skladu z metodami in protokoli iz točke 3.1(a) in (b) poglavja C Priloge X;
- (j) „primer klasične BSE“ je primer BSE, ki se opredeli kot tak v skladu z merili, določenimi po metodi referenčnega laboratorija Evropske unije o klasifikaciji izolata TSE pri govedu (***);
- (k) „primer atipične BSE“ je primer BSE, ki ga ni mogoče opredeliti kot primer klasične BSE v skladu z merili, določenimi po metodi referenčnega laboratorija Evropske unije o klasifikaciji izolatov TSE pri govedu;
- (l) „ovce in koze, starejše od 18 mesecev“ so ovce in koze:
 - (i) katerih starost potrjujejo registri ali dokumenti o premikih iz točke 1(b), (c) in (d) člena 3 Uredbe Sveta (ES) št. 21/2004 (****) ali
 - (ii) ki sta jim iz dlesni izrasla več kot dva stalna sekalca.

(*) http://vla.defra.gov.uk/science/docs/sci_tse_rl_handbookv4jan10.pdf

(**) UL L 349, 24.12.2002, str. 105.

(***) http://vla.defra.gov.uk/science/docs/sci_tse_rl_2blot.pdf

(****) UL L 5, 9.1.2004, str. 8.“

(2) Poglavje A Priloge III se spremeni:

(a) V delu I se točka 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Spremljanje pri živalih, zaklanih za prehrano ljudi

2.1 Za BSE se testira vse govedo v starosti nad 24 mesecev, če se zanj izvede:

— zakol v sili v skladu s točko 1 poglavja VI oddelka I Priloge III k Uredbi (ES) št. 853/2004 (*) ali

— *ante mortem* pregled z ugotovitvami o nesrečah ali resnih fizioloških in funkcionalnih težavah ali znakih v skladu s točko 2 dela B poglavja II oddelka I k Uredbi (ES) št. 854/2004 (**).

2.2 Vse zdravo govedo, starejše od 30 mesecev in predmet običajnega zakola za prehrano ljudi, se testira na BSE.

(*) UL L 139, 30.4.2004, str. 55.

(**) UL L 139, 30.4.2004, str. 206.“

(b) Del II se spremeni:

(i) Točka 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Spremljanje pri ovcah in kozah, zaklanih za prehrano ljudi

(a) Države članice, v katerih število ovac in pripuščenih mladic presega 750 000, testirajo v skladu s pravili vzorčenja iz točke 4 minimalni letni vzorec 10 000 ovac, zaklanih za prehrano ljudi;

(b) države članice, v katerih število koz, ki so že kotile, in pripuščenih koz presega 750 000, testirajo v skladu s pravili vzorčenja iz točke 4 minimalni letni vzorec 10 000 koz, zaklanih za prehrano ljudi;

(c) država članica lahko določi, da bo nadomestila največ:

— 50 % najmanjše velikosti vzorca ovac in koz, zaklanih za prehrano ljudi, določene v točkah (a) in (b), s testiranjem mrtvih ovac ali koz, starejših od 18 mesecev, v razmerju ena proti ena in poleg najmanjše velikosti vzorca, določene v točki 3;

— 10 % najmanjše velikosti vzorca, določene v točkah (a) in (b), s testiranjem ovac ali koz, starejših od 18 mesecev, ki so bile pokončane v okviru akcije za izkoreninjenje bolezni, in sicer v razmerju ena proti ena.“

(ii) Točka 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Spremljanje na gospodarstvih, na katerih se nadzira TSE in za katera veljajo ukrepi za izkoreninjenje

Živali, ki so starejše od 18 mesecev in so pokončane z namenom uničenja v skladu s točko 2.2.1 in točko 2.2.2(b) ali (c) dela 2 poglavja B Priloge VII, se testirajo na prisotnost TSE v skladu z laboratorijskimi metodami in protokoli, določenimi v točki 3.2(b) dela 3 poglavja C Priloge X, na podlagi izbire enostavnega naključnega vzorca v skladu z velikostjo vzorca, navedeno v naslednji preglednici.

Število živali, starejših od 18 mesecev in pokončanih z namenom uničenja v tropu	Najmanjša velikost vzorca
70 ali manj	Vse živali, ki izpolnjujejo pogoje
80	68
90	73
100	78
120	86
140	92
160	97
180	101
200	105
250	112
300	117

Število živali, starejših od 18 mesecev in pokončanih z namenom uničenja v tropu	Najmanjša velikost vzorca
350	121
400	124
450	127
500 ali več	150“

(3) Priloga VII se nadomesti z naslednjim:

„PRILOGA VII

NADZOR IN IZKORENINJENJE TRANSMISIVNE SPONGIFORMNE ENCEFALOPATIJE

POGLAVJE A

Ukrepi po sumu na prisotnost tse pri ovcah in kozah

V primeru suma na TSE pri ovcah ali kozah na gospodarstvu v državi članici in dokler niso na voljo rezultati potrditvenih preiskav, se za vse druge ovce in koze z navedenega gospodarstva uvede uradna omejitev gibanja.

Če je dokazano, da gospodarstvo, na katerem je žival bivala v času suma na TSE, verjetno ni gospodarstvo, na katerem bi žival lahko bila izpostavljena TSE, lahko država članica odloči, da se glede na dostopne epidemiološke informacije uvede uradni nadzor za druga gospodarstva ali le izpostavljeno gospodarstvo.

Mleko in mlečni izdelki ovac in koz z gospodarstva pod uradnim nadzorom, ki bivajo na navedenem gospodarstvu od datuma suma na prisotnost TSE in dokler niso na voljo rezultati potrditvenih preiskav, se uporabljajo le na navedenem gospodarstvu.

POGLAVJE B

Ukrepi po potrditvi prisotnosti tse pri govedu, ovcah in kozah

1. V proizvodbi iz člena 13(1)(b) morajo biti opredeljeni:

(a) pri govedu:

- vsi drugi prežvekovalci na gospodarstvu, na katerem živi žival, pri kateri je bila potrjena bolezen,
- kadar je bila bolezen potrjena pri samici, njeni potomci, rojeni dve leti pred kliničnim začetkom bolezni ali dve leti po njem;
- vse živali v kohorti živali, pri kateri je bila potrjena bolezen,
- možni izvor bolezni,
- druge živali na gospodarstvu, na katerem živi žival, pri kateri je bila potrjena bolezen, ali na drugih gospodarstvih, na katerih obstaja možnost okužbe s povzročiteljem TSE ali ki so bila izpostavljena enaki krmi ali viru kontaminacije,
- premik krme, pri kateri obstaja možnost kontaminacije, in drugih snovi ali katera koli druga oblika prenosa, s katero bi se lahko prenesel povzročitelj TSE na zadevno gospodarstvo ali z njega;

(b) pri ovcah in kozah:

- vsi prežvekovalci, razen ovac in koz, na gospodarstvu, na katerem živi žival, pri kateri je bila potrjena bolezen,
- starši, če jih je možno izslediti, in pri samicah vsi zarodki, jajčne celice in zadnji potomec samice, pri kateri je bila potrjena bolezen,
- vse druge ovce in koze na gospodarstvu, na katerem živi žival, pri kateri je bila potrjena bolezen, poleg živali iz druge alineje,
- možni izvor bolezni in opredelitev drugih gospodarstev, na katerih so živali, zarodki ali jajčne celice, pri katerih obstaja možnost okužbe s povzročiteljem TSE ali ki so bili izpostavljeni enaki krmi ali viru kontaminacije,

- premik krme, pri katerih obstaja možnost kontaminacije, in drugih snovi ali katera koli druga oblika prenosa, s katero bi se lahko prenesel povzročitelj TSE na zadevno gospodarstvo ali z njega.

2. Ukrepi iz člena 13(1)(c) zajemajo vsaj:

2.1 V primeru potrditve BSE pri govedu pokončanje in popolno uničenje goveda, opredeljenega s poizvedbo iz druge in tretje alinee točke 1(a); vendar pa se države članice lahko odločijo, da:

- živali iz kohorte iz tretje alinee točke 1(a) ne pokončajo in uničijo, če je dokazano, da takšne živali niso imele dostopa do enake krme kot prizadeta žival,
- pokončanje in uničenje živali iz kohorte iz tretje alinee točke 1(a) odložijo do konca njihovega produktivnega življenja, če so to biki, ki neprekinjeno bivajo v osemenjevalnih središčih, in če se zagotovi, da so po smrti popolnoma uničeni.

2.2 V primeru potrditve TSE pri ovci ali kozi:

2.2.1 Primeri, ko ni mogoče izključiti BSE

Če po rezultatih primerjalnega testa, izvedenega v skladu z metodami in protokoli iz točke 3.2(c) dela 3 poglavja C Priloge X, ni mogoče izključiti BSE, se takoj pokončajo in popolnoma uničijo vse živali, zarodki in jajčne celice, opredeljeni s poizvedbo iz druge do pete alinee točke 1(b).

Živali, ki so starejše od 18 mesecev in so pokončane z namenom uničenja, se testirajo na prisotnost TSE v skladu z laboratorijskimi metodami in protokoli iz točke 3.2 dela 3 poglavja C Priloge X, kot je to določeno v točki 5 dela II poglavja A Priloge III.

Določi se genotip za prionski protein vseh ovac, in sicer za do največ 50 ovac.

Mleko in mlečni izdelki živali, ki jih je treba uničiti in so bivale na gospodarstvu od datuma potrditve, da BSE ni možno izključiti, do datuma popolnega uničenja živali, se odstranijo v skladu s členom 12 Uredbe (ES) št. 1069/2009 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

Po pokončanju in popolnem uničenju vseh živali se za gospodarstvo uporabljajo pogoji iz točke 3.

2.2.2 Primeri, ko je mogoče izključiti BSE in atipični praskavec

Če sta BSE in atipični praskavec izključena v skladu z laboratorijskimi metodami in protokoli iz točke 3.2(c) dela 3 poglavja C Priloge X, se za gospodarstvo uporabljajo pogoji, določeni v točki (a), in v skladu z odločitvijo države članice, pristojne za zadevno gospodarstvo, pogoji, ki se uporabljajo ali za prvo možnost, kot so določeni v točki (b), ali za drugo možnost, kot so določeni v točki (c), ali pa za tretjo možnost, kot so določeni v točki (d).

- (a) Mleko in mlečni izdelki živali, ki jih je treba ali uničiti ali zaklati in so bivale na gospodarstvu od datuma potrditve primera TSE do datuma dokončne izvedbe ukrepov, ki jih je treba uporabiti za gospodarstvo v skladu s točkama (b) in (c), ali živali iz okuženega tropa se do preklica omejitev iz točke (d) in točke 4 ne uporabijo za krmljenje prežvekovalcev, razen za krmljenje prežvekovalcev na navedenem gospodarstvu.

Takšno mleko in mlečni izdelki se dajo v promet kot krma za neprežvekovalce le na ozemlju države članice, pristojne za gospodarstvo.

V trgovinskem dokumentu, ki spremlja pošiljke takšnega mleka in mlečnih izdelkov, in na kakršni koli embalaži takšnih pošilk mora biti jasno označeno: 'se ne daje prežvekovalcem'.

Uporaba in skladiščenje krme, ki vsebujejo takšno mleko in mlečne izdelke, se prepove na gospodarstvih, na katerih se redijo prežvekovalci.

Krma v razsutem stanju, ki vsebujejo takšno mleko in mlečne izdelke, se prevaža z vozili, ki istočasno ne prevažajo krme za prežvekovalce.

Če se takšna vozila nato uporabijo za prevoz krme za prežvekovalce, se v skladu s postopkom, ki ga odobri država članica, pristojna za zadevno gospodarstvo, temeljito očistijo, da se prepreči navzkrižno onesnaženje.

(b) Prva možnost – pokončanje in popolno uničenje vseh živali

Takoj se pokončajo in popolnoma uničijo vse živali, zarodki in jajčne celice, opredeljeni s poizvedbo iz druge in tretje alineje točke 1(b).

Živali, ki so starejše od 18 mesecev in so pokončane z namenom uničenja, se testirajo na prisotnost TSE v skladu z laboratorijskimi metodami in protokoli iz točke 3.2 dela 3 poglavja C Priloge X, kot je to določeno v točki 5 dela II poglavja A Priloge III.

Določi se genotip za prionski protein vseh ovac, in sicer za do največ 50 ovac.

Z odstopanjem od pogojev, določenih v prvem odstavku prve možnosti, se lahko države članice namesto tega odločijo za izvedbo ukrepov, navedenih v točki (i) ali (ii):

(i) takojšnje pokončanje in popolno uničenje vseh živali nadomestijo s takojšnjim zakolom za prehrano ljudi, če:

- se zakol živali izvede za prehrano ljudi na ozemlju države članice, pristojne za gospodarstvo;
- se vse živali, ki so starejše od 18 mesecev in so zaklane za prehrano ljudi, testirajo na prisotnost TSE v skladu z laboratorijskimi metodami in protokoli iz točke 3.2 dela 3 poglavja C Priloge X;

(ii) izvzete jagnjet in kozličkov, mlajših od treh mesecev, iz takojšnjega pokončanja in popolnega uničenja, če so zaklani za prehrano ljudi, ko so stari največ tri mesece.

Do pokončanja in popolnega uničenja vseh živali ali njihovega zakola za prehrano ljudi veljajo na gospodarstvu ukrepi, določeni v točki 2.2.2(a) ter tretji in četrti alineji točke 3.4(b), če je bilo odločeno, da se uporabi prva možnost.

Po pokončanju in popolnem uničenju vseh živali ali njihovem zakolu za prehrano ljudi veljajo na gospodarstvu pogoji, določeni v točki 3, če je bilo odločeno, da se uporabi prva možnost.

(c) Druga možnost – pokončanje in popolno uničenje samo dovzetnih živali

Določi se genotip za prionski protein vseh ovac na gospodarstvu, nato pa se takoj pokončajo in popolnoma uničijo vse živali, zarodki in jajčne celice, opredeljeni s poizvedbo iz druge in tretje alineje točke 1(b), razen:

- plemenskih ovnov genotipa ARR/ARR,
- plemenskih ovac z najmanj enim alelom ARR in brez alela VRQ ter v primeru, da so te plemenske ovce v času poizvedbe breje, naknadno rojenih jagnjet, če njihov genotip ustreza zahtevam iz tega pododstavka,
- ovac z najmanj enim alelom ARR, ki so namenjene izključno za zakol za prehrano ljudi,
- jagnjet in kozličkov, mlajših od treh mesecev, ki so namenjeni za zakol za prehrano ljudi, ko so stari največ tri mesece, če tako določi država članica, pristojna za gospodarstvo. Pri teh jagnjetih in kozličkih se genotipizacija ne izvede.

Živali, ki so starejše od 18 mesecev in so pokončane z namenom uničenja, se testirajo na prisotnost TSE v skladu z laboratorijskimi metodami in protokoli iz točke 3.2 dela 3 poglavja C Priloge X, kot je to določeno v točki 5 dela II poglavja A Priloge III.

Z odstopanjem od pogojev, določenih v prvem odstavku druge možnosti, se lahko države članice namesto tega odločijo za izvedbo ukrepov, navedenih v točkah (i), (ii) in (iii):

(i) pokončanje in popolno uničenje živali iz prvega odstavka druge možnosti nadomestijo z zakolom za prehrano ljudi, če:

- se zakol živali izvede za prehrano ljudi na ozemlju države članice, pristojne za gospodarstvo;

— se vse živali, ki so starejše od 18 mesecev in so zaklane za prehrano ljudi, testirajo na prisotnost TSE v skladu z laboratorijskimi metodami in protokoli iz točke 3.2 dela 3 poglavja C Priloge X;

(ii) genotipizacijo ter posledično pokončanje in popolno uničenje živali iz prvega odstavka druge možnosti ali njihov zakol za prehrano ljudi odložijo za največ tri mesece, če je prvi registrirani primer potrjen blizu začetka jagnjitvene sezone ter so ovce, koze in njihovi mladiči v celotnem obdobju izolirani od ovac in koz z drugih gospodarstev;

(iii) pokončanje in popolno uničenje živali iz prvega odstavka druge možnosti ali njihov zakol za prehrano ljudi odložijo za največ tri leta od datuma potrditve prvega registriranega primera v tropih ovac in na gospodarstvih, na katerih ovce in koze bivajo skupaj. Uporaba odstopanja iz tega odstavka se omeji na primere, ko država članica, pristojna za gospodarstvo, meni, da epidemioloških razmer ni mogoče obvladati brez pokončanja zadevnih živali, vendar tega ukrepa ni mogoče izvesti takoj zaradi nizke ravni odpornosti v populaciji ovac na gospodarstvu v povezavi z drugimi pomisleki, vključno z gospodarskimi dejavniki. Plemenski ovni, razen tistih z genotipom ARR/ARR se takoj pokončajo ali kastrirajo, pri čemer se izvedejo še vsi ukrepi, s katerimi je mogoče hitro vzpostaviti gensko odpornost populacije ovac na gospodarstvu, vključno s preiščeno rejo in izločanjem ovac, da bi tako povečali pogostost alela ARR in izločili alel VRQ. Država članica, pristojna za gospodarstvo, zagotovi, da po izteku odloga ni treba pokončati več živali kot neposredno po potrditvi prvega registriranega primera.

Do pokončanja in popolnega uničenja živali iz prvega odstavka druge možnosti ali njihovega zakola za prehrano ljudi se na gospodarstvu, na katerem so se odločili za drugo možnost, uporabljajo naslednji ukrepi: točka 2.2.2(a), točka 3.1, točka 3.2(a) in (b), točka 3.3, prva in druga alineja točke 3.4(a), prva, tretja in četrta alineja točke 3.4(b) ter točka 3.4(c). Če pa se država članica, pristojna za gospodarstvo, odloči za odlog pokončanja in popolnega uničenja živali ali njihovega zakola za prehrano ljudi v skladu s točko (iii), se za gospodarstvo namesto tega uporabijo naslednji ukrepi: točka 2.2.2(a) in točke od 4.1. do 4.6.

Po pokončanju in popolnem uničenju živali iz prvega odstavka druge možnosti ali njihovem zakolu za prehrano ljudi veljajo na gospodarstvu pogoji, določeni v točki 3, če je bilo odločeno, da se zanj uporabi druga možnost.

(d) Tretja možnost – pokončanje in popolno uničenje vseh živali nista obvezni

Država članica lahko odloči, da ne bo pokončala in popolnoma uničila živali, opredeljenih s poizvedbo iz druge in tretje alineje točke 1(b), če so izpolnjena merila iz vsaj ene od spodaj navedenih štirih alinej:

— je težko dobiti nadomestne ovce genotipov, dovoljenih v skladu s točko 3.2(a) in (b),

— je pogostost alela ARR v pasmi ali na gospodarstvu majhna,

— se to zdi potrebno za izogibanje oplojevanju v ožjem sorodstvu,

— država članica na podlagi tehtnega premisleka o vseh epidemioloških dejavnikih meni, da je to potrebno.

Države članice, ki pri nadzoru izbruhov klasičnega praskavca dovolijo uporabo tretje možnosti, vodijo evidence razlogov in meril vsake posamezne odločitve za njeno uporabo.

Če se na gospodarstvu, na katerem se uporablja tretja možnost, ugotovijo novi primeri klasičnega praskavca, država članica znova oceni ustreznost razlogov in meril, na podlagi katerih se je odločila, da za to gospodarstvo uporabi tretjo možnost. Če se ugotovi, da s tretjo možnostjo ni mogoče zagotoviti ustreznega nadzora nad izbruhom, država članica za nadzor tega gospodarstva namesto te možnosti uporabi prvo ali drugo možnost, kot sta opredeljeni v točkah (b) in (c).

Genotip za prionski protein vseh ovac, in sicer za do največ 50 ovac, se določi v treh mesecih od datuma potrditve prvega registriranega primera klasičnega praskavca.

Za gospodarstvo, v zvezi s katerim je bilo odločeno, da se zanj uporabi tretja možnost, se takoj uporabijo pogoji iz točke 2.2.2(a) in točke 4.

2.2.3 Primeri, ko je potrjen atipični praskavec

Če je potrjen primer TSE na gospodarstvu primer atipičnega praskavca, se za gospodarstvo uporabi naslednji protokol okrepljenega spremljanja TSE za dveletno obdobje od datuma odkritja zadnjega primera atipičnega praskavca: vse ovce in koze, starejše od 18 mesecev in zaklane za prehrano ljudi, ter ovce in koze, starejše od 18 mesecev, ki so poginile ali bile pokončane na gospodarstvu, se testirajo na prisotnost TSE v skladu z laboratorijskimi metodami in protokoli iz točke 3.2 dela 3 poglavja C Priloge X.

Če je v dveletnem obdobju okrepljenega spremljanja TSE iz prvega odstavka potrjen primer TSE, ki ni atipični praskavec, se za gospodarstvo uporabijo ukrepi iz točke 2.2.1 ali 2.2.2.

2.3 Če je bila žival, okužena s TSE, vnesena z drugega gospodarstva:

- (a) lahko država članica na podlagi zgodovine okužene živali izvede ukrepe za izkoreninjenje na izvornem gospodarstvu poleg gospodarstva ali namesto na gospodarstvu, na katerem je bila okužba potrjena;
- (b) v primeru, da zemljišča za pašo ne uporablja le en trop, lahko države članice na podlagi tehtnega premisleka o vseh epidemioloških dejavnikih omejijo izvajanje ukrepov za izkoreninjenje na en trop;
- (c) kadar na gospodarstvu biva več kot en trop, lahko države članice omejijo izvajanje ukrepov izkoreninjenja na trop, pri katerem je bila potrjena TSE, če je preverjeno, da tropi bivajo ločeno eden od drugega in da je verjetnost širitve okužbe med tropi z neposrednim ali posrednim stikom majhna.

3. Po pokončanju in popolnem uničenju vseh živali, opredeljenih na gospodarstvu, ali njihovem zakolu za prehrano ljudi v skladu s točko 2.2.1, točko 2.2.2(b) ali točko 2.2.2(c):

3.1 Za gospodarstvo se uporablja protokol okrepljenega spremljanja TSE, vključno s testiranjem na prisotnost TSE v skladu z laboratorijskimi metodami in protokoli iz točke 3.2 dela 3 poglavja C Priloge X pri vseh spodaj navedenih živalih, starejših od 18 mesecev, razen pri ovcah genotipa ARR/ARR:

- (a) živalih, ki so bivale na gospodarstvu v času, ko je bil potrjen primer TSE v skladu s točko 2.2.2(c), in so bile zaklane za prehrano ljudi;
- (b) živalih, ki so poginile ali bile pokončane na gospodarstvu, vendar niso bile pokončane v okviru akcije za izkoreninjenje bolezni.

3.2 Na gospodarstvo se lahko vnesejo samo naslednje živali:

- (a) ovni genotipa ARR/ARR;
- (b) ovce z najmanj enim alelom ARR in brez alela VRQ;
- (c) koze, če so bili po odpremi tropa očiščeni in razkuženi vsi bivalni prostori živali na gospodarstvu.

3.3 Na gospodarstvu se lahko uporabljajo samo naslednji plemenski ovni in zarodna tkiva ovac:

- (a) ovni genotipa ARR/ARR;
- (b) seme ovnov genotipa ARR/ARR;
- (c) zarodki z najmanj enim alelom ARR in brez alela VRQ.

3.4 Premik živali z gospodarstva se dovoli ali za namene uničenja ali pod naslednjimi pogoji:

- (a) z gospodarstva je za vse namene, vključno z vzrejo, dovoljen premik naslednjih živali:
 - ovac genotipa ARR/ARR;
 - ovac z enim alelom ARR in brez alela VRQ, če se premaknejo na druga gospodarstva, za katera veljajo omejitve na podlagi ukrepov v skladu s točko 2.2.2.(c) ali 2.2.2(d);

- koz, če se premaknejo na druga gospodarstva, za katera veljajo omejitve na podlagi ukrepov v skladu s točko 2.2.2.(c) ali 2.2.2(d);

(b) z gospodarstva je neposredno za zakol za prehrano ljudi dovoljen premik naslednjih živali:

- ovac z najmanj enim alelom ARR;
- koz;
- jagnjet in kozličkov, ki so na datum zakola mlajši od treh mesecev, če tako določi država članica;
- vseh živali, če se država članica odloči za uporabo odstopanj iz točk 2.2.2(b)(i) in 2.2.2(c)(i);

(c) če tako določi država članica, je premik jagnjet in kozličkov na drugo gospodarstvo na njenem ozemlju dovoljen samo za namene pitanja pred zakolom, pri čemer morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji:

- na ciljnem gospodarstvu ni drugih ovac ali koz, razen tistih, ki se pitajo pred zakolom;
- jagnjeta in kozlički z gospodarstev, na katerih se izvajajo ukrepi za izkoreninjenje, se po koncu obdobja pitanja prepeljejo neposredno v klavnico na ozemlju iste države članice, ob zakolu pa ne smejo biti starejši od 12 mesecev.

3.5 Omejitve iz točk od 3.1 do 3.4 se na gospodarstvu uporabljajo še:

- (a) do datuma, ko vse ovce na gospodarstvu dosežejo status ARR/ARR, če na njem ne bivajo koze, ali
- (b) dve leti od datuma, ko so bili izvedeni vsi ukrepi iz točke 2.2.1, 2.2.2(b) ali 2.2.2(c), če v tem dveletnem obdobju ni bil odkrit primer TSE, ki ni atipični praskavec. Če je v tem dveletnem obdobju na gospodarstvu potrjen primer atipičnega praskavca, se za zadevno gospodarstvo uporabijo še ukrepi iz točke 2.2.3.

4. Po sprejetju odločitve o uporabi tretje možnosti iz točke 2.2.2(d) ali odstopanja iz točke 2.2.2(c)(iii) se za gospodarstvo takoj uporabijo naslednji ukrepi:

4.1 Za gospodarstvo se uporablja protokol okrepljenega spremljanja TSE, vključno s testiranjem na prisotnost TSE v skladu z laboratorijskimi metodami in protokoli iz točke 3.2 dela 3 poglavja C Priloge X, pri vseh spodaj navedenih živalih, starejših od 18 mesecev, razen pri ovcah genotipa ARR/ARR:

- (a) živalih, ki so bile zaklane za prehrano ljudi;
- (b) živalih, ki so poginile ali bile pokončane na gospodarstvu, vendar niso bile pokončane v okviru akcije za izkoreninjenje bolezni.

4.2 Na gospodarstva se lahko vnesejo samo naslednje ovce:

- (a) ovni genotipa ARR/ARR;
- (b) ovce z najmanj enim alelom ARR in brez alela VRQ.

Vendar lahko država članica z odstopanjem od točk (a) in (b) dovoli, da se na gospodarstvo vnesejo živali iz točk (c) in (d), če je pasma, ki se redi na njem, na seznamu države članice kot lokalna pasma v nevarnosti, da se preneha rediti, v skladu s Prilogo IV k Uredbi Komisije (ES) št. 1974/2006 (**) in je pogostost alela ARR v pasmi majhna:

- (c) ovni z najmanj enim alelom ARR in brez alela VRQ;
- (d) ovce brez alela VRQ.

4.3 Na gospodarstvu se lahko uporabljajo samo naslednji plemenski ovni in zarodna tkiva ovac:

- (a) ovni genotipa ARR/ARR;
- (b) seme ovnov genotipa ARR/ARR;

(c) zarodki z najmanj enim alelom ARR in brez alela VRQ.

Vendar lahko država članica z odstopanjem od točk (a), (b) in (c) dovoli, da se na gospodarstvu uporabijo plemenski ovni in zarodna tkiva ovac iz točk (d), (e) in (f), če je pasma, ki se redi na njem, na seznamu države članice kot lokalna pasma v nevarnosti, da se preneha rediti, v skladu s Prilogo IV k Uredbi Komisije (ES) št. 1974/2006 in je pogostost alela ARR v pasmi majhna:

(d) ovni z najmanj enim alelom ARR in brez alela VRQ;

(e) seme ovnov z najmanj enim alelom ARR in brez alela VRQ;

(f) zarodki brez alela VRQ.

4.4 Premik živali z gospodarstva se dovoli za namene uničenja ali pa zanj veljajo naslednji pogoji:

(a) ovne in ovce genotipa ARR/ARR je dovoljeno z gospodarstva premakniti za vse namene, vključno z vzrejo, če se premaknejo na druga gospodarstva, za katera se uporabljajo ukrepi v skladu s točko 2.2.2(c) ali 2.2.2(d);

(b) z gospodarstva je neposredno za zakol za prehrano ljudi dovoljeno premakniti naslednje živali:

— ovce z vsaj enim alelom ARR, ter če tako določi država članica, jagnjeta in kozličke, ki so na datum zakola mlajši od treh mesecev,

— ali vse živali, če se država članica odloči za uporabo odstopanja od druge možnosti, določenega v točki 2.2.2(c)(iii), ali odstopanja od tretje možnosti, določenega v točki 2.2.2(d);

(c) če tako določi država članica, je premik jagnjet in kozličkov na drugo gospodarstvo na njenem ozemlju dovoljen samo za namene pitanja pred zakolom, pri čemer morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji:

— na ciljnem gospodarstvu ni drugih ovac ali koz, razen tistih, ki se pitajo pred zakolom;

— jagnjeta in kozlički z gospodarstva, na katerem se izvajajo ukrepi za izkoreninjenje, se po koncu obdobja pitanja prepeljejo neposredno v klavnico na ozemlju iste države članice, ob zakolu pa ne smejo biti starejši od 12 mesecev.

4.5 Za premik zarodnih tkiv z gospodarstva veljajo naslednji pogoji: država članica zagotovi, da se seme, zarodki in jajčne celice z gospodarstva ne odpremljajo.

4.6 V obdobju kotenja je prepovedana skupna paša vseh ovac in koz na gospodarstvu z ovcami in kozami z drugih gospodarstev.

Zunaj obdobja kotentve se za skupno pašo uvedejo omejitve, ki jih določi država članica na podlagi tehtnega premisleka o vseh epidemioloških dejavnikih.

4.7 Na gospodarstvih, na katerih je bila uporabljena tretja možnost v skladu s točko 2.2.2(d), se še dve leti po odkritju zadnjega primera TSE, ki ni atipični praskavec, uporabljajo omejitve, določene v točki 2.2.2(a) in točkah od 4.1 do 4.6. Če je v tem dveletnem obdobju na gospodarstvu potrjen primer atipičnega praskavca, se za zadevno gospodarstvo uporabijo še ukrepi iz točke 2.2.3.

Na gospodarstvih, na katerih se izvaja odstopanje od druge možnosti, določeno v točki 2.2.2(c)(iii), se uporabljajo omejitve iz točke 2.2.2(a) in točk od 4.1 do 4.6 do popolnega uničenja živali, opredeljenih za pokončanje v skladu s točko 2.2.2(c), ali njihovega zakola za prehrano ljudi, zatem pa se uporabljajo omejitve iz točke 3.

POGLAVJE C

Minimalne zahteve za rejski program selekcije za odpornost ovac proti tse v skladu s členom 6A

DEL 1

Splošne zahteve

1. Rejski program se osredotoči na trope visoke genske kakovosti, kot so opredeljene v točki 3 Priloge I k Odločbi Komisije 2002/1003/ES.

Vendar lahko države članice, ki imajo vzpostavljen rejski program, dovolijo vzorčenje in genotipizacijo tudi le pri plemenskih ovnih v tropih, ki niso vključeni v ta program.

2. Vzpostavi se podatkovna baza, ki vsebuje najmanj naslednje informacije:
 - (a) opredelitev, pasma in število živali v vseh tropih, vključenih v rejski program;
 - (b) identifikacija posameznih živali, vzorčenih v okviru rejskega programa, vključno s plemenskimi ovni, vzorčenimi v tropih, ki niso vključeni v rejski program;
 - (c) rezultati testov genotipizacije.
3. Vzpostavi se sistem enotnega certificiranja, pri čemer se genotip vsake živali, vzorčene v okviru rejskega programa, vključno s plemenskimi ovni, vzorčenimi v tropih, ki niso vključeni v rejski program, certificira s sklicem na individualno identifikacijsko številko.
4. Vzpostavi se sistem za identifikacijo živali in vzorcev, obdelavo vzorcev in pošiljanje rezultatov, ki zmanjšuje možnost za človeško napako. Učinkovitost navedenega sistema se redno in naključno preverja.
5. Genotipizacija krvi ali drugih tkiv, zbranih za namene rejskega programa, vključno s plemenskimi ovni, vzorčenimi v tropih, ki niso vključeni v rejski program, se izvaja v laboratorijih, odobrenih v okviru navedenega programa.
6. Pristojni organ države članice lahko rejskim društvom pomaga pri vzpostavitvi genskih bank s semenom, z jajčnimi celicami in zarodki, reprezentativnimi za genotipe za prionski protein, ki lahko postanejo redki kot posledica izvajanja rejskega programa.
7. Rejski programi se sestavijo za vsako pasmo ob upoštevanju:
 - (a) pogostosti različnih alelov znotraj pasme;
 - (b) redkosti pasme;
 - (c) izogibanja oplojevanja v ožjem sorodstvu ali genskega zdrsa.

DEL 2

Posebni predpisi za trope, vključene v program

1. Cilj rejskega programa je povečevati pogostost alela ARR v tropu, hkrati pa zmanjševati prevalenco tistih alelov, ki dokazano povečujejo občutljivost za TSE.
2. Minimalne zahteve za trope, vključene v program, so:
 - (a) vse živali v tropu, ki bodo genotipizirane, se individualno označijo z uporabo zanesljivih sredstev;
 - (b) vsi plemenski ovni v tropu se genotipizirajo pred razplodom;
 - (c) vsak samec z alelom VRQ se zakolje ali kastrira v šestih mesecih po določitvi njegovega genotipa; nobena takšna žival ne zapusti gospodarstva, razen za zakol;
 - (d) samice, za katere je znano, da imajo alel VRQ, ne zapustijo gospodarstva, razen za zakol;
 - (e) samci, vključno s plemenjaki za umetno osemenjevanje, razen tistih, ki so certificirani v okviru rejskega programa, se ne uporabljajo za razplod v tropu.
3. Države članice lahko odobrijo odstopanja od zahtev iz točke 2(c) in (d) za namene zaščite pasem in proizvodnih značilnosti.
4. Države članice Komisijo obvestijo o vsakem odstopanju, odobrenem na podlagi točke 3, in o uporabljenih merilih.

DEL 3

Posebni predpisi za plemenske ovne, vzorčene v tropih, ki niso vključene v rejski program

1. Ovni, ki se vzorčijo, se individualno označijo z uporabo zanesljivih sredstev.
2. Noben oven, za katerega se ugotovi, da ima alel VRQ, ne zapusti gospodarstva, razen za zakol.

DEL 4

Okvir za priznavanje statusa odpornosti proti TSE za trope ovac

1. Z okvirom za priznavanje statusa odpornosti proti TSE za trope ovac se priznava status odpornosti proti TSE tropom ovac, ki izpolnjujejo merila iz rejskega programa kot rezultat vključitve v program, kakor je določeno v členu 6a.

Status se priznava najmanj na naslednjih dveh ravneh:

- (a) trop na ravni I so tropi, sestavljene izključno iz ovac genotipa ARR/ARR;
- (b) trop na ravni II so tropi, katerih potomce so zaplodili izključno ovni genotipa ARR/ARR.

Države članice lahko za izpolnjevanje nacionalnih zahtev priznajo status na nadaljnjih ravneh.

2. Redno naključno vzorčenje ovac iz tropov, odpornih proti TSE, se izvaja:
 - (a) na gospodarstvu ali v klavnici, da se preveri njihov genotip;
 - (b) v klavnici, da se zagotovi testiranje na TSE v skladu s Prilogo III, v primeru tropov na ravni I pri živalih, starejših od 18 mesecev.

DEL 5

Poročila, ki jih morajo države članice predložiti Komisiji

Države članice, ki v svoji populaciji ovac uvajajo nacionalne rejske programe za izbiro ovac, odpornih proti TSE:

1. Komisijo uradno obvestijo o zahtevah za takšne programe;
2. Komisiji predložijo letno poročilo o napredku.

Poročilo za vsako koledarsko leto se predloži najpozneje do 31. marca naslednjega leta.

(*) UL L 300, 14.11.2009, str. 1.

(**) UL L 368, 23.12.2006, str. 15.“

- (4) Poglavje A Priloge VIII se nadomesti z naslednjim:

„POGLAVJE A**Pogoji za trgovino z živimi živalmi, semenom in zarodki med državami članicami Unije****ODDELEK A****Pogoji, ki se uporabljajo za ovce in koze ter njihovo seme in zarodke**

1. Gospodarstva z zanemarljivim tveganjem za klasični praskavec in nadzorovanim tveganjem za klasični praskavec
 - 1.1 Države članice lahko vzpostavijo ali nadzirajo uradni program za priznanje gospodarstev z zanemarljivim tveganjem za klasični praskavec in gospodarstev z nadzorovanim tveganjem za klasični praskavec.

V tem primeru vodijo seznam gospodarstev z ovci in kozami z zanemarljivim tveganjem in gospodarstev z nadzorovanim tveganjem za klasični praskavec.
 - 1.2 Status gospodarstva z zanemarljivim tveganjem za klasični praskavec se lahko prizna gospodarstvu z ovci s statusom odpornosti proti TSE na ravni I, kot je določena v točki 1(a) dela 4 poglavja C Priloge VII, na katerem že vsaj sedem let ni bilo potrjenega primera klasičnega praskavca.

Gospodarstvu z ovci, kozami ali ovci in kozami se lahko prizna status zanemarljivega tveganja za klasični praskavec tudi, če že vsaj sedem let izpolnjuje naslednje pogoje:

- (a) ovce in koze so trajno označene, hranijo pa se tudi evidence, ki omogočajo sledljivost do njihovega gospodarstva rojstva;
- (b) hranijo se evidence premikov ovac in koz na gospodarstvo in z njega;
- (c) vnesejo se lahko samo naslednje ovce in koze:
 - (i) ovce in koze z gospodarstev z zanemarljivim tveganjem za klasični praskavec;
 - (ii) ovce in koze z gospodarstev, ki pogoje iz točk od (a) do (i) izpolnjujejo že najmanj sedem let ali vsaj tako dolgo kot gospodarstvo, na katero naj bi bile vnesene;
 - (iii) ovce genotipa ARR/ARR za prionski protein;
- (d) uradni veterinar ali veterinar, ki ga za to pooblasti pristojni organ, na gospodarstvu izvaja redne kontrolne preglede skladnosti z določbami točk od (a) do (i), in sicer najmanj enkrat letno od 1. januarja 2014;
- (e) ni bilo potrjenega primera klasičnega praskavca;
- (f) vse ovce in koze, starejše od 18 mesecev in zaklane za prehrano ljudi, pregleda uradni veterinar, vse tiste, ki kažejo znake shiranosti ali nevrološke znake ali so poslane na zakol v sili, pa se laboratorijsko testirajo na klasični praskavec v skladu z laboratorijskimi metodami in protokoli iz točke 3.2 dela 3 poglavja C Priloge X.

Do 31. decembra 2013 se vse ovce in koze iz točke 3 dela II poglavja A Priloge III, ki so starejše od 18 mesecev in so poginile ali bile pokončane iz razloga, ki ni zakol za prehrano ljudi, laboratorijsko testirajo na klasični praskavec v skladu z laboratorijskimi metodami in protokoli iz točke 3.2 dela 3 poglavja C Priloge X.

Od 1. januarja 2014 se vse ovce in koze, ki so starejše od 18 mesecev in so poginile ali bile pokončane iz razloga, ki ni zakol za prehrano ljudi, laboratorijsko testirajo na klasični praskavec v skladu z laboratorijskimi metodami in protokoli iz točke 3.2 dela 3 poglavja C Priloge X.

Države članice se lahko z odstopanjem od pogojev, določenih v drugem in tretjem odstavku točke (f), odločijo za uporabo določb prvega odstavka točke (f) za ovce in koze, ki so starejše od 18 mesecev, so brez tržne vrednosti in so ob koncu produktivnega življenja izločene, namesto da bi bile zaklane za prehrano ljudi.

Poleg pogojev iz točk od (a) do (f) se od 1. januarja 2014 zagotovi še skladnost z naslednjimi pogoji:

- (g) vnesejo se lahko samo naslednji zarodki/oociti ovac in koz:
 - (i) zarodki/oociti darovalk, ki so od rojstva bivale v državi članici z zanemarljivim tveganjem za klasični praskavec ali na gospodarstvu z zanemarljivim ali nadzorovanim tveganjem za klasični praskavec ali ki izpolnjujejo naslednje zahteve:
 - trajno so označene, da se tako omogoči sledljivost do njihovega gospodarstva rojstva;
 - od rojstva bivajo na gospodarstvih, na katerih med njihovim bivanjem ni bilo potrjenega primera klasičnega praskavca;
 - ob odvzemu jajčnih celic/oocitov niso kazale kliničnih znakov klasičnega praskavca;
 - (ii) zarodki/oociti ovac genotipa ARR/ARR za prionski protein;
- (h) vnese se lahko samo naslednje seme ovac in koz:
 - (i) seme darovalcev, ki so od rojstva bivali v državi članici z zanemarljivim tveganjem za klasični praskavec ali na gospodarstvu z zanemarljivim ali nadzorovanim tveganjem za klasični praskavec ali ki izpolnjujejo naslednje zahteve:
 - trajno so označeni, da se tako omogoči sledljivost do njihovega gospodarstva rojstva;
 - ob odvzemu semena niso kazali kliničnih znakov klasičnega praskavca;

(ii) seme ovnov genotipa ARR/ARR za prionski protein;

(i) ovce in koze na gospodarstvu nimajo neposrednega ali posrednega stika, vključno s skupno pašo, z ovcami in kozami z gospodarstev z nižjim statusom.

1.3 Gospodarstvu z ovcami in/ali kozami se lahko prizna status nadzorovanega tveganja za klasični praskavec, če že vsaj tri leta izpolnjuje naslednje pogoje:

(a) ovce in koze so trajno označene, hranijo pa se tudi evidence, ki omogočajo sledljivost do njihovega gospodarstva rojstva;

(b) hranijo se evidence premikov ovac in koz na gospodarstvo in z njega;

(c) vnesejo se lahko samo naslednje ovce in koze:

(i) ovce in koze z gospodarstev z zanemarljivim ali nadzorovanim tveganjem za klasični praskavec;

(ii) ovce in koze z gospodarstev, ki pogoje iz točk od (a) do (i) izpolnjujejo že najmanj tri leta ali vsaj tako dolgo kot gospodarstvo, na katero naj bi bile vnesene;

(iii) ovce genotipa ARR/ARR za prionski protein;

(d) uradni veterinar ali veterinar, ki ga za to pooblasti pristojni organ, na gospodarstvu izvaja redne kontrolne preglede skladnosti z določbami točk od (a) do (i), in sicer od 1. januarja 2014 najmanj enkrat letno;

(e) ni bilo potrjenega primera klasičnega praskavca;

(f) vse ovce in koze, starejše od 18 mesecev in zaklane za prehrano ljudi, pregleda uradni veterinar, vse tiste, ki kažejo znake shiranosti ali nevrološke znake ali so poslone na zakol v sili, pa se laboratorijsko testirajo na klasični praskavec v skladu z laboratorijskimi metodami in protokoli iz točke 3.2 dela 3 poglavja C Priloge X.

Do 31. decembra 2013 se vse ovce in koze iz točke 3 dela II poglavja A Priloge III, ki so starejše od 18 mesecev in so poginile ali bile pokončane iz razloga, ki ni zakol za prehrano ljudi, laboratorijsko testirajo na klasični praskavec v skladu z laboratorijskimi metodami in protokoli iz točke 3.2 dela 3 poglavja C Priloge X.

Od 1. januarja 2014 se vse ovce in koze, ki so starejše od 18 mesecev in so poginile ali bile pokončane iz razloga, ki ni zakol za prehrano ljudi, laboratorijsko testirajo na klasični praskavec v skladu z laboratorijskimi metodami in protokoli iz točke 3.2 dela 3 poglavja C Priloge X.

Države članice se lahko z odstopanjem od pogojev, določenih v drugem in tretjem odstavku točke (f), odločijo za uporabo določb prvega odstavka točke (f) za ovce in koze, ki so starejše od 18 mesecev, so brez tržne vrednosti in so ob koncu produktivnega življenja izločene, namesto da bi bile zaklane za prehrano ljudi.

Poleg pogojev iz točk od (a) do (f) se od 1. januarja 2014 zagotovi še skladnost z naslednjimi pogoji:

(g) vnesejo se lahko samo naslednji zarodki/oociti ovac in koz:

(i) zarodki/oociti darovalk, ki so od rojstva bivale v državi članici z zanemarljivim tveganjem za klasični praskavec ali na gospodarstvu z zanemarljivim ali nadzorovanim tveganjem za klasični praskavec ali ki izpolnjujejo naslednje zahteve:

— trajno so označene, da se tako omogoči sledljivost do njihovega gospodarstva rojstva;

— od rojstva bivajo na gospodarstvih, na katerih med njihovim bivanjem ni bilo potrjenega primera klasičnega praskavca;

— ob odvzemu jajčnih celic/oocitov niso kazale kliničnih znakov klasičnega praskavca;

(ii) zarodki/oociti ovac genotipa ARR/ARR za prionski protein;

(h) vnese se lahko samo naslednje seme ovac in koz:

(i) seme darovalcev, ki so od rojstva bivali v državi članici z zanemarljivim tveganjem za klasični praskavec ali na gospodarstvu z zanemarljivim ali nadzorovanim tveganjem za klasični praskavec ali ki izpolnjujejo naslednje zahteve:

— trajno so označeni, da se tako omogoči sledljivost do njihovega gospodarstva rojstva;

— ob odvzemu semena niso kazali kliničnih znakov klasičnega praskavca;

(ii) seme ovnov genotipa ARR/ARR za prionski protein;

(i) ovce in koze na gospodarstvu nimajo neposrednega ali posrednega stika, vključno s skupno pašo, z ovcami in kozami z gospodarstev z nižjim statusom.

1.4 Če je na gospodarstvu z zanemarljivim ali nadzorovanim tveganjem za klasični praskavec ali na gospodarstvu, za katero se s proizvodbo iz dela 1 poglavja B Priloge VII ugotovi, da je epidemiološko povezano z gospodarstvom z zanemarljivim ali nadzorovanim tveganjem za klasični praskavec, potrjen primer klasičnega praskavca, se gospodarstvo z zanemarljivim ali nadzorovanim tveganjem za klasični praskavec takoj izbrše s seznama iz točke 1.1.

Država članica o tem takoj obvesti druge države članice, ki so uvozile ovce in koze z zadevnega gospodarstva oziroma seme ali zarodke, odvzete pri ovcah in kozah, ki so bivale na zadevnem gospodarstvu, v zadnjih sedmih letih v primeru gospodarstva z zanemarljivim tveganjem oziroma v zadnjih treh letih v primeru gospodarstva z nadzorovanim tveganjem.

2. Države članice ali območja v državi članici z zanemarljivim tveganjem za klasični praskavec

2.1 Če država članica meni, da za njeno ozemlje ali del njenega ozemlja velja zanemarljivo tveganje za klasični praskavec, Komisiji predloži ustrezno dokazno dokumentacijo, pri čemer navede zlasti naslednje:

(j) izvedena je bila ocena tveganja, iz katere je razvidno, da so trenutno vzpostavljeni primerni ukrepi, ki so bili sprejeti za ustrezno časovno obdobje, da se omogoči obvladovanje vseh tveganj, ki bi bila lahko ugotovljena. V oceni tveganja se opredelijo vsi možni dejavniki za pojav klasičnega praskavca in njihov zgodovinski vidik, zlasti:

(i) uvoz ali vnos ovac in koz ali njihovega semena in zarodkov, pri katerih obstaja možnost okužbe s klasičnim praskavcem;

(ii) obseg poznavanja sestave populacije ter živinorejske prakse pri ovcah in kozah;

(iii) prakse krmljenja, vključno z zauživanjem mesno-kostne moke ali ocvirkov, dobljenih iz prežvekovalcev;

(iv) uvoz mleka in mlečnih izdelkov ovac in koz, ki so namenjeni za krmljenje ovac in koz;

(k) ovce in koze, ki kažejo klinične znake, ustrezne klasičnemu praskavcu, se že vsaj sedem let testirajo;

(l) v vsaj sedemletnem obdobju je bilo vsako leto testiranih dovolj ovac in koz, starejših od 18 mesecev, reprezentativnih za zaklane in izločene živali ter živali, ki so bile najdene mrtve na kmetiji, da se zagotovi raven, ki daje 95-odstotno zagotovilo odkrivanja klasičnega praskavca, če je ta prisoten v populaciji, pri ne več kot 0,1-odstotni prevalenci, ter v zadevnem obdobju ni bilo prijavljenega nobenega primera te bolezni;

(m) v vsej državi članici je prepovedano krmljenje ovac in koz z mesno-kostno moko ali ocvirki, dobljenimi iz prežvekovalcev, prepoved pa se tudi dejansko izvaja že vsaj sedem let;

(n) vnosi ovac in koz ter njihovega semena in zarodkov iz drugih držav članic se izvajajo v skladu s točko 4.1(b) ali točko 4.2;

(o) vnosi ovac in koz ter njihovega semena in zarodkov iz tretjih držav se izvajajo v skladu s poglavjem E ali poglavjem H Priloge IX.

2.2 Status zanemarljivega tveganja za klasični praskavec, podeljen državi članici ali območju v državi članici, je mogoče odobriti v skladu s postopkom iz člena 24(2).

Država članica mora obvestiti Komisijo o vseh spremembah informacij, predloženih v skladu s točko 2.1, ki zadevajo bolezen.

Status zanemarljivega tveganja, odobren v skladu s točko 2.2, je mogoče na podlagi takega obvestila umakniti v skladu s postopkom iz člena 24(2).

3. Nacionalni program nadzora klasičnega praskavca

3.1 Država članica, ki ima nacionalni program nadzora klasičnega praskavca na vsem ozemlju:

(p) lahko Komisiji predloži svoj nacionalni program nadzora, v katerem opiše zlasti:

- porazdelitev klasičnega praskavca v državi članici;
- vzroke za nacionalni program nadzora, ob upoštevanju pomembnosti bolezni ter razmerja med stroški in koristmi;
- statusne kategorije, opredeljene za gospodarstva, in standarde, ki jih je treba dosegati v vsaki kategoriji;
- postopke testov, ki jih je treba uporabiti;
- postopke spremljanja nacionalnega programa nadzora;
- ukrepe, ki se izvedejo, če iz katerega koli vzroka gospodarstvo izgubi svoj status;
- ukrepe, ki se izvedejo, če so rezultati kontrolnih pregledov, izvedenih v skladu z nacionalnim programom nadzora, pozitivni;

(q) program iz točke (a) se lahko odobri, če ustreza merilom iz navedene točke, v skladu s postopkom iz člena 24(2); spremembe ali dodatki v programih, ki jih predložijo države članice, se lahkoodobrijo v skladu s postopkom iz člena 24(2).

3.2 Odobrijo se nacionalni programi nadzora praskavca za naslednje države članice:

- Dansko,
- Avstrijo,
- Finsko,
- Švedsko.

4. Trgovina z ovci in kozami ter njihovim semenom in zarodki med državami članicami Unije

Veljajo naslednji pogoji:

4.1 Ovce in koze:

(a) plemenske ovce in koze, namenjene v države članice, ki nimajo statusa zanemarljivega tveganja za klasični praskavec ali odobrenega nacionalnega programa nadzora praskavca:

- (i) prihajajo z gospodarstev z zanemarljivim ali nadzorovanim tveganjem za klasični praskavec; vendar lahko države članice Unije do 31. decembra 2014 med seboj trgujejo s plemenskimi ovci in kozami, ki prihajajo z gospodarstev, ki že najmanj tri leta izpolnjujejo vse zahteve iz točke 1.3(a) do (f), ali
- (ii) prihajajo iz države članice ali območja v državi članici z zanemarljivim tveganjem za klasični praskavec, ali
- (iii) če so to ovce, so genotipa ARR/ARR za prionski protein, če ne prihajajo z gospodarstva, za katero veljajo omejitve iz točk 3 in 4 poglavja B Priloge VII;

(b) ovce in koze za vse uporabe, razen za takojšen zakol, namenjene v države članice, ki imajo status zanemarljivega tveganja za klasični praskavec ali odobren nacionalni program nadzora praskavca:

- (i) prihajajo z gospodarstev z zanemarljivim tveganjem za klasični praskavec; vendar lahko države članice Unije do 31. decembra 2014 med seboj trgujejo s plemenskimi ovci in kozami, ki prihajajo z gospodarstev, ki že najmanj sedem let izpolnjujejo vse zahteve iz točke 1.2(a) do (i), ali

(ii) prihajajo iz države članice ali območja v državi članici z zanemarljivim tveganjem za klasični praskavec, ali

(iii) če so to ovce, so genotipa ARR/ARR za prionski protein, če ne prihajajo z gospodarstva, za katero veljajo omejitve iz točk 3 in 4 poglavja B Priloge VII.

4.2 Seme in zarodki ovac in koz:

(a) so odvzeti od živali, ki so neprekinjeno od rojstva bivale na gospodarstvih z zanemarljivim ali nadzorovanim tveganjem za klasični praskavec, ali

(b) so odvzeti od živali, ki so zadnja tri leta pred odvzemom neprekinjeno bivale na gospodarstvih, ki tri leta izpolnjujejo vse zahteve iz točke 1.3(a) do (f) dela 1, ali

(c) so odvzeti od živali, ki neprekinjeno od rojstva bivajo v državi ali na območju z zanemarljivim tveganjem za klasični praskavec, ali

(d) če gre za seme ovac, je odvzeto od ovnov genotipa ARR/ARR za prionski protein, ali

(e) če gre za zarodke ovac, so ti genotipa ARR/ARR za prionski protein.

ODDELEK B

Pogoji, ki se uporabljajo za govedo

Združeno kraljestvo zagotovi, da govedo, rojeno ali rejeno na njegovem ozemlju pred 1. avgustom 1996, ni odpremljeno z njegovega ozemlja v druge države članice ali tretje države.“

(5) Priloga IX se spremeni:

(a) Oddelek A poglavja C se nadomesti z naslednjim:

„ODDELEK A

Proizvodi

Za naslednje proizvode govejega, ovčjega in kozjega izvora, kakor so opredeljeni v točkah 1.10, 1.13, 1.15, 7.1, 7.5, 7.6, 7.7, 7.8 in 7.9 Priloge I k Uredbi (ES) št. 853/2004 Evropskega parlamenta in Sveta, veljajo pogoji iz oddelkov B, C ali D tega poglavja glede na kategorijo tveganja za BSE za državo porekla:

- sveže meso,
- mleto meso,
- mesni pripravki,
- mesni proizvodi,
- topljena živalska mast,
- ocvirki,
- želatina in kolagen, ki nista pridobljena iz kož živali,
- obdelana čreva.“

(b) Poglavji D in E se nadomestita z naslednjim:

„POGLAVJE D

Uvoz živalskih stranskih proizvodov in iz njih dobljenih proizvodov govejega, ovčjega in kozjega izvora

ODDELEK A

Živalski stranski proizvodi

To poglavje se uporablja za naslednje živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, kakor so opredeljeni v točkah 1 in 2 člena 3 Uredbe (ES) št. 1069/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, če so ti proizvodi govejega, ovčjega in kozjega izvora:

(a) topljeno mast, pridobljeno iz snovi kategorije 2, ki je namenjena za organska gnojila ali sredstva za izboljšanje tal, kakor so opredeljena v točki 22 člena 3 Uredbe (ES) št. 1069/2009, ali vhodne sestavine ali vmesne proizvode;

(b) kosti in proizvode iz kosti, pridobljene iz snovi kategorije 2;

- (c) topljeno mast, pridobljeno iz snovi kategorije 3, ki je namenjena za organska gnojila, sredstva za izboljšanje tal ali za krmo, kakor so opredeljeni v točkah 22 in 25 člena 3 Uredbe (ES) št. 1069/2009, ali vhodne sestavine ali vmesne proizvode;
- (d) hrano za hišne živali, vključno s pasjimi žvečilkami;
- (e) krvne proizvode;
- (f) predelane živalske beljakovine;
- (g) kosti in proizvode iz kosti, pridobljene iz snovi kategorije 3;
- (h) želatino in kolagen, ki nista pridobljena iz kož živali;
- (i) snovi kategorije 3 in pridobljene proizvode, razen tistih iz točk od (c) do (h), brez:
 - (i) svežih kož živali in obdelanih kož živali;
 - (ii) želatine in kolagena, pridobljenih iz kož živali;
 - (iii) maščobnih derivatov.

ODDELEK B

Zahteve za veterinarsko spričevalo

Pri uvozu živalskih stranskih proizvodov in pridobljenih proizvodov govejega, ovčjega in kozjega izvora iz oddelka A se predloži veterinarsko spričevalo, ki dokazuje:

- (a) da živalski stranski proizvod ali pridobljeni proizvod ne vsebuje in ni dobljen iz snovi s specifičnim tveganjem ali mehansko odstranjenega mesa s kosti goveda, ovac ali koz in da živali – razen živali, ki so bile rojene, neprekinjeno rejene in zaklane v državi ali regiji, ki je v skladu s členom 5(2) opredeljena kot država ali regija z zanemarljivim tveganjem za BSE –, iz katerih je ta živalski stranski proizvod ali pridobljeni proizvod dobljen, niso bile zaklane po omamljanju z vbizgavanjem plina v kranialno votlino ali pokončane po isti metodi ali zaklane z uničenjem centralnega živčnega tkiva z vstavljanjem podolgovatega paličastega instrumenta v kranialno votlino, ali
- (b) da živalski stranski proizvod ali pridobljeni proizvod ne vsebuje in ni dobljen iz govejih, ovčjih in kozjih snovi, razen tistih, dobljenih iz živali, ki so bile rojene, neprekinjeno rejene in zaklane v državi ali regiji, ki je v skladu s členom 5(2) opredeljena kot država ali regija z zanemarljivim tveganjem za BSE.

Poleg točk (a) in (b) se pri uvozu živalskih stranskih proizvodov in pridobljenih proizvodov iz oddelka A, ki vsebujejo mleko ali mlečne izdelke ovčjega ali kozjega izvora in so namenjeni za krmo, predloži veterinarsko spričevalo, ki dokazuje:

- (c) da so ovce in koze, iz katerih so dobljeni ti proizvodi, neprekinjeno od rojstva bivale v državi, ki izpolnjuje naslednje zahteve:
 - (i) klasični praskavec je treba obvezno prijaviti;
 - (ii) vzpostavljen je sistem ozaveščanja, nadzora in spremljanja;
 - (iii) v primeru suma na TSE ali potrditve klasičnega praskavca se za gospodarstva z ovcami ali kozami uporabljajo uradne omejitve;
 - (iv) ovce in koze, obbolele za klasičnim praskavcem, so pokončane in popolnoma uničene;
 - (v) v vsej državi je prepovedano krmljenje ovac in koz z mesno-kostno moko ali ocvirki, dobljenimi iz prežvekovalcev, prepoved pa se tudi dejansko izvaja že vsaj sedem let;
- (d) mleko in mlečni izdelki ovac ali koz prihajajo s kmetijskih gospodarstev, za katera ne velja nobena uradna omejitev, sprejeta zaradi suma na TSE;
- (e) mleko in mlečni izdelki ovac ali koz prihajajo z gospodarstev, na katerih zadnjih sedem let ni bilo diagnosticiranega nobenega primera klasičnega praskavca ali so bile po potrditvi primera klasičnega praskavca:
 - (i) pokončane in uničene ali zaklane vse ovce in koze, razen plemenskih ovnov genotipa ARR/ARR, plemenskih ovac z najmanj enim alelom ARR in brez alela VRQ ali drugih ovac z najmanj enim alelom ARR, ali

(ii) pokončane in uničene vse živali, pri katerih je bil potrjen klasični praskavec, na gospodarstvu pa se že vsaj dve leti po potrditvi zadnjega primera klasičnega praskavca okrepljeno spremlja TSE, vključno z negativnimi rezultati testiranja na prisotnost TSE v skladu z laboratorijskimi metodami, določenimi v točki 3.2 poglavja C Priloge X, pri vseh spodaj navedenih živalih, starejših od 18 mesecev, razen pri ovcah genotipa ARR/ARR:

— živalih, ki so bile zaklane za prehrano ljudi, in

— živalih, ki so poginile ali bile pokončane na gospodarstvu, vendar niso bile pokončane v okviru akcije za izkoreninjenje bolezni.

POGLAVJE E

Uvoz ovac in koz

Za uvoz ovac in koz v Unijo se zahteva predložitev veterinarskega spričevala, ki potrjuje, da so neprekinjeno od rojstva bivalne v državi, ki izpolnjuje naslednje zahteve:

1. klasični praskavec je treba obvezno prijaviti;
2. vzpostavljen je sistem ozaveščanja, nadzora in spremljanja;
3. ovce in koze, obbolele za klasičnim praskavcem, so pokončane in popolnoma uničene;
4. v vsej državi je prepovedano krmljenje ovac in koz z mesno-kostno moko ali ocvirki, dobljenimi iz prežvekovalcev, prepoved pa se tudi dejansko izvaja že vsaj sedem let.

Veterinarsko spričevalo poleg zahtev iz točk od 1 do 4 še potrjuje, da:

5. se za plemenske ovce in koze, uvožene v Unijo in namenjene v države članice, ki nimajo statusa zanemarljivega tveganja za klasični praskavec ali odobrenega nacionalnega programa nadzora praskavca, navedene v točki 3.2 oddelka A poglavja A Priloge VIII, zagotavlja skladnost z naslednjimi pogoji:

— uvožene ovce in koze prihajajo z gospodarstev, ki izpolnjujejo pogoje iz točke 1.3 oddelka A poglavja A Priloge VIII, ali

— so ovce genotipa ARR/ARR za prionski protein in prihajajo z gospodarstva, na katerem ni bila v zadnjih dveh letih uvedena uradna omejitev gibanja zaradi BSE ali klasičnega praskavca;

6. se za ovce in koze za vse uporabe, razen za takojšnji zakol, uvožene v Unijo in namenjene v državo članico, ki ima status zanemarljivega tveganja za klasični praskavec ali odobren nacionalni program nadzora praskavca in ki je navedena na seznamu iz točke 3.2 oddelka A poglavja A Priloge VIII, zagotavlja skladnost z naslednjimi pogoji:

— prihajajo z gospodarstev, ki izpolnjujejo pogoje iz točke 1.2 oddelka A poglavja A Priloge VIII, ali

— so ovce genotipa ARR/ARR za prionski protein in prihajajo z gospodarstva, na katerem ni bila v zadnjih dveh letih uvedena uradna omejitev gibanja zaradi BSE ali klasičnega praskavca."

(c) Poglavje H se nadomesti z naslednjim:

„POGLAVJE H

Uvoz semena in zarodkov ovac in koz

Za seme in zarodke ovac in koz se zahteva predložitev veterinarskega spričevala, ki potrjuje, da so živali darovalke:

1. neprekinjeno od rojstva bivalne v državi, ki izpolnjuje naslednje zahteve:

(i) klasični praskavec je treba obvezno prijaviti;

(ii) vzpostavljen je sistem ozaveščanja, nadzora in spremljanja;

(iii) ovce in koze, obbolele za klasičnim praskavcem, so pokončane in popolnoma uničene;

(iv) v vsej državi članici je prepovedano krmljenje ovac in koz z mesno-kostno moko ali ocvirki, dobljenimi iz prežvekovalcev, prepoved pa se tudi dejansko izvaja že vsaj sedem let;

2. zadnja tri leta pred odvzemom semena ali zarodkov za izvoz neprekinjeno bivalne na gospodarstvih, ki zadnja tri leta izpolnjujejo vsaj vse zahteve iz točke 1.3(a) do (f) oddelka A poglavja A Priloge VIII, ali:

(i) če gre za seme ovac, je bilo odvzeto pri ovnih genotipa ARR/ARR za prionski protein;

(ii) če gre za zarodke ovac, so ti genotipa ARR/ARR za prionski protein.“

(6) Priloga X se spremeni:

(a) Točki 3.1 dela 3 poglavja C se doda točka 3.1(c):

„(c) Nadaljnja preiskava pozitivnih primerov BSE

Vzorci vseh pozitivnih primerov BSE se pošljejo v laboratorij, ki ga določi pristojni organ in ki je uspešno prestal preskus strokovnosti, ki ga je organiziral referenčni laboratorij Evropske unije za ločevalne preskuse primerov BSE; tam se izvede nadaljnji preskus v skladu z metodami in protokoli, določenimi po metodi referenčnega laboratorija Evropske unije za klasifikacijo izolatov TSE pri govedu (*).

(*) http://vla.defra.gov.uk/science/docs/sci_tse_rl_2blot.pdf

(b) Del 4 poglavja C Priloge X se nadomesti z naslednjim:

„4. Hitri testi

Za izvajanje hitrih testov v skladu s členoma 5(3) in 6(1) se kot hitri testi za spremljanje BSE pri govedu uporabljajo le naslednje metode:

- test imunoblot na podlagi postopka Western blot za določanje fragmenta PrP^{Res}, odpornega proti proteinazi K (test Prionics-Check Western),
- imunološki preskus na mikroplošči za določanje PrP^{Sc} (Enfer TSE, verzija 3),
- „sendvič“ imunološki preskus (sandwich immunoassay) za odkrivanje PrP^{Res}, ki se izvede po denaturaciji in koncentraciji (hitri test Bio-Rad TeSeE SAP),
- imunološki preskus na mikroplošči (ELISA) za določanje PrP^{Res}, odpornega proti proteinazi K, z monoklonskimi protitelesi (test Prionics-Check LIA),
- imunološki preskus, ki temelji na selektivni vezavi PrP^{Sc} na kemijski polimer ter na detekcijskem monoklonskem protitelesu, usmerjenem proti ohranjenim delom molekule PrP (komplet IDEXX HerdChek BSE Antigen Test Kit, EIA in IDEXX HerdChek BSE-Scrapie Antigen Test Kit, EIA),
- imunološki preskus na podlagi lateralnega vleka, kjer se uporabita dve različni monoklonski protitelesi za določanje frakcij PrP, odpornih proti proteinazi K (Prionics Check PrioSTRIP),
- dvostranski imunološki preskus z uporabo dveh različnih monoklonskih protiteles, usmerjenih proti dvema epitopoma, ki sta prisotna v zelo razviti obliki govejega PrP^{Sc} (Roboscreen Beta Prion BSE EIA Test Kit).

Za izvajanje hitrih testov v skladu s členoma 5(3) in 6(1) se kot hitri testi za spremljanje TSE pri ovcah in kozah uporabljajo le naslednje metode:

- „sendvič“ imunološki preskus (sandwich immunoassay) za odkrivanje PrP^{Res}, ki se izvede po denaturaciji in koncentraciji (hitri test Bio-Rad TeSeE SAP),
- imunološki preskus „sendvič“ za določanje PrP^{Res} s kompletom TeSeE Sheep/Goat Detection kit, ki se izvede po denaturaciji in koncentraciji s kompletom TeSeE Sheep/Goat Purification kit (hitri test Bio-Rad TeSeE),
- imunološki preskus, ki temelji na selektivni vezavi PrP^{Sc} na kemijski polimer ter na monoklonskem detekcijskem protitelesu, usmerjenem proti ohranjenim delom molekule PrP (komplet IDEXX HerdChek BSE-Scrapie Antigen Test Kit, EIA),
- imunološki preskus na podlagi lateralnega vleka, kjer se uporabita dve različni monoklonski protitelesi za določanje frakcij PrP, odpornih proti proteinazi K (hitri test Prionics Check PrioSTRIP SR, protokol za vizualno odčitavanje).

Pri vseh hitrih testih mora vzorčno tkivo, ki se uporablja pri testu, ustrezati zahtevam iz proizvajalčevih navodil za uporabo.

Proizvajalci hitrih testov morajo imeti vzpostavljen sistem zagotavljanja kakovosti, ki ga je odobril referenčni laboratorij Evropske unije in ki zagotavlja, da se učinkovitost testiranja ne spreminja. Proizvajalci morajo referenčnemu laboratoriju Evropske unije predložiti testne protokole.

Spremembe hitrih testov in testnih protokolov se lahko izvedejo le po predhodnem uradnem obvestilu, poslanem referenčnemu laboratoriju Evropske unije, in če referenčni laboratorij Evropske unije sklene, da sprememba ne zmanjša občutljivosti, specifičnosti ali zanesljivosti hitrega testa. Ugotovitev se sporoči Komisiji in nacionalnim referenčnim laboratorijem.“

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 631/2013**z dne 28. junija 2013****o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 546/2006 in Izvedbene uredbe (EU) št. 233/2012****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 999/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o določitvi predpisov za preprečevanje, nadzor in izkoreninjenje nekaterih transmisivnih spongiformnih encefalopatij ⁽¹⁾ ter zlasti točke (b)(iii) oddelka I poglavja A Priloge VIII k Uredbi,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (ES) št. 999/2001 določa predpise za preprečevanje, nadzor in izkoreninjenje nekaterih transmisivnih spongiformnih encefalopatij pri živalih. Priloga VIII k Uredbi določa odobritev in poznejšo spremembo nacionalnih programov držav članic za obvladovanje praskavca, če izpolnjujejo nekatera merila, določena v navedeni uredbi.
- (2) Z Uredbo Komisije (ES) št. 546/2006 z dne 31. marca 2006 o izvajanju Uredbe (ES) št. 999/2001 Evropskega parlamenta in Sveta glede nacionalnih programov obvladovanja praskavca ter dodatnih jamstev in odstopanj od nekaterih zahtev Odločbe 2003/100/ES ter razveljavitve Uredbe (ES) št. 1874/2003 ⁽²⁾ so bili odobreni nacionalni programi nekaterih držav članic za obvladovanje praskavca. V njej so bila določena tudi dodatna jamstva, ki jih te države članice lahko koristijo v zvezi s premiki ovc in koz ter njihovih semen in zarodkov.
- (3) Z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 233/2012 z dne 16. marca 2012 o izvajanju Uredbe (ES) št. 999/2001 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z odobritvijo spremenjenega nacionalnega programa obvladovanja praskavca za Dansko ⁽³⁾ je bil odobren spremenjeni nacionalni program obvladovanja praskavca za Dansko.

- (4) Zaradi jasnosti in poenostavitve zakonodaje Unije so v Prilogi VIII k Uredbi (ES) št. 999/2001, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (EU) št. 630/2013 z dne 28. junija 2013 o spremembi prilog k Uredbi (ES) št. 999/2001 Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi predpisov za preprečevanje, nadzor in izkoreninjenje nekaterih transmisivnih spongiformnih encefalopatij ⁽⁴⁾, navedene države članice z odobrenim nacionalnim programom obvladovanja klasičnega praskavca in ustrezna dodatna jamstva, ki jih te države članice lahko koristijo, v zvezi s premiki ovc in koz ter njihovih semen in zarodkov.
- (5) Spremembe Uredbe (ES) št. 999/2001, kakor so določene v Uredbi (EU) št. 630/2013, se uporabljajo od 1. julija 2013. Določbe Uredbe (ES) št. 546/2006 in Izvedbene uredbe (EU) št. 233/2012 so zato od navedenega datuma odvečne. Zaradi pravne jasnosti in varnosti bi bilo treba navedeni uredbi razveljaviti na isti datum.
- (6) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za prehranjevalno verigo in zdravje živali –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 546/2006 in Izvedbena uredba (EU) št. 233/2012 se na dan 1. julija 2013 razveljavita.

Člen 2Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 28. junija 2013

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ UL L 147, 31.5.2001, str. 1.⁽²⁾ UL L 94, 1.4.2006, str. 28.⁽³⁾ UL L 78, 17.3.2012, str. 13.⁽⁴⁾ Glej stran 60 tega Uradnega lista.

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 632/2013**z dne 28. junija 2013****o stoštiriindevetdeseti spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 881/2002 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte, povezane z mrežo Al-Kaida**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 881/2002 z dne 27. maja 2002 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte, povezane z mrežo Al-Kaida ⁽¹⁾, zlasti člena 7(1)(a) in člena 7a(5) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Priloga I k Uredbi (ES) št. 881/2002 navaja osebe, skupine in subjekte, ki jih zadeva zamrznitev sredstev in gospodarskih virov iz navedene uredbe.

- (2) Odbor za sankcije Varnostnega sveta Združenih narodov je 30. maja 2013 sklenil spremeniti en vnos na seznamu oseb, skupin in subjektov, za katere velja zamrznitev sredstev in gospodarskih virov.

- (3) Prilogo I k Uredbi (ES) št. 881/2002 bi bilo zato treba ustrezno posodobiti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Priloga I k Uredbi (ES) št. 881/2002 se spremeni v skladu s Prilogo k tej uredbi.

Člen 2Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je zavezujoča v celoti in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 28. junija 2013

Za Komisijo

V imenu predsednika

Vodja službe za instrumente zunanje politike

⁽¹⁾ UL L 139, 29.5.2002, str. 9.

PRILOGA

Priloga I k Uredbi (ES) št. 881/2002 se spremeni:

vnos „Al-Kaida v Iraku (tudi (a) AQI, (b) al-Tawhid, (c) Monoteizem in skupina džihad, (d) Džihadaska Kaida v deželi dveh rek, (e) Džihadaska Al-Kaida v deželi dveh rek, (f) Organizacija džihad v deželi dveh rek, (g) Organizacijski sedež džihad/Dežela dveh rek, (h) Organizacijski sedež džihad/Mezopotamija, (i) Tanzim Qa'idat Al-Jihad fi Bilad al-Rafidayn, (j) Tanzeem Qa'idat al Jihad/Bilad al Raafidaini, (k) Jama'at Al-Tawhid Wa'al-Jihad, (l) JTJ, (m) Islamska država Irak, (n) ISI, (o) mreža al-Zarqawi). Datum uvrstitve na seznam iz člena 2a(4)(b): 18.10.2004.“ pod naslovom „Pravne osebe, skupine in entitete“ se nadomesti z naslednjim:

„Al-Kaida v Iraku (tudi (a) AQI, (b) al-Tawhid, (c) Monoteizem in skupina džihad, (d) Džihadaska Kaida v deželi dveh rek, (e) Džihadaska Al-Kaida v deželi dveh rek, (f) Organizacija džihad v deželi dveh rek, (g) Organizacijski sedež džihad/Dežela dveh rek, (h) Organizacijski sedež džihad/Mezopotamija, (i) Tanzim Qa'idat Al-Jihad fi Bilad al-Rafidayn, (j) Tanzeem Qa'idat al Jihad/Bilad al Raafidaini, (k) Jama'at Al-Tawhid Wa'al-Jihad, (l) JTJ, (m) Islamska država Irak, (n) ISI, (o) mreža al-Zarqawi, (p) Jabhat al Nusrah, (q) Jabhet al-Nusra, (r) Al-Nusrah Front, (s) The Victory Front, (t) Al-Nusrah Front for the People of the Levant, (u) Islamska država v Iraku in Levantu). Datum uvrstitve na seznam iz člena 2a(4)(b): 18.10.2004.“

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 633/2013**z dne 28. junija 2013****o določitvi standardnih uvoznih vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode (Uredba o enotni SUT) ⁽¹⁾,ob upoštevanju Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 543/2011 z dne 7. junija 2011 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 za sektorja sadja in zelenjave ter predelanega sadja in zelenjave ⁽²⁾ ter zlasti člena 136(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Izvedbena uredba (EU) št. 543/2011 na podlagi izida večstranskih trgovinskih pogajanj urugvajskega kroga

določa merila, po katerih Komisija določi standardne vrednosti za uvoz iz tretjih držav za proizvode in obdobja iz dela A Priloge XVI k tej uredbi.

- (2) Standardna uvozna vrednost se izračuna vsak delovni dan v skladu s členom 136(1) Izvedbene uredbe (EU) št. 543/2011 ob upoštevanju spremenljivih dnevnih podatkov. Zato bi morala ta uredba začeti veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije* –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Standardne uvozne vrednosti iz člena 136 Izvedbene uredbe (EU) št. 543/2011 so določene v Prilogi k tej uredbi.

Člen 2Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 28. junija 2013

Za Komisijo
V imenu predsednika

Jerzy PLEWA

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.

⁽²⁾ UL L 157, 15.6.2011, str. 1.

PRILOGA

Standardne uvozne vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave

(EUR/100 kg)		
Tarifna oznaka KN	Oznaka tretje države ⁽¹⁾	Standardna uvozna vrednost
0702 00 00	AL	55,3
	MK	46,1
	ZZ	50,7
0707 00 05	MK	25,2
	TR	113,2
	ZZ	69,2
0709 93 10	TR	130,5
	ZZ	130,5
0805 50 10	AR	85,5
	TR	99,2
	ZA	107,4
	ZZ	97,4
0808 10 80	AR	157,4
	BR	111,9
	CL	114,0
	CN	115,2
	NZ	142,9
	TR	99,8
	ZA	120,5
	ZZ	123,1
0809 10 00	IL	275,4
	TR	211,6
	ZZ	243,5
0809 29 00	TR	347,1
	US	605,0
	ZZ	476,1
0809 30	TR	246,3
	ZZ	246,3
0809 40 05	CL	216,9
	IL	308,9
	ZA	377,9
	ZZ	301,2

⁽¹⁾ Nomenklatura držav, določena v Uredbi Komisije (ES) št. 1833/2006 (UL L 354, 14.12.2006, str. 19). Oznaka „ZZ“ predstavlja „druga porekla“.

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 634/2013

z dne 28. junija 2013

o določitvi uvoznih dajatev v sektorju žit, ki se uporabljajo od 1. julija 2013

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode (Uredba o enotni SUT) ⁽¹⁾,

ob upoštevanju Uredbe Komisije (EU) št. 642/2010 z dne 20. julija 2010 o pravilih za uporabo (uvoznih dajatev za sektor žit) Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 ⁽²⁾, zlasti člena 2(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Člen 136(1) Uredbe (ES) št. 1234/2007 določa, da je uvozna dajatev za proizvode z oznakami KN 1001 19 00, 1001 11 00, ex 1001 91 20 (navadna pšenica, semenska), ex 1001 99 00 (visokokakovostna navadna pšenica, razen semenske), 1002 10 00, 1002 90 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 10 90 in 1007 90 00 enaka veljavni intervencijski ceni za te proizvode ob uvozu, povečani za 55 % in zmanjšani za uvozno ceno CIF zadevne pošiljke. Ta dajatev ne sme presegati stopnje dajatev skupne carinske tarife.

(2) Člen 136(2) Uredbe (ES) št. 1234/2007 določa, da se za izračun uvozne dajatve iz odstavka 1 navedenega člena za zadevne proizvode redno določajo reprezentativne uvozne cene CIF.

(3) V skladu s členom 2(2) Uredbe (ES) št. 642/2010 je cena za izračun uvozne dajatve za proizvode z oznakami KN 1001 19 00, 1001 11 00, ex 1001 91 20 (navadna pšenica, semenska), ex 1001 99 00 (visokokakovostna navadna pšenica, razen semenske), 1002 10 00, 1002 90 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 10 90 in 1007 90 00 enaka dnevni reprezentativni uvozni ceni CIF v skladu z metodo iz člena 5 navedene uredbe.

(4) Uvozne dajatve, ki se uporabljajo do začetka veljavnosti nove določitve se določijo za obdobje od 1. julija 2013.

(5) Ker je treba zagotoviti, da se ta ukrep uporablja čim prej po tem, ko se zagotovijo ažurirani podatki, mora ta uredba začeti veljati na dan objave –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

S 1. julija 2013 se uvozne dajatve v sektorju žit iz člena 136(1) Uredbe (ES) št. 1234/2007 določijo v Prilogi I k tej uredbi na podlagi podatkov iz Priloge II.

Člen 2

Ta uredba začne veljati na dan objave v Uradnem listu Evropske unije.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 28. junija 2013

Za Komisijo
V imenu predsednika

Jerzy PLEWA

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.

⁽²⁾ UL L 187, 21.7.2010, str. 5.

PRILOGA I

Uvozne dajatve za proizvode iz člena 136(1) Uredbe (ES) št. 1234/2007, ki se uporabljajo od 1. julija 2013

Oznaka KN	Opis blaga	Uvozna dajatev ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 19 00	trda PŠENICA, visokokakovostna	0,00
1001 11 00	srednjekakovostna	0,00
	nizkokakovostna	0,00
ex 1001 91 20	navadna PŠENICA, semenska	0,00
ex 1001 99 00	navadna PŠENICA, visokokakovostna, razen semenske	0,00
1002 10 00	RŽ	0,00
1002 90 00		
1005 10 90	semenska KORUZA, razen hibridne	0,00
1005 90 00	KORUZA, razen semenske ⁽²⁾	0,00
1007 10 90	SIREK v zrnju, razen hibridnega, za setev	0,00
1007 90 00		

⁽¹⁾ V skladu s členom 2(4) Uredbe (EU) št. 642/2010 je lahko uvoznik upravičen do znižanja uvozne dajatve za:

- 3 EUR/t, če se pristanišče raztovarjanja nahaja v Sredozemlju (onstran Gibraltarske ožine) ali Črnem morju in če blago prihaja po Atlantskem oceanu ali Sueškem kanalu,
- 2 EUR/t, če se pristanišče raztovarjanja nahaja na Danskem, Irskem, v Estoniji, Latviji, Litvi, Poljski, na Finskem, Švedskem, v Veliki Britaniji ali na atlantski obali Iberskega polotoka ter če blago prihaja v Unijo po Atlantskem oceanu.

⁽²⁾ Uvoznik je upravičen do pavšalnega znižanja 24 EUR/t, če izpolnjuje pogoje iz člena 3 Uredbe (EU) št. 642/2010.

PRILOGA II

Podatki za izračun dajatev iz Priloge I

14.6.2013-27.6.2013

1. Povprečje za referenčno obdobje iz člena 2(2) Uredbe (ES) št. 642/2010:

(EUR/t)

	Navadna pšenica ⁽¹⁾	Koruzna	Trda pšenica, visokokakovostna	Trda pšenica, srednjekakovostna ⁽²⁾	Trda pšenica, nizkokakovostna ⁽³⁾
Borza	Minneapolis	Chicago	—	—	—
Kotacija	238,02	198,43	—	—	—
Cena FOB ZDA	—	—	257,40	247,40	227,40
Premija za Zaliv	—	28,95	—	—	—
Premija za Velika jezera	32,94	—	—	—	—

⁽¹⁾ Pozitivna premija 14 EUR/t (člen 5(3) Uredbe (EU) št. 642/2010).⁽²⁾ Negativna premija 10 EUR/t (člen 5(3) Uredbe (EU) št. 642/2010).⁽³⁾ Negativna premija 30 EUR/t (člen 5(3) Uredbe (EU) št. 642/2010).

2. Povprečje za referenčno obdobje iz člena 2(2) Uredbe (ES) št. 642/2010:

Prevozni stroški: Mehški zaliv–Rotterdam: 16,34 EUR/t

Prevozni stroški: Velika jezera–Rotterdam: 49,61 EUR/t

SKLEPI

SKLEP SVETA

z dne 25. junija 2013

o povečanju števila generalnih pravobranilcev Sodišča Evropske unije

(2013/336/EU)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti prvega odstavka člena 252 Pogodbe,

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo in zlasti člena 106a(1) Pogodbe,

ob upoštevanju zahteve predsednika Sodišča z dne 16. januarja 2013,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Prvi odstavek člena 252 Pogodbe o delovanju Evropske unije določa, da lahko Svet na zahtevo Sodišča soglasno poveča število generalnih pravobranilcev.
- (2) Sodišče je 16. januarja 2013 zahtevalo, da se število generalnih pravobranilcev Sodišča poveča za tri. Ta zahteva izhaja iz želje, da bi Sodišče še naprej lahko dajalo sklepne predloge v vseh zadevah, v katerih je to potrebno, ne da bi se pri tem podaljšal celotni čas obravnave zadev.
- (3) V skladu z Izjavo št. 38 o členu 252 Pogodbe o delovanju Evropske unije o številu generalnih pravobranilcev Sodišča, ki je priložena Sklepni listini Medvladne konference, ki je sprejela Lizbonsko pogodbo, Svet soglasno odobri povečanje števila generalnih pravobranilcev za tri (torej na enajst s sedanjih osem), če Sodišče zahteva takšno povečanje.

- (4) Da bi kar najboljše zadostili želji iz druge uvodne izjave in zagotovili optimalno vključitev dodatnih generalnih pravobranilcev, je Sodišče predlagalo, da eden od generalnih pravobranilcev nastopi službo 1. julija 2013, ki je predvideni datum pristopa Hrvaške, pod pogojem, da so vse listine o ratifikaciji deponirane pred tem datumom, druga dva generalna pravobranilca pa da nastopita službo 7. oktobra 2015 ob delni zamenjavi članov Sodišča –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Število generalnih pravobranilcev Sodišča Evropske unije se poveča na:

- devet, z učinkom od 1. julija 2013;
- enajst, z učinkom od 7. oktobra 2015.

Člen 2

Ta sklep začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Luxembourg, 25. junija 2013

Za Svet
Predsednik
E. GILMORE

SKLEP PREDSTAVNIKOV VLAD DRŽAV ČLANIC**z dne 26. junija 2013****o imenovanju sodnikov Splošnega sodišča**

(2013/337/EU)

PREDSTAVNIKI VLAD DRŽAV ČLANIC EVROPSKE UNIJE SO –

ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji in zlasti člena 19 Pogodbe,

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti členov 254 in 255 Pogodbe,

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo in zlasti člena 106a(1) Pogodbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Mandati trinajstih sodnikov Splošnega sodišča se iztečejo 31. avgusta 2013. Zato bi bilo treba imenovati sodnike za obdobje od 1. septembra 2013 do 31. avgusta 2019.
- (2) Predlagano je bilo, da se obnovijo mandati Guida BERARDISA, Eugèna BUTTIGIEGA in Carla WETTERJA.
- (3) Kot kandidati za prosta mesta sodnikov Splošnega sodišča so bili predlagani Anthony COLLINS, Stéphane GERVASONI in Ignacio ULLOA RUBIO.
- (4) Odbor, ustanovljen na podlagi člena 255 Pogodbe o delovanju Evropske unije, je dal mnenje o ustreznosti Guida BERARDISA, Eugèna BUTTIGIEGA, Anthonyja

COLLinsa, Stéphane GERVASONIJA, Ignacia ULLOE RUBIA in Carla WETTERJA za opravljanje nalog sodnikov Splošnega sodišča –

SPREJELI NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Za sodnike Splošnega sodišča se za obdobje od 1. septembra 2013 do 31. avgusta 2019 imenujejo:

- Guido BERARDIS
- Eugène BUTTIGIEG
- Anthony COLLINS
- Stéphane GERVASONI
- Ignacio ULLOA RUBIO
- Carl WETTER.

Člen 2

Ta sklep začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju, 26. junija 2013

Predsednik

R. MONTGOMERY

SKLEP PREDSTAVNIKOV VLAD DRŽAV ČLANIC**z dne 26. junija 2013****o imenovanju sodnikov Sodišča**

(2013/338/EU)

PREDSTAVNIKI VLAD DRŽAV ČLANIC EVROPSKE UNIJE SO –

Küllike JÜRIMÄE in François BILTGENA za opravljanje
nalog sodnikov Sodišča –ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji in zlasti člena 19
Pogodbe,

SPREJELI NASLEDNJI SKLEP:

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti
členov 253 in 255 Pogodbe,**Člen 1**Za sodnika Sodišča se za obdobje od 6. oktobra 2013 do
6. oktobra 2015 imenujeta:ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za
atomske energije in zlasti člena 106a(1) Pogodbe,

— Küllike JÜRIMÄE

ob upoštevanju naslednjega:

— François BILTGEN.

- (1) V skladu s členoma 5 in 7 Protokola o Statutu Sodišča
Evropske unije je treba po odstopu Una LÖHMUSA in
Jeana-Jacquesa KASELA z učinkom od 6. oktobra 2013
za preostanek njunega mandata, tj. do 6. oktobra 2015,
imenovati dva sodnika Sodišča.

Člen 2Ta sklep začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske
unije*.

- (2) Kot kandidata za prosti mesti sta bila predlagana Küllike
JÜRIMÄE in François BILTGEN.

V Bruslju, 26. junija 2013

- (3) Odbor, ustanovljen na podlagi člena 255 Pogodbe o
delovanju Evropske unije, je dal mnenje o ustreznosti

Predsednik
R. MONTGOMERY

SKLEP PREDSTAVNIKOV VLAD DRŽAV ČLANIC**z dne 26. junija 2013****o imenovanju sodnika Splošnega sodišča**

(2013/339/EU)

PREDSTAVNIKI VLAD DRŽAV ČLANIC EVROPSKE UNIJE SO –

ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji in zlasti člena 19 Pogodbe,

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti členov 254 in 255 Pogodbe,

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo in zlasti člena 106a(1) Pogodbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) V skladu s členoma 5 in 7 Protokola o Statutu Sodišča Evropske unije je treba po odstopu Josefa AZIZIJA z učinkom 1. septembra 2013 za preostanek njegovega mandata, tj. do 31. avgusta 2016, imenovati sodnika Splošnega sodišča.

(2) Kot kandidat za prosto mesto je bil predlagan Viktor KREUSCHITZ.

(3) Odbor, ustanovljen na podlagi člena 255 Pogodbe o delovanju Evropske unije, je dal mnenje o ustreznosti Viktorja KREUSCHITZA za opravljanje nalog sodnika Splošnega sodišča –

SPREJELI NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Viktor KREUSCHITZ se za obdobje od 1. septembra 2013 do 31. avgusta 2016 imenuje za sodnika Splošnega sodišča.

Člen 2Ta sklep začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju, 26. junija 2013

Predsednik

R. MONTGOMERY

IZVEDBENI SKLEP KOMISIJE

z dne 27. junija 2013

o spremembi Odločbe 2008/855/ES glede nadzornih ukrepov za zdravje živali v zvezi s klasično prašičjo kugo na Hrvaškem

(notificirano pod dokumentarno številko C(2013) 3932)

(Besedilo velja za EGP)

(2013/340/EU)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive Sveta 89/662/EGS z dne 11. decembra 1989 o veterinarskih pregledih v trgovini znotraj Skupnosti glede na vzpostavitev notranjega trga ⁽¹⁾ in zlasti člena 9(4) Direktive,

ob upoštevanju Direktive Sveta 90/425/EGS z dne 26. junija 1990 o veterinarskih in zootehničnih pregledih, ki se zaradi vzpostavitve notranjega trga izvajajo v trgovini znotraj Skupnosti z nekaterimi živimi živalmi in proizvodi ⁽²⁾ ter zlasti člena 10(4) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Odločba Komisije št. 2008/855/ES z dne 3. novembra 2008 glede nadzornih ukrepov za zdravje živali v zvezi s klasično prašičjo kugo v nekaterih državah članicah ⁽³⁾ določa nekatere nadzorne ukrepe za zdravje živali v zvezi s klasično prašičjo kugo v državah članicah ali njihovih regijah, navedenih v Prilogi k Odločbi. V državah članicah ali njihovih območjih so v zvezi s klasično prašičjo kugo registrirane različne epidemiološke razmere. Priloga k Odločbi 2008/855/ES je zato sestavljena iz treh delov, v vsakem pa so navedena območja držav članic, v katerih se glede na različne epidemiološke razmere izvajajo različni ukrepi.
- (2) V skladu z Odločbo 2008/855/ES morajo države članice zagotoviti, da se živi prašiči odpošiljajo z njihovega ozemlja v druge države članice le, če prašiči prihajajo z območij, ki niso navedena v Prilogi k navedeni odločbi.
- (3) V delu I Priloge k Odločbi 2008/855/ES so našteje države članice in njihova območja, kjer so epidemiološke razmere za klasično prašičjo kugo najbolj ugodne. Zato Odločba 2008/855/ES določa, da države članice odpošiljateljice lahko odobrijo odpošiljanje živih prašičev z gospodarstev na območjih iz dela I navedene Priloge v gospodarstva ali klavnice na območjih iz navedenega dela, ki so v drugi državi članici, če so izpolnjeni nekateri

pogoji. Poleg tega se lahko sveže prašičje meso z gospodarstev na navedenih območjih ter mesni pripravki in mesni izdelki, ki so sestavljeni iz navedenega prašičjega mesa ali ga vsebujejo, odpošiljajo v druge države članice.

- (4) Izbruh klasične prašičje kuge pri domačih prašičih je bil na Hrvaškem zadnjič odkrit leta 2008. Pri divjih prašičih pa so bili serološko pozitivni primeri odkriti tudi v lovni dobi 2012–2013. Hrvaška je uvedla ustrezne ukrepe za nadzor nad klasično prašičjo kugo v skladu z ukrepi iz Direktive Sveta 2001/89/ES z dne 23. oktobra 2001 o ukrepih Skupnosti za nadzor nad klasično prašičjo kugo ⁽⁴⁾ in izvaja tudi program za izkoreninjenje bolezni.
- (5) Hrvaška naj bi k Uniji pristopila 1. julija 2013. Glede na epidemiološke razmere v zvezi s klasično prašičjo kugo v navedeni državi je primerno določiti ukrepe za nadzor nad klasično prašičjo kugo na njenem ozemlju, da se prepreči širjenje bolezni na druga območja Unije. Na podlagi informacij, ki jih je predložil pristojni organ Hrvaške, je primerno v del I Priloge k Odločbi 2008/855/ES vključiti ozemlja županij Karlovac, Sisak-Moslavina, Slavonski Brod-Posavina in Vukovar-Srijem.
- (6) Odločbo 2008/855/ES bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (7) Ta sklep bi bilo treba uporabljati od datuma pristopa Hrvaške k Evropski uniji.
- (8) Ukrepi iz tega sklepa so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za prehranjevalno verigo in zdravje živali –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

V delu I Priloge k Odločbi 2008/855/ES se doda naslednji vnos:

„Hrvaška

Ozemlje županij Karlovac, Sisak-Moslavina, Slavonski Brod-Posavina in Vukovar-Srijem.“

⁽¹⁾ UL L 395, 30.12.1989, str. 13.⁽²⁾ UL L 224, 18.8.1990, str. 29.⁽³⁾ UL L 302, 13.11.2008, str. 19.⁽⁴⁾ UL L 316, 1.12.2001, str. 5.

Člen 2

Ta sklep se uporablja od dneva začetka veljavnosti Pogodbe o pristopu Republike Hrvaške.

Člen 3

Ta sklep je naslovljen na države članice.

V Bruslju, 27. junija 2013

Za Komisijo

Tonio BORG

Član Komisije

IZVEDBENI SKLEP KOMISIJE

z dne 27. junija 2013

o odobritvi alternatorja Valeo Efficient Generation Alternator kot inovativne tehnologije za zmanjšanje emisij CO₂ iz osebnih vozil v skladu z Uredbo (ES) št. 443/2009 Evropskega parlamenta in Sveta

(Besedilo velja za EGP)

(2013/341/EU)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

pristopom združenja VDA, ki je opisan v točki 5.1.2 Priloge I k tehničnim smernicam. Vložnikov alternator je opremljen s sinhronim usmernikom, v katerem so uporabljeni kovinskooksidni tranzistorji z učinkom polja (tranzistorji MOSFET), kar zagotavlja velik izkoristek.

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 443/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o določitvi standardov emisijskih vrednosti za nove osebne avtomobile kot del celostnega pristopa Skupnosti za zmanjšanje emisij CO₂ iz lahkih tovornih vozil ⁽¹⁾, zlasti člena 12(4) Uredbe,

(4) Komisija ugotavlja, da informacije iz prošnje dokazujejo, da so pogoji in merila iz člena 12 Uredbe (ES) št. 443/2009 ter členov 2 in 4 Izvedbene uredbe (EU) št. 725/2011 izpolnjeni.

ob upoštevanju naslednjega:

(5) Vložnik je dokazal, da bo tip visokoučinkovitega alternatorja, kot je opisan v tej prošnji, na trgu EU na voljo šele od leta 2013, zato je bila stopnja uveljavitve alternatorjev tega tipa na trgu leta 2009 nižja od 3-odstotnega praga, določenega v členu 2(2)(a) Izvedbene uredbe (EU) št. 725/2011. To trditev potrjuje tudi priloženo poročilo o preverjanju. Na podlagi tega Komisija ugotavlja, da bi moralo za visokoučinkoviti alternator, ki ga je predložil vložnik, veljati, da izpolnjuje merilo za upravičenost iz člena 2(2)(a) Izvedbene uredbe (EU) št. 725/2011.

(1) Dobavitelj Valeo Equipments Electriques Moteur (v nadaljnjem besedilu: vložnik) je 18. decembra 2012 predložil prošnjo za odobritev alternatorja Valeo Efficient Generation (EG) Alternator kot inovativne tehnologije. Popolnost prošnje je bila ocenjena v skladu s členom 4 Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 725/2011 z dne 25. julija 2011 o uvedbi postopka za odobritev in certificiranje inovativnih tehnologij za zmanjšanje emisij CO₂ iz osebnih vozil v skladu z Uredbo (ES) št. 443/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾. Prošnja je štela za popolno, obdobje, ki ga ima Komisija na voljo za njeno oceno, pa se je začelo na dan po uradnem prejemu popolnih podatkov, tj. 19. decembra 2012.

(6) Za določitev prihranka emisij CO₂, ki ga bo omogočila inovativna tehnologija, ko bo vgrajena v vozilo, je treba opredeliti osnovno vozilo, s katerim bi bilo treba primerjati učinkovitost vozila, opremljenega z inovativno tehnologijo, kot je določeno v členih 5 in 8 Izvedbene uredbe (EU) št. 725/2011. Komisija ugotavlja, da je za ustrezno osnovno tehnologijo primerno šteti alternator s 67-odstotnim izkoristkom, če se inovativna tehnologija vgradi v nov tip vozila. Če se alternator Valeo EG Alternator vgradi v obstoječ tip vozila, bi morala biti osnovna tehnologija alternator najnovejše različice tega tipa, ki je na voljo na trgu.

(2) Prošnja je bila ocenjena v skladu s členom 12 Uredbe (ES) št. 443/2009, Izvedbeno uredbo (EU) št. 725/2011 in tehničnimi smernicami za pripravo prošenj za odobritev inovativnih tehnologij v skladu z Uredbo (ES) št. 443/2009 (v nadaljnjem besedilu: tehnične smernice) ⁽³⁾.

(7) Vložnik je predložil izčrpno metodologijo za preskušanje zmanjšanja emisij CO₂. Formule v njej so skladne s formulami, opisanimi v tehničnih smernicah za poenostavljeni pristop v zvezi z učinkovitimi alternatorji. Komisija meni, da se bodo z metodologijo preskušanja zagotovili preverljivi, ponovljivi in primerljivi rezultati ter da se bodo realno prikazale koristi inovativne tehnologije v zvezi z emisijami CO₂ s pomembnimi statističnimi značilnostmi v skladu s členom 6 Izvedbene uredbe (EU) št. 725/2011.

(3) Prošnja se nanaša na alternator Valeo EG Alternator, ki ima vsaj 77-odstotni izkoristek, določen v skladu s

⁽¹⁾ UL L 140, 5.6.2009, str. 1.

⁽²⁾ UL L 194, 26.7.2011, str. 19.

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/clima/policies/transport/vehicles/cars/docs/guidelines_en.pdf

- (8) Glede na navedeno Komisija ugotavlja, da je vložnik zadovoljivo dokazal, da je inovativna tehnologija dosegla zmanjšanje emisij za najmanj 1 g CO₂/km.
- (9) Komisija ugotavlja, da bi bil lahko prihranek zaradi inovativne tehnologije delno prikazan v okviru standardnega preskusnega cikla, zato bi bilo treba končni skupni prihranek, ki se certificira, določiti v skladu z drugim pododstavkom člena 8(2) Izvedbene uredbe (EU) št. 725/2011.
- (10) Komisija ugotavlja, da je poročilo o preverjanju pripravila družba UTAC, ki je neodvisen in priglašen organ, ter da so v poročilu potrjene ugotovitve, navedene v prošnji.
- (11) Glede na navedeno Komisija ugotavlja, da odobritvi zadevne inovativne tehnologije ni treba ugovarjati.
- (12) Vsak proizvajalec, ki želi izkoristiti ugodnosti, povezane z zmanjšanjem svoje povprečne specifične emisije CO₂, da bi izpolnil cilj v zvezi s specifičnimi emisijami s prihranki CO₂ zaradi uporabe inovativne tehnologije, odobrene s tem sklepom, bi se moral v vlogi za pridobitev certifikata o ES-homologaciji za zadevna vozila v skladu s členom 11(1) Izvedbene uredbe (EU) št. 725/2011 sklicevati na ta sklep –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

1. Alternator Valeo Efficient Generation Alternator, ki ima vsaj 77-odstotni izkoristek in je namenjen uporabi v vozilih kategorije M1, se odobri kot inovativna tehnologija v smislu člena 12 Uredbe (ES) št. 443/2009.
2. Zmanjšanje emisij CO₂ zaradi uporabe alternatorja iz odstavka 1 se določi z metodologijo iz Priloge.
3. V skladu z drugim pododstavkom člena 11(2) Izvedbene uredbe (EU) št. 725/2011 se lahko zmanjšanje emisij CO₂, določeno v skladu z odstavkom 2 tega člena, certificira in vpiše v certifikat o skladnosti in zadevno dokumentacijo o homologaciji, ki sta opredeljena v prilogah I, VIII in IX k Direktivi 2007/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, samo, če so prihranki enaki mejni vrednosti iz člena 9(1) Izvedbene uredbe (EU) št. 725/2011 ali večji.

Člen 2

Ta sklep začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju, 27. junija 2013

Za Komisijo
Predsednik
José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ UL L 263, 9.10.2007, str. 1.

PRILOGA

Metodologija za določitev zmanjšanja emisij CO₂ zaradi uporabe alternatorja Valeo Efficient Generation Alternator v vozilih kategorije M1**1. Uvod**

Za določitev zmanjšanja emisij CO₂, ki ga je mogoče pripisati uporabi alternatorja Valeo EG Alternator v vozilih kategorije M1, je treba določiti:

- (a) preskusni postopek, ki ga je treba uporabiti za določitev učinkovitosti alternatorja;
- (b) konfiguracijo preskusne mize;
- (c) formule za izračun standardnega odklona;
- (d) določitev prihranka emisij CO₂ za pridobitev certifikata homologacijskih organov.

2. Preskusni postopek

Učinkovitost alternatorja je treba določiti z meritvami pri različnih hitrostih rotorja: 1 800, 3 000, 6 000 in 10 000 vrtljajev na minuto (rpm). Pri vsaki hitrosti se alternator obremeni na 50 % dopustne obremenitve. Za izračun učinkovitosti je treba čas merjenja razporediti takole: 25 % pri 1 800, 40 % pri 3 000, 25 % pri 6 000 in 10 % časa pri 10 000 rpm (glej pristop združenja VDA, opisan v točki 5.1.2 Priloge I k tehničnim smernicam).

Iz tega je izpeljana naslednja formula (1):

$$\eta_A = 0,25 \cdot (\eta @1\,800\text{ rpm } @0,5 \cdot I_N) + 0,40 \cdot (\eta @3\,000\text{ rpm } @0,5 \cdot I_N) + 0,25 \cdot (\eta @6\,000\text{ rpm } @0,5 \cdot I_N) + 0,10 \cdot (\eta @10\,000\text{ rpm } @0,5 \cdot I_N)$$

pri čemer velja naslednje:

- η_A je izkoristek alternatorja;
- $(\eta @1\,800\text{ rpm } @0,5 \cdot I_N)$ je izkoristek alternatorja pri 1 800 rpm in 50-odstotni obremenitvi,
- $(\eta @3\,000\text{ rpm } @0,5 \cdot I_N)$ je izkoristek alternatorja pri 3 000 rpm in 50-odstotni obremenitvi,
- $(\eta @6\,000\text{ rpm } @0,5 \cdot I_N)$ je izkoristek alternatorja pri 6 000 rpm in 50-odstotni obremenitvi,
- $(\eta @10\,000\text{ rpm } @0,5 \cdot I_N)$ je izkoristek alternatorja pri 10 000 rpm in 50-odstotni obremenitvi,
- I_N = tok (A).

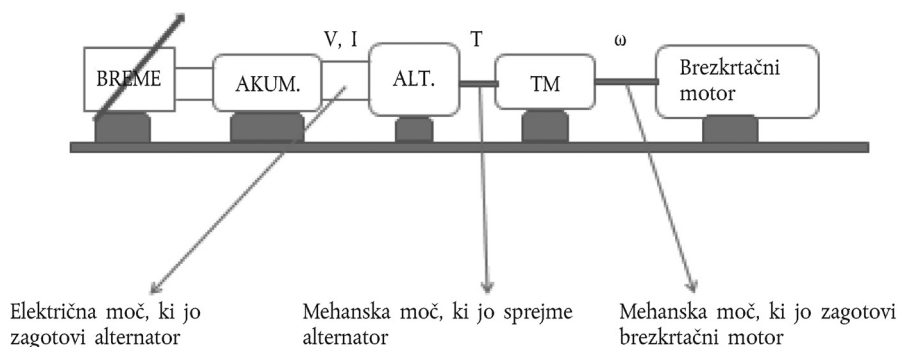
Konfiguracija preskusne mize in preskusni postopek morata izpolnjevati zahteve glede natančnosti, določene v standardu ISO 8854:2012 ⁽¹⁾.

3. Preskusna miza

Preskusna miza mora biti miza za preskušanje alternatorjev z „neposrednim pogonom“. Alternator mora biti neposredno povezan z merilnikom navora in pogonsko gredjo. Obremeniti ga je treba z akumulatorjem in elektronskim bremenom. Glej konfiguracijo preskusne mize na sliki 1.

⁽¹⁾ ISO 8854. Cestna vozila – Alternatorji z regulatorji – Preskusne metode in splošne zahteve. Referenčna številka ISO 8854:2012(E).

Slika 1

Konfiguracija preskusne mize

TM = merilnik navora
 ALT. = alternator
 AKUM. = akumulator
 V, I = napetost, tok
 T = navor
 ω = vrtilna hitrost

Na sliki 1 je skicirana konfiguracija preskusne mize. Alternator pretvarja mehansko moč brezkrtačnega motorja v električno moč. Brezkrtačni motor zagotovi količino moči, ki jo določata navor (Nm) in vrtilna hitrost (rad. s^{-1}). Navor in hitrost je treba izmeriti z merilnikom navora.

Alternator zagotavlja moč, da premaga električno breme, priključeno na alternator. Ta količina moči je enaka napetosti alternatorja (V), pomnoženi s tokom alternatorja (I).

Izkoristek alternatorja je treba določiti kot količnik električne moči (izhodna moč alternatorja) in mehanske moči (izhodna moč na merilniku navora).

Formula (2): $\eta_A = (V \cdot i) / (T \cdot \omega)$

pri čemer velja naslednje:

η_A = izkoristek alternatorja;

V = napetost (V);

I = tok (A);

T = navor (Nm);

ω = vrtilna hitrost alternatorja (rad. s^{-1}).

4. Merjenje navora in izračun izkoristka alternatorja

Preskuse je treba opraviti v skladu s standardom ISO 8854:2012.

Obremenitev je treba nastaviti na 50 % nazivnega toka, ki ga alternator zagotovi pri temperaturi 25 °C in hitrosti rotorja 6 000 rpm. Na primer pri alternatorju razreda 180 A (pri 25 °C in 6 000 rpm) je treba obremenitev nastaviti na 90 A.

Pri vseh hitrostih je treba ohranjati konstantno napetost in izhodni tok alternatorja, in sicer pri 180-amperskem alternatorju napetost 14,3 V in tok 90 A. Pri vsaki hitrosti je torej treba izmeriti navor s preskusno mizo (glej sliko 1) in izračunati učinkovitost po formuli (2).

S tem preskusom je treba ugotoviti izkoristke alternatorja pri štirih različnih hitrostih, izraženih v vrtljajih na minuto (rpm):

— pri 1 800 rpm;

— pri 3 000 rpm;

— pri 6 000 rpm;

— pri 10 000 rpm.

Povprečni izkoristek alternatorja je treba izračunati po formuli (1).

5. Standardni odklon aritmetične sredine izkoristka alternatorja

V rezultatih metodologije preskušanja je treba kvantificirati statistične napake zaradi meritev. Vrednost napake je treba izraziti kot standardni odklon, enakovreden 84-odstotnemu dvostranskemu intervalu zaupanja (glej formulo (3)).

$$\text{Formula (3): } s_{\bar{x}} = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})^2}{n(n-1)}}$$

pri čemer velja naslednje:

$s_{\bar{x}}$: standardni odklon aritmetične sredine;

x_i : vrednost meritve;

$\bar{x}$: aritmetična sredina;

n : število meritev.

Vse meritve je treba opraviti vsaj petkrat (5-krat) zapored. Za vsako hitrost se izračuna standardni odklon.

Standardni odklon vrednosti izkoristka alternatorja ($\Delta\eta_A$) se izračuna po naslednji formuli:

$$\text{Formula (4): } \Delta\eta_A = \sqrt{0,25 * (S_{1\,800})^2 + 0,40 * (S_{3\,000})^2 + 0,25 * (S_{6\,000})^2 + 0,1 * (S_{10\,000})^2}$$

pri čemer so vrednosti 0,25, 0,40, 0,25 in 0,1 iste vrednosti uteži kot v formuli (2), $S_{1\,800}$, $S_{3\,000}$, $S_{6\,000}$, in $S_{10\,000}$ pa so standardni odkloni, izračunani po formuli (3).

6. Napaka v prihrankih emisij CO₂ zaradi standardnega odklona (pravilo o soodvisnosti napak)

Standardni odklon vrednosti izkoristka alternatorja ($\Delta\eta_A$) povzroča napako v prihrankih emisij CO₂. To napako je treba izračunati po naslednji formuli ⁽¹⁾:

$$\text{Formula (5): } \Delta\text{CO}_2 = (P_{m-RW} - P_{m-TA}) \cdot (1/\eta_{A-EI})^2 \cdot \Delta\eta_A \cdot (V_{Pe} \cdot CF_p/v)$$

pri čemer velja naslednje:

ΔCO_2 = napaka v prihrankih emisij CO₂ (g CO₂/km);

P_{RW} = 750 W;

P_{TA} = 350 W;

η_{A-EI} = izkoristek visokoučinkovitega alternatorja;

$\Delta\eta_A$ = standardni odklon izkoristka alternatorja (rezultat enačbe po formuli (4));

V_{Pe} = Willanovi faktorji (l/kWh);

CF = pretvorbeni faktorji (g CO₂/l);

v = povprečna vozna hitrost NEDC (km/h).

7. Izračun doseženega deleža prihranjene mehanske moči

Visokoučinkoviti alternator zagotavlja prihranek mehanske moči, ki ga je treba izračunati v dveh korakih. V prvem koraku je treba izračunati prihranek mehanske moči v „dejanskih“ razmerah. V drugem koraku je treba izračunati prihranek mehanske moči v homologacijskih preskusnih razmerah. Doseženi delež prihranjene mehanske moči je treba izračunati tako, da se od prvega navedenega prihranka mehanske moči odšteje drugi.

Prihranjeno mehansko moč v „dejanskih“ razmerah je treba izračunati po formuli (6).

$$\text{Formula (6): } \Delta P_{m-RW} = (P_{RW}/\eta_A) - (P_{RW}/\eta_{A-EI})$$

pri čemer velja naslednje:

ΔP_{m-RW} = prihranjena mehanska moč v dejanskih razmerah (W);

P_{RW} = električna moč v dejanskih razmerah, in sicer 750 W;

⁽¹⁾ To formulo (5) je mogoče izpeljati iz pravila o soodvisnosti napak, kot je pojasnjeno v tehničnih smernicah (točka 4.2.1).

η_A = izkoristek osnovnega alternatorja;

η_{A-EI} = izkoristek visokoučinkovitega alternatorja.

Prihranjeno mehansko moč v homologacijskih preskusnih razmerah je treba izračunati po formuli (7).

Formula (7): $\Delta P_{m-TA} = (P_{TA}/\eta_A) - (P_{TA}/\eta_{A-EI})$

pri čemer velja naslednje:

ΔP_{m-TA} = prihranjena mehanska moč v homologacijskih preskusnih razmerah (W);

P_{TA} = električna moč v homologacijskih preskusnih razmerah, in sicer 350 W;

η_A = izkoristek osnovnega alternatorja;

η_{A-EI} = izkoristek visokoučinkovitega alternatorja.

Doseženi delež prihranjene mehanske moči se izračuna po formuli (8).

Formula (8): $\Delta P_m = \Delta P_{m-RW} - \Delta P_{m-TA}$

pri čemer velja naslednje:

ΔP_m = doseženi delež prihranjene mehanske moči (W);

ΔP_{m-RW} = prihranjena mehanska moč v dejanskih razmerah (W);

ΔP_{m-TA} = prihranjena mehanska moč v homologacijskih preskusnih razmerah (W).

8. Formula za izračun prihrankov emisij CO₂

Prihranke emisij CO₂ je treba izračunati po naslednji formuli:

Formula (9): $C_{CO_2} = \Delta P_m \cdot V_{Pe} \cdot CF/v$

pri čemer velja naslednje:

C_{CO_2} = prihranki emisij CO₂ (g CO₂/km);

ΔP_m = doseženi delež prihranjene mehanske moči po formuli (8) (W);

V_{Pe} = Willanovi faktorji (l/kWh);

CF = pretvorbeni faktorji (g CO₂/l);

v = povprečna vozna hitrost NEDC (km/h).

Za Willanove faktorje je treba uporabiti podatke iz preglednice 1:

Preglednica 1

Willanovi faktorji

Tip motorja	Poraba dejanske energije V_{Pe} [l/kWh]
bencinski (V_{Pe-P})	0,264
bencinski s turbopuhalom	0,28
dizelski (V_{Pe-D})	0,22

Za pretvorbene faktorje je treba uporabiti podatke iz preglednice 2:

Preglednica 2

Pretvorbeni faktorji

Vrsta goriva	Pretvorbeni faktor (l/100 km) — (g CO ₂ /km) [100 g/l]
bencin	23,3 (= 2 330 g CO ₂ /l)
bencin (za motor s turbopuhalom)	23,3 (= 2 330 g CO ₂ /l)
dizelsko gorivo	26,4 (= 2 640 g CO ₂ /l)

Povprečna vozna hitrost NEDC je: $v = 33,58$ km/h.

9. Statistična pomembnost

Za vsak tip, varianto in različico vozila, v katero je vgrajen alternator Valeo EG Alternator, je treba dokazati, da napaka v prihrankih emisije CO₂, izračunana po formuli 5, ni večja od razlike med skupnim prihrankom CO₂ in najmanjšo mejno vrednostjo prihrankov, opredeljeno v členu 9(1) Izvedbene uredbe (EU) št. 725/2011 (glej formulo (7)).

Formula (10): $MT < C_{CO_2} - \overline{\Delta C_{CO_2}}$

pri čemer velja naslednje:

MT = najmanjša mejna vrednost (g CO₂/km);

C_{CO_2} = skupni prihranek CO₂ (g CO₂/km);

$\overline{\Delta C_{CO_2}}$ = napaka v prihrankih emisij CO₂ (g CO₂/km).

10. Visokoučinkoviti alternator, ki bo vgrajen v vozila

Za določitev prihrankov CO₂ zaradi uporabe alternatorja Valeo EG Alternator, ki jih bo certificiral homologacijski organ v skladu s členom 12 Izvedbene uredbe (EU) št. 725/2011, mora proizvajalec vozila kategorije M1, v katero je vgrajen ta alternator, v skladu s členom 5 navedene uredbe določiti ekološko inovativno vozilo, v katero je vgrajen alternator Valeo EG Alternator, in eno od naslednjih osnovnih vozil:

- (a) če se ekološka inovacija vgradi v nov tip vozila, ki bo predložen v novo homologacijo, mora biti osnovno vozilo v vseh pogledih enako novemu tipu vozila, razen kar zadeva alternator, ki mora biti alternator s 67-odstotno učinkovitostjo, ali
- (b) če se ekološka inovacija vgradi v obstoječo različico vozila, za katero se bo homologacija podaljšala po zamenjavi sedanjega alternatorja z ekološko inovacijo, mora biti osnovno vozilo v vseh pogledih enako vozilu z ekološko inovacijo, razen kar zadeva alternator, ki mora biti alternator obstoječe različice vozila.

Homologacijski organ mora certificirati prihranke emisij CO₂ na podlagi meritev osnovnega vozila in vozila z ekološko inovacijo v skladu s členom 8(1) in drugim pododstavkom člena 8(2) Izvedbene uredbe (EU) št. 725/2011, pri tem pa uporabiti metodologijo preskušanja iz te priloge. Če so prihranki emisij CO₂ pod mejno vrednostjo iz člena 9(1), se uporabi drugi pododstavek člena 11(2) Izvedbene uredbe (EU) št. 725/2011.

11. Koda ekološke inovacije, ki jo je treba vnesti v homologacijsko dokumentacijo

Za namene določanja splošne kode ekološke inovacije, ki se uporablja v zadevnih homologacijskih dokumentih v skladu s prilogami I, VIII in IX k Direktivi 2007/46/ES, je posamična koda, ki se uporablja za inovativno tehnologijo, odobreno s tem sklepom, „2“.

V primeru prihrankov ekološke inovacije, ki jih je certificiral nemški homologacijski organ, je na primer koda ekološke inovacije „e1 2“.

2013/340/EU:

- ★ **Izvedbeni sklep Komisije z dne 27. junija 2013 o spremembi Odločbe 2008/855/ES glede nadzornih ukrepov za zdravje živali v zvezi s klasično prašičjo kugo na Hrvaškem** (*notificirano pod dokumentarno številko C(2013) 3932*) ⁽¹⁾ 96

2013/341/EU:

- ★ **Izvedbeni sklep Komisije z dne 27. junija 2013 o odobritvi alternatorja Valeo Efficient Generation Alternator kot inovativne tehnologije za zmanjšanje emisij CO₂ iz osebnih vozil v skladu z Uredbo (ES) št. 443/2009 Evropskega parlamenta in Sveta** ⁽¹⁾ 98

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

Cena naročnine 2013 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 300 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni DVD	22 uradnih jezikov EU	1 420 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	910 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni DVD	22 uradnih jezikov EU	100 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), DVD, ena izdaja na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	200 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaji	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku prodaja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem DVD-ju.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL